Anul XIV nr. 16 (645) 20-26 aprilie 2004
32 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Dacă apar manifestări neplăcute, adresați-vă Justiției

PRM, celula nearestată a societății

Ștampila de partid justițiar pe care Vadim și-a pus-o peste PRM ne doare, mai ales la buzunare. Camarila tribunului a făcut aproape tot ce scrie la carte, în Codul Penal: de la ghidoane de bicicletă și borcane de zacuscă șterpelite din balcoane la activități xenofobe, de la prejudicii grave aduse interesului de stat al României la turnat filme porno, de la contrabandă la agresat studente la examen și de la calomnie la nebunie.

Pagina 3

Povești înfierbîntate

Cabral a fugit de-Acasă cu o brunetă

Prezentatorul *Poveștirilor de Acasă,* Cabral Ibacka – cel mai cunoscut mulatru al țării, în afară, poate, de Marian Vanghelie – trece printr-o perioadă neagră. Neagră la păr, după cum se poate observa din poză, și foarte bine făcută în rest. Doamnelor și domnilor, dragi pensionari, așa e, ați ghicit: Cabral trăiește o telenovelă de amor cu o domnișoară care l-a adus în pragul divorțului! Puteți scoate batistele: soția lui, deși blondă, știe, suferă, dar nu prea mai speră. De sfintele sărbători, Cabri al ei a fugit de-acasă și s-a dus cu amanta ca să ispășească niște păcate trupești! Dezvăluiri lacrimogene în

Pagina 19

Acționînd Opoziția în judecată, maestrul Adrian Năstase se erijează în

AVOCATUL DIAVOLILOR

Onorată instanţă, inculpaţii Băsescu şi Stolojan afirmă cu neruşinare că noi, PSD-ul poporului, vrem să furăm alegerile. Vin şi vă întreb, onorată instanţă: cum putem fi pedepsiţi pentru o faptă pe care o vom comite abia în iunie, respectiv noiembrie 2004? Şi apoi, poate le furăm ca să cîştige Opoziţia, cum am făcut în '96. Ca să avem şi noi încă patru ani de linişte să ne numărăm banii.

Adrian Năstase, un justițiar ale cărui inițiale se regăsesc pe multe din marile dosare cu inginerii economice din ultimii ani: A.N. (Autor Necunoscut)

Anunț pe bune

Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu,* Centrul pentru Jurnalism Independent și Asociația pentru Protejarea și Promovarea Libertății de Exprimare vă invită în perioada 28 aprilie – 3 mai să vă exprimați liber în cadrul „SĂPTĂMÎNII LIBERTĂȚII DE EXPRIMARE". Puteți participa deschizînd un stand media duminică, 2 mai, în Piața Universității din București. Infrastructura standurilor media este pusă la dispoziție de către organizatori.

Ne-ar plăcea să deveniți și parteneri media ai acestui eveniment, difuzînd pe tot parcursul săptămînii materiale legate de manifestările Săptămînii Libertății de Exprimare.

Dacă aveți idei și sugestii referitoare la organizarea Săptămînii Libertății de Exprimare, ele sînt binevenite și așteptate la ramona @mma.ro sau la tel.: 0788.491.119; 315.23.13 – persoană de contact: Ramona Lupu.

Așezămîntul cultural

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACȚIA:
Ștefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORȚEA**
Redactor-șef: **Doru BUȘCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOȚOC**
Dragoș MUȘAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ȘTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIȘ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoș VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Promotion Manager: **Delia DRĂGUȘIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIȚĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎȚĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International Mircea Ionescu – vînzări publicitate **021.305.32.40 mircea.ionescu@mpg.ro**
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACȚIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șușanele

Nu-l căutați la avere pe Năstase. Bunurile lui imobile sunt trecute pe cele ale vărului său din Tărtășești, fostul securist Marian Bucur. Care a pus mâna pe Casa Capșa din Calea Victoriei, devenită loc de întâlnire al oficialilor PSD, pe cazinoul Perla Princess din Bulevardul Elisabeta, loc de pierzanie a banilor mafiei chinezești din Capitală, și pe un teren de vânătoare din Teleorman, concesionat de la Romsilva pe 50 de ani, loc unde vânează vărul Năstase. Din când în când, se realizează și câte un transfer nesemnificativ de avere. Ultimul este vila de la Slobozia a lui Năstase, construită, cică, cu banii lui Bucur.

Maiorul SRI Adina Lozeanu a avut o misiune ingrată și acoperită de câțiva ani, în cadrul Ministerului Minorităților, și a stat înfiptă ca un glonț de calibrul 9 în coasta lui Peter Ekstein Kovács. Ca să câștige și mai multă credibilitate, a plecat la niște burse transoceanice, iar ca să devină și mai cosmopolită, și-a pus-o cu Nicolae Păun, președintele Partidei Romilor. După 2000, când ministerul s-a transformat în consiliu, Lozeanu a redevenit ofițer și s-a întors la vatră în SRI, unde activează în cadrul Biroului de presă.

Ion Dumitru, directorul Romsilva, a reușit performanța de a schimba cel de al treilea director economic, în numai opt luni. În locul lui Nicu Marcu, pe care l-a adus tot el, a transferat-o de la Direcția Silvică Dâmbovița pe Mihaela Dumitru. Acum, Ion Dumitru se pregătește serios de alegeri și vrea să candideze la un post de deputat de Dâmbovița, în locul lui Aurel Cucu, fostul șef al Consiliului Județean și vicepreședinte al filialei județene PSD, mazilit la începutul lunii pentru incompatibilitate politică și dat pe mâna PNA, după ce a prăduit fondurile SAPARD, în scopuri personale. După dispariția lui Cucu, Dumitru a fost numit vicepreședintele PSD Dâmbovița.

Da, domnilor, am aflat şi eu că în Tărtăşeşti ar fi un văr de-al meu care ar avea nişte sute de milioane de dolari. Dar ştiţi cum e: rudele nu ţi le alegi, ţi le dă Dumnezeu. Abia dintre astea pe care ţi le-a dat Dumnezeu poţi să ţi le alegi pe alea de încredere, cărora să le treci averea pe numele lor.

Adrian Năstase, premierul care a devenit sărac şi cinstit abia după ce şi-a găsit nişte rude de încredere

Circulă prin Brașov o legendă care spune că președintele Consiliului Județean Brașov, Aristotel Căncescu, a înfăptuit o manevră periculoasă cu niște balastiere ale fostei regii de drumuri din Brașov. Copilot a fost însuși președintele CA al companiei. În urma acestei manevre, utilajele au fost vândute, fără acte, iar banii au ajuns unde bănuiți și dumneavoastră, împărțiți frățește. Au urmat așa: intenția de privatizare rapidă, numai bună pentru a se pierde urma balastierelor lipsă, strâmbe băgate pe gât opiniei publice, în care se vorbea de piedici închipuite din partea adversarilor politici și o amânare până după alegeri.

Săptămâna trecută a fost dat publicității numărul de pașapoarte diplomatice eliberate de Externe pentru parlamentari: 2.000 de bucăți la 500 de oameni. În acest sens, merită povestită o fază cu copiii senatorului penal Traian Rece. Când a fost vorba să plece în străinătate cu o echipă de hochei, aceștia i-au șocat pe șefii delegației. Așa cum v-ați dat seama, juniorii parlamentarului erau dotați cu pașaport diplomatic. Oricum, sună bine: jucători de hochei pe care să-i cheme Rece.

Recent invalidatul senat al UMF a fost invitat să sărbătorească ziua de naștere (la mulți ani pentru cei 60 de ani) a fostului rector și actualului contestat decan Mircea Laurențiu Popescu. Ei, și ce? – ne veți întreba, iritați că vă ocupăm timpul cu un rahat. Păi da, vi-l ocupăm pentru că avem de-a face cu un model de modestie. Căci nu se pune problema să comparăm un baron universitar cu isteriile cîmpenești organizate de baronii locali. Da, don Lorenzo și-a invitat famiglia – deci TOT senatul fraudulos – la restaurant. La un restaurant din discreta Vienă, unde câțiva dintre invitați s-au trambalat doar pentru câteva ore. Uite că ne putem mândri că avem măcar o mafie europeană.

Acciduzzu

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
ION ILIESCU

Adrian Năstase (prim-ministru): „Fiecare dintre noi va ajunge dinozaur."

CATEGORIA
EMIL BOBU

Tudor Mohora (deputat PSD): „Mihai Ungheanu nu s-a uitat unde trebuie din cauză că lucrează cu prea multe hîrtii."

Valer Dorneanu (președintele Camerei Deputaților): „Nu ne-am gîndit la meniul acestei sărbători, la conținutul exact al acestor acțiuni."

„Nu este stabilit nimic. Există preocupări, discuții în culise."

CATEGORIA
ARTHUR SHOPPINGHOUR

Gigi Becali (președinte PNG): „Atunci mi-am dat seama că eu sînt filozoful, nu acei filozofi care ei sînt cititori de filozofie. Sigur că ei s-au născut deștepți, dar citesc filozofie și sînt teoreticieni de filozofie – eu sînt un practician de filozofie pentru că m-am născut filozof. Așa m-a născut mama mea să iubesc înțelepciunea."

CATEGORIA
BANII N-ADUC FERICIREA DE A FI MODEST

Eugen Mihăescu (grafician, membru PRM): „Nici Vadim, nici Iliescu n-ar avea bani să mă plătească pe mine. Eu sînt fără preț."

CATEGORIA
PAMFIL ȘEICARU ȘI ȘTEFAN HRUȘCĂ

Ion Iliescu (președintele României): „Și în presă, ca și în politică, există și baroni, adică cei care au o poziție."

CATEGORIA
DIN PUȚUL DE APĂ AL GÎNDIRII

Ion Iliescu (președintele României): „Mureșul este un rîu greu controlabil și Bistrița este cel mai rebel afluent al Siretului."

„Avem o rețea densă de rîuri, toate izvorînd din Munții Carpați și vărsîndu-se în Dunăre."

Întunericitul

Ca hidrotehnist pot să vă asigur că apa e un model excelent pentru manevrele politice. Să luăm de exemplu afirmaţia mea: „Mureşul este un rîu greu controlabil şi Bistriţa este cel mai rebel afluent al Siretului". Aşa. Acum înlocuiţi „Mureşul" cu „Mischie", „Bistriţa" cu „Oprişan" şi „Siretului" cu „Năstase". V-aţi prins? Sau, tot într-o afirmaţie de-a mea: „Avem o reţea densă de rîuri, toate izvorînd din Munţii Carpaţi şi vărsîndu-se în Dunăre". Ia înlocuiţi „rîuri" cu „fonduri", „Munţii Carpaţi" cu „bugetul de stat" şi „Dunăre" cu „PSD". Ei, uneori mai puteţi înlocui „Dunăre" şi cu „Năstase", dar în ultima vreme l-am cam cuminţit, că a strîns destul.

Inginerul hidrotehnist Ion Iliescu, cel căruia îi datorăm uriașele lucrături în rețeaua hidrografică a țării: îndiguirea electoratului, desecarea rezervelor bugetare și cel mai mare baraj spre Europa

Dare de seamă despre marii infractori ai PRM, singurul partid justiţiar din Parlamentul României

Pe 14 septembrie 2001, Vadim Tudor

şi Dănuţ Saulea, deputat PRM, au declarat în cadrul unei conferinţe de presă a partidului că la poligonul din Brănești au fost instruiţi, înainte de 1995, luptători ai organizaţiei teroriste Hamas. Era la numai trei zile după comiterea hecatombei din SUA şi numai nişte descreieraţi puteau răstălmăci în halul ăsta informaţiile apărute într-o anchetă a *Academiei Caţavencu,* din 1996, unde scria negru pe alb că România a antrenat, în secret, luptători ai Autorităţii Palestiniene. A fost cel mai mare deserviciu pe care l-a adus cineva în ultimii 14 ani României şi nici o instanţă internă sau externă nu va putea concura vreodată o asemenea grozăvie, nici măcar ameninţările Armatei a XIV-a. Peste o lună, ministrul Justiţiei a solicitat Camerei ridicarea imunităţii parlamentare a lui Saulea şi încuviinţarea trimiterii lui în judecată pentru transmitere de informaţii false. S-a cerut acelaşi tratament şi pentru Vadim Tudor, numai că instanţa supremă a considerat că nu s-au îndeplinit anumite aspecte procedurale şi dosarul tribunului a fost restituit procurorilor pentru completare, şi dat la întors a rămas, până în ziua de astăzi.

Derapajul celor doi parlamentari anulează

bazele Doctrinei naţionale a PRM, ale cărei caracteristici esenţiale *„decurg din dragostea nețărmurită față de Patrie și națiunea română a întemeietorilor partidului, a tuturor membrilor și simpatizanților săi. În consecință, acțiunea politică a Partidului România Mare va fi destinată permanent reconstrucției naționale și sociale, descurajării tendințelor – considerate de noi extrem de primejdioase – de slăbire a autorității statului democratic (...)“*. Începând de aici se cască abisul dintre un ideal politic întinat pe vecie, şi care în multe părţi ale lumii ar fi fost sancţionat cu condamnări pentru înaltă trădare şi desfiinţarea formaţiunii politice cu pricina, şi profilul infractorilor *in nuce* sau cu condamnări penale în toată regula care formează grupul parlamentar al PRM. Grup care adună cea mai masivă colecţie de infractori din Parlamentul României. Începând de aici vom face vorbire despre inconfundabilul genom al sociopatului PRM, a cărui dragoste este ura, al cărui cămin este peştera, a cărui normalitate şi echilibru social sunt clăbucul în colţul gurii, turbarea şi balamucul şi al cărui slogan este „Sus patria, jos mafia!“.

Parada vedetelor în zeghe ale PRM debutează

cu profilul spectral al senatorului de Bistriţa-Năsăud, George Pruteanu. Traseist notoriu cu abilităţi de dromoman, care s-a botezat în PNŢCD, a scăldat-o în PSD şi s-a înecat în PRM, şi vicepreşedinte al Comisiei pentru învăţământ şi ştiinţă, Pruteanu a ispăşit o pedeapsă privativă de libertate pentru ştiinţa de-a fi învăţat să fure în dauna avutului particular borcane cu murături şi zacuscă, kilometraje de bicicletă, tuburi de pastă de dinţi, o antenă de radio şi un ghidon de Mobră, prin anii ‘70. Majoritatea obiectelor moţăiau pe un balcon de bloc, iar restul dormita, într-o cruntă stare de nesimţire, într-o boxă de cartier. Când era cât pe-aci să se reabiliteze, şi-a dedicat energiile joase turnării unor filme pornografice de scurt metraj al căror star era ţiparul lui personal, care au fost difuzate prin reţeaua de peşti fără frontiere a târgului Ieşilor. Şi când chiar credeam că s-a reabilitat, a început să plouă dinspre universitatea la care preda cu plângeri din partea victimelor lui studente, care l-au acuzat de şantaj sexual. Mai pe şleau, Pruteanu le ameninţa că le pică la examen dacă nu-şi scot la iveală tot ce are mai fierbinte femeia la îndemână sub desuuri, pentru trebuinţele unui bărbat eşuat în mrejele andropauzei.

În cortegiul de pârnăiaşi tresaltă guşa de iguană

a deputatului de Vâlcea Dumitru Dragomir, preşedintele Ligii Profesioniste de Fotbal şi vicepreşedintele Comisiei pentru industrie şi servicii. Din deserviciile pe care le-a adus fotbalului şi miliţiei din care făcea parte, Mitică Corleone sau „Tatăl şmecherilor“, cum îi place să-şi spună, a creat o adevărată industrie. Pe 23 noiembrie 1976, la orele 20,00, lui Mitică Corleone i-a cântat cucul, când a fost săltat de curcanii lui din miliţie, care l-au prins în flagrant şi l-au azvârlit în ghearele sticleţilor din arestul Miliţiei Vâlcea „pentru practicarea jocurilor de noroc în scopul obţinerii unor venituri ilegale“. Inculpat şi judecat de Judecătoria Râmnicu-Vâlcea, în dosarul penal nr. 8080/1976, borfaşul Corleone s-a ales cu o condamnare de trei luni de închisoare contravenţională. În procesul-verbal al instanţei de judecată s-a consemnat declaraţia martorilor Ion Mateescu şi Ion Staicu, care au susţinut că Mitică Corleone obişnuia să piardă sume de până la 15.000 de lei, în condiţiile în care salariul mediu din România era de numai o mie, iar că în serile în care obişnuia să câştige, îi ploua în buzunare cu până la 20.000 de lei.

Cum pe Corleone îl tot bătea gândul

să devină recidivist, a reuşit în cele din urmă să se întoarcă la pârnaie în 1990, când a fost arestat timp de şapte luni, „pentru infracţiunea de abuz în serviciu contra intereselor obşteşti“. Faptele anchetate şi judecate de Tribunalul Militar Teritorial Bucureşti s-au desfăşurat în intervalul 1987-1989 şi au constat din vânzarea forţată către miliţieni a programelor de meci, insignelor, fanioanelor şi ilustratelor clubului de fotbal „Victoria“, la preţuri de speculă. Conform declaraţiilor făptaşului, consemnate la dosar, „veniturile şi cheltuielile, precum şi soldul, le distrugeam. Deci, eu nu mai am nici un document justificativ“. Apoi, pentru că i-a plăcut industria pe care o reprezintă acum în Camera Deputaţilor, rechinul puşcăriilor s-a lansat într-o afacere cu pungi de plastic, ca orice pungaş respectabil. Martorii Viorel Văsuţ şi Ştefan Mocanu, ingineri la fabrica de mase plastice din Buzău, au declarat că Mitică Corleone le-a adus 3,5 tone de granule de polietilenă furată, din care să facă ambalaje pentru pungaşi. Cifra totală a pungăşiilor lui Corleone a fost evaluată de Poliţia Capitalei la 10 milioane de lei, echivalentul unei jumătăţi de milion de dolari. Şi ca o încununare deplină a activităţii sale infracţionale, actualul candidat al PRM la postul de primar al Capitalei a fost acuzat de Liga Antidefăimare, la sesizarea FIFA, de activităţi şi proferare de materiale antisemite şi xenofobe, în paginile publicaţiei pe care o patronează, *Atac la persoană*.

Dictatura legii din care PRM vrea să facă bici

n-ar pocni convingător fără profilul de bandit al deputatului de Neamţ, Dumitru Puzdrea, şi al celui de Braşov, Dorin Lazăr Maior.

Membru al Comisiei pentru administraţie publică, amenajarea teritoriului şi echilibru ecologic, Puzdrea s-a înzestrat în 1991 cu un aviz fals, în baza căruia şi-a ridicat angroul din strada Tipografilor, din Bucureşti, cu care a dezechilibrat mediul, a spulberat teritoriul şi a instaurat haosul public. Când presiunile hotărârilor judecătoreşti i-au ameninţat măgăoaia cu raderea ei de pe faţa pământului, Puzdrea a echipat un comandou de lotri, înarmat cu ghioage, lanţuri, cuţite şi cocteiluri Molotov, care a ţinut piept forţelor de ordine ale poliţiei şi jandarmeriei. Curtea Supremă de Justiţie a decis demolarea angroului, dar Consiliul General a anulat hotărârea, până ce au venit alegerile şi Puzdrea s-a făcut peremist şi s-a cuibărit la pieptul tatălui borfaşilor, Vadim Tudor, care i-a ţinut partea. Membru al Comisiei pentru politică economică, reformă şi privatizare, Dorin Lazăr Maior mai are şi acum pe rolul instanţelor din Braşov mai multe dosare pentru tâlhărie, furt, vătămare corporală şi un credit bancar nerestituit, de 1,5 milioane de mărci germane. Ulterior, Maior a şters putina din PRM şi s-a făcut independent.

La acelaşi piept patriotic de tribun

s-au mai cuibărit: deputatul de Bucureşti Valentin Vasilescu, condamnat în primă instanţă la 5 ani de închisoare pentru aso-

Nu
vă mai plîngeţi, maestre,
că vă neglijează Cultura Română
şi că nu sînteţi prezent, ca scriitor,
în manuale. Uite, chiar ieri v-am
văzut cu două poezii în manualul de psihiatrie.

Răzvan Theodorescu, de la Mişcarea de Integrare în Absolut orice Potlogărie a Guvernului, şi Corneliu Vadim Tudor, liderul mişcării Medicaţia Transcendentală

ciere în vederea comiterii de infracţiuni şi luare de mită, în cadrul dosarului „Ţigareta II“, dat afară recent din partid; deputatul de Gorj Constantin Bucur, anchetat de Parchetul Militar, trimis în judecată pe baza Legii siguranţei naţionale şi condamnat în prima instanţă la un an de închisoare cu suspendare; deputatul de Prahova Marcu Tudor, fratele tribunului, anchetat în dosarul „Ţigareta I“; deputatul de Bucureşti Constantin Duţu, neanchetat încă pentru fals în declaraţia de avere, unde susţine că nu are depozite în valută, ca la scurtă vreme să afirme că a achiziţionat de la galeriile Sotheby’s, un tablou cu 97 milioane de dolari şi că: „Eu sunt puşculiţa PRM-ului“; deputatul de Satu Mare Văsălie Moiş, anchetat pentru ucidere din culpă; deputatul de Maramureş Luca Ştefănoiu, actualmente independent, anchetat pentru ucidere din culpă; deputatul de Iaşi Vlad Hogea, cercetat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie, pentru infracţiunea de propagandă naţionalist-şovină; consilierul pentru politică externă al PRM, Nati Meir, condamnat în Israel la 30 de luni de puşcărie pentru înşelăciune; şi, în fine, Vadim Tudor, pentru care ţara aşteaptă câte o condamnare pentru propagandă naţionalist-şovină, transmitere de informaţii false şi în peste o sută de dosare pentru calomnie şi insultă.

Cornel IVANCIUC

finanţă

Deviză PSD: servicii contra deservicii

Faptul că Vadim intră tot mai mult în calculele şi scenariile PSD este limpede. Năstase şi ai lui par asiguraţi că o finală la prezidenţiale cu liderul PRM i-ar ajuta să cîştige fără probleme şi fără comentarii europene referitoare la corectitudinea alegerilor. O ultimă dovadă că lucrurile stau aşa este vizita din aceste zile a lui Vadim la Timişoara. Cazarea s-a făcut în Hotelul Internaţional (fosta casă a lui Ceauşescu), aflat în proprietatea lui Tender, omul de casă-masă al lui Ion Iliescu. Ba, mai mult, cheltuielile de cazare au fost suportate, spun sursele noastre informate, de PSD Timiş!

Ofiţerii în civil au descoperit un spil

Cuibul de colonei ardeleni compus, în nucleul dur, din fostul ofiţer DIE Petru Fulea (dejean) şi fostul ofiţer Doi ş’un sfert Ioan Cotoc (bistriţean) a început recent o aprigă campanie de demascare, şantajare şi adunare de fonduri de la cei care le intră în raza de acţiune. Unul dintre cei ce au picat „operativ“ în mîna crăişorilor este şi deputatul PSD Alexandru Lăpuşan, fost ministru al Agriculturii. Nedorind să „sponsorizeze“ sfinta colonelime, Lăpuşan, la ordinul ofiţerului DIE, a ajuns de mirarea lumii în gazete locale de scandal, fiind făcut tractorist, chitarist şi degrabă băutoriu de fonduri alocate unor programe guvernamentale. Nu-l apărăm pe pesedist, să fie clar, deplîngem doar metoda. Lăpuşan este un exemplu mai vizibil dintre mulţi alţii care au picat pe mîna grupului. Atenţie, băieţi, avem şi noi urechile noastre printre urechile voastre!

Năstase se va solidariza cu femeile pure

Cei care i-au văzut pe Năstase şi Voiculescu cot la cot la Palatul Victoria nu trebuie să se mire foarte tare. Surse din cercul apropiaţilor de premier susţin că Adrian ar fi afirmat, de faţă cu cîţiva oameni de încredere, că, de fapt, Bogdan Niculescu Duvăz e un om de paie care nu are şanse la Primăria Capitalei. Şi că, în turul doi, PSD-ul speră să se califice candidata PUR, Monica Tatoiu, pentru a-l combate pe Băsescu şi pe această „a treia cale”. Şi, dacă se va întîmpla aşa, e clar cam cum se vor comporta cele două partide foste aliate, după alegeri. Sau chiar înainte, dacă partidul de la Antena 1 va decide să se alieze cu cineva. Ceea ce este PUR şi simplu previzibil!

Platon şi Aristotel uneltind cu Bombonel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

CONSTANTIN TECULESCU: „Nu aţi nimerit porcăriile care le-am făcut“

CEC, ce învechit sună acest nume! E ca şi cum mi s-ar vorbi de bunica mea oloagă, şchioapă, fără un picior, în fiecare zi. Eh, tocmai pe handy asta s-au trezit unii şi alţii să o violeze. Puterile politice au văzut într-o amărîtă cu bani mulţi de la prostime o vacă de muls. Vîntu a pus-o să semneze şi a aruncat-o cu un picior în groapă, Mitrea a vrut să-i ia banii de la ciorap pentru ANL-ul lui. Au muls la ea din toate poziţiile pînă au uitat s-o privatizeze. Aşa că, avînd ordin de la bătrîna Europă, abia zilele astea guvernul i-a hotărît soarta. La timona CEC-ului este Teculescu, om, caracter, fost deputat PSD, bancher. Povestea lui şi a instituţiei pe care trebuie să o traverseze strada, în rîndurile de foc, de jale şi de mai jos.

CEC-ul de bani nu se caută în politică

Reporter: CEC-ul pare politic.

Constantin Teculescu: Aţi spus bine, pare. Eu nu vreau să vorbesc despre perioada Petrovici. E evident pentru toată lumea.

Rep.: Păi, da, dar dumneavoastră sînteţi tot om politic. Aţi fost şef la CEC, apoi deputat PSD, apoi iar preşedinte CEC.

C.T.: Ăsta nu e semn de politizare. Politizarea consider că e activitatea preşedintelui respectiv. Eu am fost deputat din '92, deci nu are legătură cu întîi şef, apoi deputat. Eu mi-am dat demisia din deputăţie. Deci, lucrurile nu sînt extraordinare, sînt absolut normale.

Rep.: Păi, şi asta nu e politizare, că aţi fost şi una şi alta?

C.T.: Nu. Am amestecat eu politica cu CEC-ul? Nu. Dom'le, am ales acum să fiu ceea ce am fost din 1975, bancher. Asta am fost, asta am ales.

Rep.: Ce vă trebuia politică?

C.T.: Am intrat în PCR, şi asta poate fi o chestie incorectă, cu cîteva luni înainte de a pleca la un post în Egipt, fiindcă altfel nu se putea. După Revoluţie, am încercat şi eu politica. Spuneau că au nevoie pe zona aceasta de finanţe-bănci. Politica? De ce? Nu ştiu.

Rep.: V-am văzut ca pe un dinozaur al băncilor.

C.T.: Dom'le, am o vechime în mînuit bani şi cred că am făcut bine ceea ce am făcut.

Teculescu = Iliescu + Năstase

Rep.: Sînteţi pe pierderi acum?

C.T.: Nu, sîntem pe cîştiguri foarte mari. Şi m-a surprins ceea ce aţi scris săptămîna trecută, pentru că lucrurile nu sînt nici pe departe aşa. După perioada Petrovici, datoriile au fost preluate de către AVAB, iar eu din 2002, cu experţi de la ING Bank, am început o perioadă de restructurare. Noi am avut profituri, iar în 2003 le-am dublat. Deci, nici vorbă de pierderi. CEC-ul este mai mult decît o bancă, este, ne face plăcere s-o spunem, un simbol.

Rep.: Dumneavoastră al cui sînteţi, Iliescu, Năstase?

C.T.: Sînt omul meu.

Rep.: Poate nu ştiţi al cui sînteţi!

C.T.: Vă rog să mă ascultaţi şi trageţi concluzia care vreţi, oricum scrieţi ce doriţi. Am fost numit, conform legii, de către premier, deci nu pot fi omul lui Năstase. Eu cred că aş putea fi numit omul cuiva în măsura în care aş face politica cuiva, adică aş da credite preferenţial, aş angaja preferenţial oameni sau multe alte lucruri. E, dacă aţi găsi aceste lucruri, aţi avea şi o motivaţie să mă criticaţi.

Rep.: Păi, uite, pentru ANL, lui Năstase i-aţi fi dat mură-n gură.

C.T.: Domnul Năstase nu e implicat într-o asemenea activitate. Eu nu acord nici un credit fără garanţie, iar în cazul ANL-ului eu am solicitat ori garanţii reale, ori garanţii de stat în vederea acordării acestui credit. În cazul ANL, ei au garanţii reale, terenuri, clădiri.

Rep.: Dumneavoastră, în acest caz, aţi ajutat politic un partid. Creditul era luat repede pentru a finaliza construcţiile, cu care PSD-ul s-ar lăuda în campanie.

C.T.: Dom'le, eu vreau să fiu răspunzător de propria mea activitate. Deci, oricum, creditul nu se va acorda în vechile condiţii, fiindcă ordonanţa guvernamentală introduce regim special pentru privatizarea CEC.

Ghici cine ia CEC-ul?

Rep.: Domnule Teculescu, vă rog să-mi spuneţi, în exclusivitate, cui trebuie să predaţi CEC-ul, cine ia comisioanele, cît e şpaga la privatizare…

C.T.: Aş vrea să-mi spuneţi şi mie toate astea… Eu nu ştiu ce ştiţi despre mine din punct de vedere real, la ora actuală eu nu ştiu pe cineva să vrea să preia CEC-ul fiindcă abia s-a dat anunţul de privatizare. Urmează paşii respectivi pînă în 2005.

Rep.: Sînteţi naiv, sau eu sînt prost. Ştiţi că lucrurile astea se aranjează politic.

C.T.: Dumneavoastră ştiţi cine ia CEC-ul?

Rep.: Nu, dumneavoastră îl ştiţi!

C.T.: Nu şi-a manifestat nimeni dorinţa la o chestie care nu a fost anunţată. În ciuda privatizărilor care s-au făcut, cum zic ziarele, cum ziceţi dumneavoastră, eu cred că CEC-ul va fi excepţie. Eu sînt un simplu administrator. Eu pot fi, sau nu.

Securitate, nostalgia mea

Rep.: Cine sînteţi de fapt, domnule Teculescu?

C.T.: Domnule, aţi scris că eu am fost securist, poate mi-ar fi plăcut o asemenea chestie, dar nu am avut cinstea… şi că am lucrat cu generalul Popescu… nu am lucrat, domnu'…

Rep.: Aveţi grade pe umăr?

C.T.: Nu am nici un fel de grad. Am ieşit din armată sublocotenent de intendenţă.

Rep.: Şi ascensiunea dumneavoastră? E super-curată?

C.T.: Da, puteţi spune aşa şi nu veţi greşi niciodată. Domnule Istodor, că văd că sînteţi de la Investigaţii, vreau să vă rog să daţi în presă tot ceea ce este real.

Rep.: Viaţa dumneavoastră e o foaie albă de hîrtie.

C.T.: Da, dacă vreţi să fiţi ironic… Sînt un om ca oricare, cu păcate, dar şi cu lucruri pozitive, dar lucrurile scrise de dumneavoastră despre mine în ziar nu le-aţi nimerit. Eu nu o să spun niciodată că nu am făcut prostii, minuni, dar nu sînt cele pe care le-aţi menţionat dumneavoastră.

Rep.: Şi ce porcării aţi făcut, ni le puteţi spune?

C.T.: Domnule, indiferent de ce aţi scris, cunoaşteţi vă rog şi omul… Eu cred că măcar sînt un bun meseriaş. Am dovedit-o la BRCE, la Cairo, unde am fost şase ani, şi la CEC.

Rep.: Păi, la Cairo aţi fost în timpul lui Ceauşescu.

C.T.: Da… dar fără grad. Au fost momente cînd am regretat că nu mi s-a oferit şi mie posibilitatea, dar nu în sensul negativ al cuvîntului, că să faci poliţie politică. Am convingerea că erau oameni de calitate în Securitate. Şi cred că aşa cum în mediul bancar, cu tenacitate şi bun-simţ, am făcut ceva bun, cred că şi acolo aş fi făcut la fel.

Teculescu, Constantin

Rep.: Cum trebuie să fie un bancher?

C.T.: Un profesionist care să nu se afişeze.

Rep.: Dar cu propriul buzunar?

C.T.: Eu, nu CEC-ul, joc pe bursă. Şi, în general, cîştig.

Rep.: Îi lăsaţi pe copii şi pe soţie să-şi facă toate voile din banii dumneavoastră?

C.T.: Nu. Eu cred că în totul trebuie să fie o anumită ordine. Inclusiv în politică şi în univers. Nu cred că ordinea înseamnă zgîrcenie, dar dacă înseamnă, atunci sînt zgîrcit.

Eugen ISTODOR

Cunoaşteţi vechiul slogan: „Azi un leu la CEC depui, mîine el va scoate pui“. Şi ce să facă CEC-ul cu atîţia pui de lei, că doar nu sîntem grădina zoologică? I-am dat la menajeria PSD-ului, că au multe animale de pradă în partid.
Constantin Teculescu, un finanţist care face toţi banii, dar numai pentru PSD

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, strașnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: **„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“,** încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ştefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoşan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moţoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roşca Stănescu, Gabriela Adameşteanu, Rodica Palade, Doru Buşcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruţă, Cozmin Guşă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chişu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ştefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Şoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu, Gheorghe Tache, Părintele Iustin Marchiş, Ovidiu Ioaniţoaia, Ştefan Racoviţă („Căminul românesc“), cei 1.500 de membri ai Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti (preşedinte Bororeţ Vasile şi dr. Cornea), Asociaţia Universitari pentru Universitate şi Alianţa Tineretului Universitar. Le mulţumim din suflet jurnaliştilor de la *Gazeta de Maramureş* care ni s-au alăturat atât în acţiunea de popularizare a monumentului, cât şi în cea de finanţare. Le mai mulţumim în mod deosebit jurnaliştilor de la Televiziunea Română, devenită un partener de nădejde pentru întreprinderea noastră.
Lista rămâne deschisă.

DONAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor; titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care sparge ouă

● De-abia ne-am liniștit după mielul și sarmalele de Paște, nici nu a apucat Iisus să se înalțe la cer că România s-a întors în apele ei tulburi. E și normal, mai ales dacă are un președinte ca Ion Iliescu. În timp ce Mugur Ciuvică dă presei materiale despre oamenii de afaceri veroși pe care îi protejează președintele, Ion Iliescu a vrut să flateze presa și i-a ieșit un fel de jignire. Și asta pentru că ideologia comunistă chiar nu îi iese din cap. A zis: „Și în presă, ca și în politică există baroni – nu neapărat ca o chestiune jignitoare la adresa cuiva. Conducători de mari publicații și cu o poziție financiară mai puternică decît alții, adică față de pălmași, care sînt angajații baronilor presei românești.“ Nu știu la alte ziare cum e, sau știu și nu mă bag, dar în mine declarația lui Ion Iliescu a declanșat tot felul de trăiri. Oare de acum trebuie să îi consider pe Liviu Mihaiu și pe Doru Bușcu, pe Viorel Moțoc sau Mircea Toma, baronii mei? Și față de Istodor, cînd mă dă la o parte de la computerul lui ca să nu îl tulbur cînd își trage filme de pe kazaa, trebuie să am sentimente legate de lupta de clasă dintre noi? Împreună cu Drogeanu, Mușat, Maria și Matei, pălmașii redacției, e cazul să iscăm o revoltă cu furci, țepe, coase și topoare? Vedeți ce face un președinte de stat total aiurit? Ce vise sîngeroase declanșează? Apropo, ne sprijină Ion Iliescu dacă vrem să naționalizăm revista?

● ***Jurnalul Național*** continuă seria subiectelor nostalgice despre Epoca Ceaușescu: s-a ajuns și la mitingul din 21 decembrie. Nu știu dacă aveți aceeași impresie, dar eu, cînd mă afund în misterele prezentate de *Jurnalul Național,* mi se pare că efortul jurnalistic ar fi făcut numai pînă la jumătate. Revoluția a fost declanșată de interese ascunse, dar cînd e vorba de beneficiarii acestor manevre, dezvăluirile *JN*-ului își pierd suflul. Va veni un moment cînd pe lista de subiecte încurcate despre misterele Revoluției prezentate de *Jurnalul Național* va lipsi unul: cine a luat banii din conturile lui Ceaușescu. Normal, din moment ce asta e o chestiune clară.

● Apropo, după pactul Năstase-Voiculescu nu aveți senzația că Lucian Mîndruță, care și-a început cariera la SOTI, a plecat de la PRO TV ca să nu mai citească știri despre violuri și a ajuns la Antena 1 pentru știri cu omoruri?

● În ***Evenimentul zilei*** de luni, Andrei Oișteanu, profesor de istorie a antisemitismului la Facultatea de Litere din București, spune: „Un film anticreștin în spirit“. „În ciuda corului de cîrtitori, Mel Gibson a făcut o capodoperă“, zice sigură de ea Gabriela Hurezean, în ***Național.*** Cu decorurile și costumele luate parcă din serialul *Xena, prințesa războinică,* cu niște biciuiri și o răstignire filmate într-un fel care îl va face pe regizor simpatic tuturor sado-masochiștilor din lume, cu niște efecte speciale care mergeau perfect în *Stăpînul inelelor*, partea 1, dar parcă nu și în povestea patimilor lui Christos, și cu muzica ușor copiată după cea a lui Peter Gabriel, care a făcut coloana sonoră pentru filmul lui Scorsese, cu greu ar putea fi numit acest film al lui Mel Gibson o capodoperă. Dar, iart-o, Doamne, pe Gabriela Hurezean, că nu știe ce zice. Chiar că nu știe.

Alexandru VĂRZARU

DLE. ILIESCU, DUPĂ CE AU VĂZUT ÎNTÎLNIREA DVS. CU PESCARUL BRACONIER, HOȚII DE BENZINĂ NE ÎNTREABĂ CÎND TRECEȚI ȘI PE LA EI SĂ LE URAȚI SUCCES?
MARDALE,

canalul mass-midia năvodari

● Mult trîmbițata (cu discreție!) lansare a canalului de știri Antena 3, care trebuia să se întîmple cam în zilele astea, s-a amînat. Pe toamnă, adică după alegerile locale. Dar numai bine înainte de cele generale. Atunci, probabil, vor ști, Puterea și Opoziția, dacă, vorba bancului, „Antena le aparține!“. ● Familia mediatică a PSD este pe cale să primească în rîndurile sale un nou post de televiziune, care se coace undeva pe axa Baia Mare – Cluj-Napoca. *Gazeta de Cluj* a descoperit că sora lui Sorin Bota, secretar de stat la Transporturile lui Mitrea și lider oarecum anonim al partidului, a obținut la începutul lunii o licență pentru un post de televiziune regional ce va emite în Transilvania. Evident că surioara demnitarului nu și-a luat licența de la aprozar, pur și simplu, ci printr-o firmă, SC Tele Transilvania SRL, care va beneficia de fonduri, know-how, inspirație și transpirație de la niște parteneri italieni. Deși, în perspectiva alegerilor, ar fi fost un instrument cît de poate de eficient pentru popularizarea ouălor și mustăților electorale ale PSD, postul despre care vorbim aici va emite abia din 2005.

Zețarul Ivan

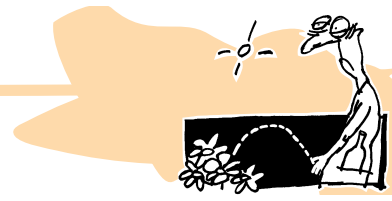

România.
Mici fragmente de neant.

Pe aici se trece!

Stimați parteneri din NATO, permiteți să raportăm: armata română deține o unitate militară cu un singur soldat. În zona Vadu, la nord de Constanța, pe unde se bat peștii pe burtă cu rîmele și joacă toată ziua X și 0, acel militar în termen are o misiune unică în lume: el stă și notează pe un caiet numerele mașinilor care trec prin zonă. Este un model de eficacitate unitatea asta: nu consumă curent (l-au tăiat de mult), nu consumă apă (au tăiat-o de mult), ci doar cîteva coli, niște pastă de pix și, în funcție de trafic, cîteva sau chiar mai multe fete de la pagina 5 pe an.

O bombă pesedistă fără ceas

Zilele trecute, la amiezi, pe Calea Victoriei, instantaneu inedit cu un grup de rromi care n-au încercat să-mi fure celularul. Nu, nu aici e ineditul, aici e doar paranormalul. Ineditul a apărut în rostirea unuia dintre rromi: „Vanghelie ăsta e un bulangiu, ne-a chemat la primărie de la opt dimineața și el a venit la două!". Țeapă, băi, asta a fost! V-o fi imobilizat la primărie ca să poată el să opereze pe la cozile din zori fără concurență. Ziceți merci că nu v-a chemat de la trei dimineața, că vă lăsa și fără oglinzile și casetofoanele auto.

Vinul dulce a Cola aduce

Mi-a spus un prieten etnolog care e motivul pentru care, după revoluție, au început țăranii din Oltenia să pună zahăr în vin ca să îl facă foarte dulce. Sînteți curioși? Cauza e Coca-Cola. După 1989, a apărut Coca-Cola pe la sate, oamenii au gustat și au început să îndulcească și vinul ca să îl facă asemănător. Of, dacă scotea Bivolaru vreo băutură de succes pe bază de urină, vă dați seama ce s-ar fi întîmplat?

Fata Organa

Băieții care scriu duminica și sîmbăta revista fac un apel călduros: cele două domnișoare care vă bronzați anul trecut pe acoperișul casei de lîngă noi, iar noi vă puneam muzică de la calculator – vă rugăm insistent să reapăreți în costumele voastre minuscule pe acoperiș și să vă mai dați cu bronzol în ciuda noastră! Pentru că altfel nu mai putem scrie, de o lună sîntem numai cu gîndul la voi și nu ne mai putem concentra! Milioane de cititori ai revistei noastre vă așteaptă!

Ethos, Porthos și Aramis

reportaj cu țara de gît

Brigada mobile în acțiune

Mă aflu în Constanța, înainte de Înviere. Îi spun unui cunoscut că aș avea chef să cheltuiesc prima de Paști. Ce-ar fi să-mi iau încă un mobil? „Păi, dacă nu vrei de la magazin, poți să iei de la Poliție, de la Municipiu." „?!?!" Mă lămurește rapid, chiar înainte să fac un infarct mic: nu chiar de la poliție, ci de peste drum, de la băieții care vînd acolo telefoane. Adică vînd telefoanele pe stradă, pe trotuarul de vizavi de Poliție. Tetelu își imaginează cam cum ar suna argumentele unui astfel de vînzător: „Garantat, tăticu', că doar lucrăm lîngă Poliție, nu ne permitem să facem șmenuri!".

Mă aflu în Constanța, ceva mai aproape de Înviere, în fața la Poliția Municipiului Constanța. Peste drum, o cafenea, fan-clubul Naționalei de fotbal. În față, sprijinit de un „cedează trecerea", un brunet scund. Vinde un „N". Model vechi, expirat, numai bun de pus la perfuzii, dar ieftin. Îi arăt telefonul meu (unul mic, color, GPRS, infrared, polifonic – pentru cunoscători). Vreau unul la fel. Îi cade fața. E înfrînt, nu are așa ceva. „Poate faci rost." Cam greu. Dau să plec. Un tip din cafenea bate în geam, la limita deteriorării, și urlă să stau pe loc. A crezut că vreau să vînd aparatul meu. Se duce înapoi, înăuntru. Totul este natural. Pe scările de la Poliție stă un polițist. Oare ce telefon are?

Mă aflu în Constanța, după Înviere. Dimineața. Stau pe gard la Poliție. În curte este proaspăt săpat, un cîine se pișă pe pomi, a dat verdeața. Peste drum, au dat telefoanele. Ciopor de vînzători, puțini clienți. Trec și doi polițiști, n-au absolut nici o treabă. Oare chiar nu știu ce comerț înfloritor învîrt urmașii coloniștilor bruneți din Tomis? Mă duc iar să-mi iau telefon. Un „M" tocit. Un „N" destul de recent. Cer din nou un aparat ca acela pe care îl am deja și brunetul mic își aduce aminte de mine. „Băi, da' m-ai disperat! Ai venit și săptămîna trecută cu pretenții de-astea!" Hai, mă, nu poți să faci rost de unu'? Ce te costă? Nu pot să-i zic de-a dreptul să fure unul pentru mine, dar pricepe. Pleacă nervos, la un grup de colegi. Ăia se uită la mine. Te pomenești că vor să mă dea pe mîna Poliției, că vreau telefon furat. Mai bine plec. La prînz. Intru în cafenea. Nimeni, doar tricouri cu Hagi, cu autografe, steaguri, fanioane, fotografii cu Naționala (România-Tunisia, în Franța, cînd s-au vopsit românii ca șmecherii), fulare. Mă lămurește un telefonist cu părul alb: „Gata, e toți afară, că a venit căldura!". Știe că-s ăla cu pretențiile. Vin mai mulți, n-au nici ei ce vreau eu. Mai greu cu astea scumpe, au alt public-țintă. „Avem gioarse, mă, n-avem noi de-astea scumpe!" Trece o dubă albă, de Poliție. În spate, după grilaj, pradă proaspătă. M-am căcat pe mine. Părul alb strigă rîzînd: „Staaaai, bă, un' te duci?".

Spre seară. Încerc iar. Părul alb a găsit clienți pentru un „M" și un „P". Două fete, cu ta-su. Două milioane jumate. Ele, încîntate. „Hai, că-s meseriașe, nu mai găsești la prețul ăsta." Aha, deci tranzacția nu se face chiar pe stradă, la Poliție, ci într-un amanet. Evident că oamenii de la amanet îi știu pe ăia de pe stradă. Vînzătorii nici nu se uită la șmenari, se uită la o ceremonie militară, la televizor. „Ia uite, bă, ăla-i mort, da' zîmbește." Apare un nou ofertant, n-are nici el. Ăsta, măcar, se oferă să facă rost. N-au nici o treabă cu poliția, rîde știrb cînd îl întreb. „Vino cînd vrei, sîntem zilnic aici." Pe baricade. Adevărul este că tot centrul este o tarabă ambulantă de telefoane. Nu vezi urmă de gabor. Unde te întorci, auzi un „telefoane, băiatu'?". Se ceartă între ei: „Vorbește frumos, băi, jigodie!" „Jigodie ești tu, băi, dă-te-n..." Și la piața cu mere și cartofi tot telefoane găsești. Telefoane, pancartele cu „Primăria – Prețuri Corecte" (banane cu 55 de mii kilul) și CD-uri cu „Manele perverse". Deja mă cunosc băieții. Nici nu știu dacă să mai scriu sau nu, că, sincer, vreau să mai calc prin Constanța.

Cristian TUNSU

Fotodocument: Dacă vi s-a furat un telefon mobil în Constanța, sunați la Poliția locală sau luați-vă propriul telefon de la hoții aflați în preajmă

Lucruri lipsite de imporanță

Ani de zile am importat tot ce se putea, de la pulpe americane la alte membre de pe același continent (vezi baza militară de la Kogălniceanu și parcările din împrejurimi). De exportat, n-am exportat decît inteligență, așa-zisa materie cenușie, și infracțiune, adică așazisa mînă cenușie. Prea multe schimburi comerciale nu ne-au rămas de făcut – însă imaginea de mai sus parcă vrea să ne contrazică. Și ceva dreptate are: n-ar strica să importăm și niște t-uri americane de-alea sănătoase, fără E-uri.

Divide et impex

bursa şpăgilor

Nu o dată vede naşu' mita călătorului

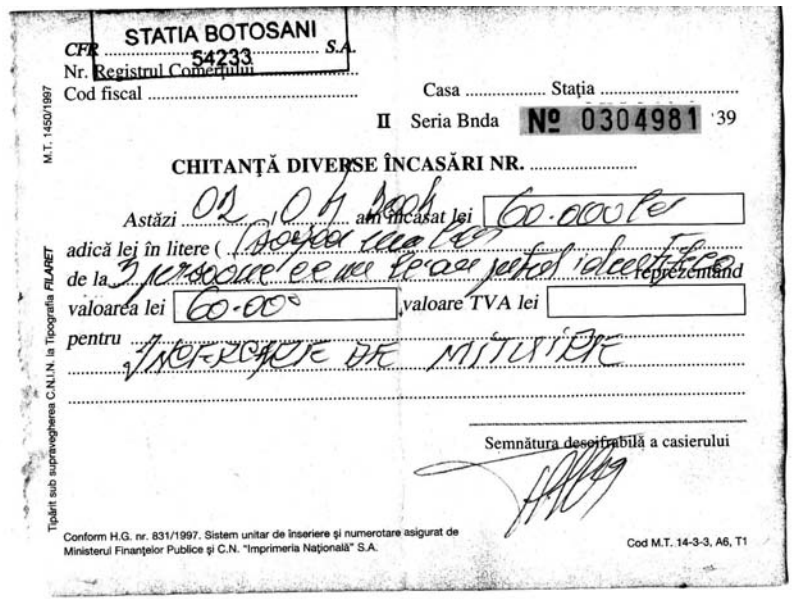

STATIA BOTOSANI
CFR ..... 54233 ..... S.A.
Nr. Registrul Comerțului .....
Cod fiscal .....
Casa ..... Stația .....
II Seria Bnda № 0304981 '39

CHITANȚĂ DIVERSE ÎNCASĂRI NR. .....

Astăzi 02 / 04 2004 am încasat lei 60.000 Per
adică lei în litere (Șaizeci mii lei)
de la Jurnalistul ce nu știe să scrie jertfă ideea fixă reprezentand
valoarea lei 60.00 valoare TVA lei
pentru INCERCARE DE MITUIRE

Semnătura descifrabilă a casierului

Conform H.G. nr. 831/1997. Sistem unitar de înseriere și numerotare asigurat de Ministerul Finanțelor Publice și C.N. "Imprimeria Națională" S.A.

Cod M.T. 14-3-3, A6, T1

M.T. 1450/1997 Tipărit sub supravegherea C.N.I.N. la Tipografia FILARET

Ce deranjează cel mai mult la naşii de pe tren nu e că iau şpagă, ci că umblă prin vagoane ca şi cum toată garnitura ar fi un vagon-restaurant unde nu se mai serveşte decît vodcă la halbă. Naşul care a completat chitanţa reprodusă alăturat a făcut-o la cererea unor amici de-ai noştri care, prinşi fiind fără bilet, dar cu şpaga pregătită, au cerut ceva la mînă pentru decont. Naşu', om înţelegător, cu copii din prună acasă, deci cu conştiinţa greutăţilor de zi cu zi, o dată s-a scărpinat la ouă şi i-a şi venit ideea genială: cum nu putea scrie „mită", a găsit ceva mai soft, adică „ÎNCERCARE DE MITUIRE"! Bravo, tată, hai că ţi-ai făcut o pomană cu băieţii ăia, cu 20 de mii de căciulă s-au distrat mai bine ca la Gara de Nord, în spate. Domnu' Micky, domnu' Adi, domnu' Manivelă, urmaţi, dom'le, exemplul acestui om cinstit şi daţi şi dumneavoastră un act pe şpăgile alea, să aibă lumea ce arăta la Garda Financiară – iar dacă nu puteţi, băgaţi, ca naşu' ăsta, ceva la bord şi să vedeţi cum vă vin ideile. Hai, că dacă mai era nea Nicu la guvern, nu se lăsa rugat a doua oară.

Vagonul de domnit

bursa şpăgilor electorale

Monumentul candidatului necunoscut

PSD-ul e-n stînga, PSD-ul e-n dreapta. PSD-ul e sus şi PSD-ul e-n jos. PSD-ul e peste tot. E-n aer şi ape. Dacă mergi pe şoseaua care leagă Constanţa de Mangalia, în raza comunei Lazu îţi răsare în faţă acest chioşc dintr-o staţie de microbuz. E în raza comunei, dar nu e în comună. În jur doar cîmpuri, copaci, cîte o turmă de oi, cîte un măgăruş, cîte un cîine adormit şi, brusc, acest adăpost, făcut de candidatul PSD. Ceea ce e nasol. Nu-i exclus ca, atunci cînd voi merge data viitoare pe munte, să găsesc vreun refugiu pe care să scrie „Refugiu realizat de candidatul PSD".

Staţia de micro-abuz

Universitatea cu plată e cuplată şi cu şpagă

Colegii de la *Evenimentul zilei,* ascunşi după pseudonimul *Martorii,* au încercat să vadă cum se pot lua examenele cu şpagă. Printre unităţile de învăţămînt vizate s-a numărat şi Universitatea „Spiru Haret", condusă cu clarviziune, înţelepciune şi aproape geniu de tovarăşul Aurelian Bondrea, zîmbitor nevoie mare de prin paginile ziarului *Adevărul.* Pentru cei care s-au născut mai tîrziu şi au citit revista noastră şi mai tîrziu, reamintim că Aurelian Bondrea, rectorul cu nouă prorectori, este cel care a organizat doctoratul tovarăşei Elena Ceauşescu, în calitatea sa de mare tartor prin Ministerul Învăţămîntului de atunci. Cum trebuia făcut un anunţ public referitor la locul şi ora susţinerii tezei, Aurică Bondrea a dat o oră şi o sală diferite de realitate, astfel încît polimerizatoarea naţională a reuşit să treacă teza fără nici un ochi duşmănos, fără nici o întrebare stînjenitoare. Atît de tare era iubit Bondrea de Elena încît, după ce a fost înlocuit din funcţie, profitînd de vizita Ceauşeştilor în China, la întoarcere, savanta a dat ordin să fie repus în funcţie. Asta în ciuda faptului că demiterea lui Bondrea a fost anunţată şi în *Scînteia!* Poate că de aia se răzbună patronul de la „Spiru Haret" şi publică pagini întregi de reclamă în *Adevărul,* fosta *Scînteie!* Bun, revenind la problema şpăgii: cum să nu se ia şpagă în şcoala lui Bondrea cînd el, săracul, s-o fi săturat să aranjeze doctorate pe gratis, plus pupături în cur la Ceauşeşti?!

Şpilu Haret

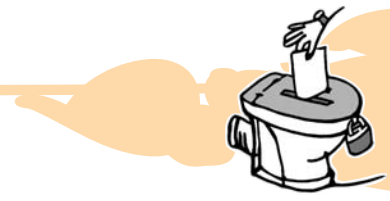

Vară pentru noi

– senzaționalele voturi ale *Academiei Cațavencu* –

Cîțiva psihologi britanici cărora nu le-a dat Dumnezeu norocul unei alte preocupări au făcut un studiu din care au tras concluzia că oamenii născuți vara sînt mai norocoși. *Cînd s-o-mpărțît norocu', primu-n rînd o fo' Marocu',* acesta trebuie să fie titlul studiului care acordă atîta virtute căldurii. Cu un ochi la halbă și altul la terasele deja deschise, norocoșii redactori ai *Academiei Cațavencu,* ale căror nașteri sînt uniform și inteligent distribuite în toate anotimpurile, au profitat de răcoarea de afară și au votat: e bine sau nu să te naști vara?

DA

Alexandru VĂRZARU

Dacă e bine să te naști vara? Eu zic: da. Cînd eram la școală și era ziua altora în timpul școlii, ei aduceau bomboane. Dar cei născuți vara, în timpul vacanței mari, nu aduceau niciodată. Deci era bine de ei că se născuseră vara. Și acum e bine de ei, probabil, pentru că ziua lor cade în timpul concediilor și nu trebuie să dea de băut.

Gabriel DROGEANU

Fratele meu este născut vara. El este mai mare ca mine. Deci, este bine să te naști vara.

Daniel GOACE

Bine, să zicem că, deși născut în noiembrie, eu sînt de acord cu studiul potrivit căruia cei născuți vara sînt mai deștepți. Vă rog să fiți și dumneavoastră însă de acord cu corolarul că deștepții ăia născuți vara au fost concepuți în plină toamnă.

Eugen ISTODOR

Sînt născut cam mediocru, primăvara. Adică nici-nici. De asta, de ziua mea, nu pot niciodată să port și eu un ceas Vacheron Constantin, fiindcă nu pot purta mînecuță scurtă. Și nici nu pot să mă plimb cu Harley Davidsonul. Plouă mereu, sau ninge. Vara nu e de ținut nici un post, or, eu pic mereu de prost, nu pot închiria niciodată terasa de barbecue de la Marriott. Cine ar sta în frig de dragul meu? În orice caz, sînt plictisit cînd vine vara, fiindcă cei născuți vara au atît de multe fițe de închiriat chiar de zilele lor de naștere. Apropo, prietenul meu care închiriază șmecheriile astea de dat mare cîștigă foarte bine vara. De mine rîde, zice că m-am născut fără noroc, dar și fără prieteni adevărați ca Vacheron, Harley și Marriott.

Dan STANCIU

Dacă n-ai încotro și trebuie să te naști, atunci e mai bine s-o faci vara. Cerul are culoarea limpede a peruzelei și pe el nu adastă fir de nor, frunzele din copaci foșnesc molcom și se-nfioară, trezite de mîngîierea unui vînticel blajin, în livezi roadele bogate s-au copt și stau să cadă în iarba înrourată, florile cîmpului își împletesc parfumul suav cu mirosul reavăn al gliei, pe ogoare secerișul e-n toi și omul cel harnic va fi răsplătit cu pîinea zilei de mîine. Dacă toate astea îți mai spun ceva, naște-te. Dacă nu, rămîi unde ești.

NU

Marius BORȚEA

Am văzut că n-a votat nimeni la NU și m-am băgat eu, trebuia să fie și aici cineva.

Nu știu/Răspund

Viorel MOȚOC

Sînt născut vara. Îmi place vara. Vara, lenea mea naturală este în deplină armonie și în perfect acord cu toropeala universală a întregii umanități. Deci, din acest punct de vedere, e bine să fii născut vara. Mai complicat e cînd vine iarna. Mi se face un frig, de-mi vine o sete, că n-am chef nici de mîncat, nici de nimic! Prin urmare, eu zic că noi *(cine-i născut în iun-niee hai sus, hai sus, hai sus!)* am fi foarte norocoși. Dacă ar fi mai-septembrie tot timpul.

Indecișii

Ștefan AGOPIAN

Nu mă pot decide din cauza unui filozof care a spus: cel mai bun lucru care i se poate întîmpla unui om ar fi să nu se nască; dacă s-a născut, ar fi foarte bine să moară la naștere și, dacă nici asta nu i s-a întîmplat, n-ar face rău dacă s-ar sinucide. Cum deja m-am născut (vara), n-am murit la naștere și încă nu m-am sinucis, nu-mi rămîne decît să aștept și poate o să aflu dacă e bine să te naști vara.

Alexandru DUȚU

Să luăm țările din preajma ecuatorului, în care este vară tot timpul. Ar însemna că cele mai norocoase popoare sînt cele din Africa, America de Sud sau Oceania. Dar mie tare mi-ar plăcea să fac parte dintr-un popor de ghinioniști născuți iarna ca norvegienii, finlandezii sau canadienii. Deci nu cred că mama trebuia să plece în emisfera sudică în iarna în care m-a născut. Dacă tac-tu' are bani să închirieze toată maternitatea pentru nașterea ta și p-ormă te aduce acasă de la maternitate cu elicopterul, atunci se poate spune că te-ai născut într-un anotimp norocos.

Ioan T. MORAR

Ca unul născut primăvara, cred că oamenii născuți vara sînt mai norocoși. Sînt vecin de anotimp cu ei, așa că poate mă molipsesc de un dram de noroc. Dar nu asta voiam să spun, voiam să subliniez că era foarte bine dacă votam, acum trei săptămîni, ceea ce a propus Doru Bușcu, și anume dacă Hagi va rezista mai mult de cinci etape la Galatasaray. La un asemenea vot aș fi spus, atunci, că da. Acum nici nu mai știu ce să spun, aștept rezultatele!

Dragoș MUȘAT

După părerea mea, oriunde e mai bine să te naști decît vara. Și oricînd e mai bine decît în România. Așa că data viitoare cînd o să mă nasc, o să am grijă să mă nasc și vara, dar cu condiția ca-n ziua aia să ningă cu grindină fierbinte anti-rid.

Și da și nu

Iulian TĂNASE

Un grup de cercetători afgani a ajuns la concluzia că persoanele care s-au născut vara fac apendicită mai des decît persoanele care s-au născut primăvara. Cercetătorii afgani consideră că e preferabil, totuși, să fii născut vara și să faci apendicită ceva mai des, decît să fii născut iarna și să suferi mai tot timpul de herpes. Ideal – spun cercetătorii din Kabul – e să te naști undeva între, adică nici vara, nici primăvara, nici iarna, nici toamna.

Trecînd prin cadru

Cătălin MATEI

Nu știu, nu știu... Poate altădată... Mă grăbesc acum, sincer...

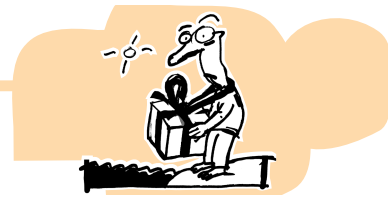

Miliția spirituală

Rodica purta rochii de epocă de aur

E adevărat, am fost colegă cu Maria Bobu şi Poliana Cristescu în tot felul de comisii şi comitete, dar să ştiţi că eram acolo numai pentru a face disidenţă. De exemplu, cînd toate se spălau cu Palmolive, eu singură mă spălam cu Rexona. Iar cînd le frecam nessul, beam şi eu pe ascuns, completîndu-l apoi cu apă.

Rodica Stănoiu, o juristă care a dovedit că s-a făcut dreptate doar cînd a plecat ea de la Justiţie

Tinerii studenți de la Facultatea de Istorie grupați în Miliția Spirituală continuă să cerceteze prin arhive și colecții de ziare trecutul, pentru a putea explica, mai bine, mai complex, prezentul.

Dacă, după demisie, Rodica Stănoiu s-ar fi retras liniștită la pensie, probabil că nu am fi scris rîndurile astea. Căci nu e bine să dai în oameni deja căzuți. Numai că Rodica face parte din cei urcați. E consilierul cel mai important (după schemă) al președintelui țării. Așa că vă vom spune cu cine era colegă Rodicuța „Petrom“ Stănoiu înainte de ’89. Tovarășa Stănoiu a lucrat, cot la cot, ca membră în Comitetul de conducere al Asociației Juriștilor din România, cu alte două femei la fel de celebre: Maria Bobu, ministră a Justiției și soție a lui Emil Bobu, și Poliana Cristescu, soția lui Nicu Ceaușescu și, implicit, nora tovarășei Elena Ceaușescu, „amănunt“ stocat în *Revista Română de Drept* din acei ani. Așa se explică stilul de conducere al fostei ministre a Justiției în guvernul Năstase și, probabil, așa se va explica asemănarea tot mai mare a lui Iliescu, consiliatul, cu modelul pe care l-a avut Rodica înainte de ’89, tovarășul Nicolae Ceaușescu!

DJ Bobu

Provincia europeană Vrancea

Drumul lui Oprișan e mare și neasfaltat

Aceasta este una dintre ieșirile din provincia lui Marean, Vrancea – ieșirea nu spre Europa, ci spre Kosovo. Căci Kosovo este porecla comunei Ploscuteni, cea care face trecerea de care v-am spus, dintre Vrancea și Galați. Să observăm că Galațiul a reușit să-și asfalteze partea de drum și că, de milă, a intrat cu utilajele și pe cîțiva metri din ditamai provincia europeană. În timpul ăsta, Marian Oprișan nici că se gîndea să-și toarne asfalt pe moșie, căci asfaltul nu-i beton, pe el nu-l cheamă Anton și, orișicît, de priceput se pricepe la alt fel de turnătorii.

Asfalter ego

Într-o formă de zile mari,

Ion Iliescu a electrizat publicul

Săptămîna trecută, Ion Iliescu a primit titlul de Doctor Honoris Causa al Universității „Politehnica“ din București, al șaisprezecelea de acest fel din cariera sa. Observați că la titluri s-a putut ține o evidență clară, în timp ce la mandate nu prea. Cu ocazia festivității, pe lîngă obișnuitul discurs cu amintiri din copilărie, nea Nelu a asistat la cîteva experimente cu echipamente electrice, în timpul cărora s-a declanșat un fulger. A fost probabil un moment care i-a făcut mare plăcere președintelui nostru liber-cugetător: Dumnezeu există (sau poate doar Sf. Ilie), dar este posibil ca acest lucru să depindă în mare măsură și de activitatea inginerilor.

Moș Fulgerilă

Anacronica TV

Tupeul chel și tichia de mărgăritar

Emisiunea *În centrul atenției* a postului Realitatea TV, din 15 aprilie curent, a avut ca temă tupeul, iar ca invitați, pe Mona Nicolici, Mircea Badea și Codrin Ștefănescu. Fără prompter, Nicolici n-a avut pic de tupeu, fără Oreste, Badea ne-a povestit aceeași pățanie cu fabrica de chibrituri de la Gherla, pe care era s-o piardă din cauza tupeului funcționarilor locali, vânduți mafiei, iar fără Vadim, pe care l-a părăsit pentru o cauză mai grasă, tupeul lui Codrin Ștefănescu n-a cunoscut margini. Când, la un moment dat, telespectatorul care s-a recomandat Liviu i-a reamintit lui Ștefănescu că n-a știut la o emisiune televizată municipiile județului Alba, pe care îl reprezintă în Parlament, și că treaba asta i se pare de un tupeu fără margini, chelul Codrin a făcut eforturi supraomenești ca să nu-l bage în mă-sa, iar drept răspuns a zis că n-are de gând să răspundă la toate provocările tupeiste cu care îl agresează electoratul. Vă reamintim că acest chel sinistru a intrat în Parlament după ce a jucat ani de zile în rolul hârtiei igienice a lui Vadim Tudor, este reprezentantul unui cartel revoluționar, care a pus mâna pe o mare avere funciară, prin șantaj și presiuni infernale, și a mai fost implicat și într-un caz de exploatare sexuală, cu niște pipițe din Alba, care l-au dat în gât, pentru că le-a folosit într-o operațiune de compromitere a adversarilor politici. Asta, apropo de tupeu, în centrul atenției.

Șest modus in rebus

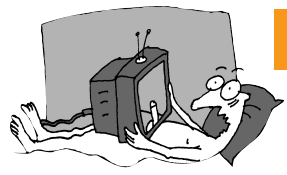

Trampa și ecra

Pedeapsă Casă ce?!

Un domn de la Prima TV are ca motto: „În dresaj, pasiunea nu cunoaște limite". Dovada? La *Big B.*, anul acesta asistăm la un fenomen îngrijorător care ia amploare: cruzimea față de concurenți. Sînt folosite aproape zilnic pedepsele cu privare de necesități esențiale: mîncat, dormit, șezut, fumat, dușat. E o modalitate de dresaj care se folosește la animalele mari și îndărătnice: tigru, leu pe butoaie, ursul pe scuter, gorila, măgarul și elefantul african. Pentru animalele mici și deja prietenoase: cîinele pe zebră, zebra pe minge, cimpanzeul, macacul, cobra, coțofana, foca, delfinul, tehnica dresajului folosește principiul recompensei: pentru fiecare treabă bine făcută, animalele primesc platouri cu mîncare sau cola. Este clar că o combinație a celor două tipuri de dresaj nu e eficientă. Metoda unu nu a funcționat, metoda doi a fost implementată fără rezultat. Iar cum *Big B.* vrea rezultate, probabil că o va trimite pe Andreea Raicu în Casă cu un bici.

Cătălin MATEI

Vreau să mulţumesc părinţilor mei că m-au lăsat să plec de la tarabă din Piaţa Moghioroş pentru a mă apuca de muzică flamingo, după care vreau să trec la genurile lebădă, lişiţă, cîrstei, nagîţ şi stîrc pitic.

Pepe, o insulă de latino într-o mare de muzică slabă

★ Asta mă enervează cel mai tare, să scriu despre oameni care nu se simt. Am scris de Teo că primește cam multe cadouri, s-a simțit și nu a mai luat. Scriu de Andreea Marin că se învîrte prea mult prin studioul ăla și mi se face rău, nimic. La ultima ediție iar s-a învîrtit. Acum, vă imaginați ce șanse ai, ca om care nu se uită la *Surprize,* să nimerești de fiecare dată cînd zappezi exact momentul ăla. Cred că telespectatorii fideli cad pe stradă după emisiune.

★ Scriu această „trampă" ca să anunț încheierea ciclului meu de „trampe" despre „canalul porno codat". Nu mai am nici o idee. Am ținut fruntea acestei pagini timp de două luni cu „trampele" mele despre sunetul bun și imaginea puricoasă a canalului cu numărul „28" de pe televizorul personal. Vă rog totuși să vedeți cît de șmecher am fost. Am scris 2 luni despre practic nimic și, cu banii pe care i-am făcut pe atîtea „trampe", o să-mi plătesc abonamentul la acest canal+MTV+VH 1 timp de 2 luni. Vă mulțumesc că m-ați ajutat. Numai împreună am putut reuși.

★ Nu sînt convins, dar cred că am și postul Fashion TV codat. Adică arată cam la fel ca ăla de porno înainte. E drept, se vede ceva mai bine, adică pot să disting siluetele cît să știu dacă e fată sau băiat, dar ultima colecție Gucci făcută sub Tom Ford mi s-a părut un eșec. Acum, nu mai știu dacă a părut un eșec din față sau din spate, că nu puteam să îmi dau seama dacă modelele veneau sau plecau de pe catwalk. Dar ce contează? Pe stradă mergi doar într-un singur sens?

★ Principalul jurnal de duminică al Antenei 1 s-a deschis cu filmul aniversării de trei zile a lui Țîngăreanu, presărat din abundență cu stripteuze. Omul le dădea jos de zor sutienele și chiloții ca să-și depună balele de țestoasă încrețită de bătrînețe în locurile lor cele mai intime. L-am văzut pe sărbătorit în jacuzzi alături de cadoul de la soția sa: trei puștoaice goale. Printre ei, în spumă, plutea nestingherită o rață. Trei gîște și-o rață, deci. N-o fi avut bani de lebădă sau era jacuzziul prea mic? De ziua mea sigur n-o să am bani de trei bucăți de-alea și nici de rață; dar măcar o pungă cu tacîmuri de găină, să-mi plutească și mie prin spuma căzii, oi găsi eu.

★ Cu a doua știre, Antena 1 a trecut la lucruri mai frivole, mai penibile și mai puțin interesante pentru noi: a sosit în țară sicriul primului luptător român mort în Irak. Ce n-ar da Bush să aibă niște Țîngăreni și televiziuni de-astea care să nu-l mai tracaseze toată ziua cu terminarea războiului.

★ La meciul Dinamo – Craiova, comentatorii s-au plîns că nu pot da reluările la ofsaiduri din cauza reclamelor la alcool de pe marginea terenului. Acum, e drept că nici reluările la goluri nu prea se mai pot da, din cauza reclamelor la tutun care împuținează pe zi ce trece numărul golurilor. Păi, la cît tutun bagă-n ei fotbaliștii ăia, de unde să mai dea și goluri? Nimerite ar fi și niște reclame la 89.89…, că nu toți fotbaliștii au banii lui Mutu să le invite în oraș pe toate despuiatele care apar la televizor.

★ Am văzut și eu reclama aia la LOTO și nu înțeleg de ce la final gărgărițul este luat de pe gărgăriță în plină acuplare. Ce dracu', și la *Big Brother* e mai multă toleranță. Săracul gărgăriț, cred că după filmări s-a retras în cocul producătoarei și s-a rezolvat singur. Asta dacă n-o fi dat de vreo păduchiță mai plinuță.

★ L-ați văzut pe MM Stoica cum dansa în tribună la meciul Steaua – Apulum? Niște pene-n cap și vopsea pe față îi mai lipseau ca să arate ca un aborigen în plin ritual. Ba nu, îi mai lipsea și minunea lui N'Jock, că fuleul cred că deja îl are, avînd în vedere că lucrează în vecinătatea lui Gigi Becali.

★ Sîmbătă seara, la Prima TV, o știristă serioasă, cu taior și cercei, a zis următoarele: *„Patimile lui Christos* rulează în tot orașul". Ați reținut, deci: *„Patimile lui Christos* rulează în tot orașul"! Domnu' Burci, domnu' Mitrea, ia vedeți, n-o fi din cauza lui Băsescu?

★ Un tip de la Ambasada SUA îl sună pe un moldovean din Vaslui care voia să plece în America. Se recomandă cine e și îi zice că l-a sunat în legătură cu Loteria valizelor. Cu Loteria Valizelor! Tipul de la ambasadă îi zice moldoveanului să se prezinte vineri dimineață, la ora 8, în fața Primăriei din Vaslui cu o valiză în care trebuie să aibă 800.000 de lei, un cofraj de ouă și un cozonac. Să stea acolo, în fața Primăriei, pînă va fi căutat de domnul Puff Daddy de la ambasada SUA. Păcat să fi ratat farsa asta a lui Daniel Buzdugan de luni dimineață, de pe Radio 21!

★ Am fost foarte scandalizat să aflu că Oana Zăvoranu de la TVR, care seamănă perfect la voce cu tata, s-a cuplat cu Pepe. Vă dați seama ce înseamnă asta? Eu unul nu-mi pot închipui vocea lui tata pupîndu-se cu vocea lui Pepe!

Tupeu 2004

Parlamentul către deputați:

Veniți de luați benzină!

Domnilor, ceea ce au făcut baronii noştri locali de sărbători nu a fost pomană politică, a fost un împrumut pînă la alegeri. Şi dacă n-or avea să ne dea înapoi micii, mieii şi berea, nu-i nimic, or să ne dea voturile.
VALER DORNEANU
DAN IOAN POPESCU

Valer Dorneanu și Dan Ioan Popescu, două personaje care nu stau în PSD de pomană, ci fac din caritate o nouă calitate

După ce s-a pozat cu Iisus pentru electoratul habotnic de la sate, PSD-ul se pregătește acum de Săptămîna Mare a lui Marx, Engels și Lenin – adică de 1 Mai – cînd vor pătimi micul, berea și poienile patriei. Astfel că Partidul și-a adus aminte de rădăcinile sale de la Salva-Vișeu și Canal și a decis înființarea Forumului Muncitoresc din PSD. Adică baronul fudul, dacă nu e și muncitoresc un pic, parcă nu e prost destul. În rest, pe tot cuprinsul patriei, se decretează statul discreționar național-baronesc de orientare mîrlănească. Să vedeți cît de tupeist e Partidul de îmbogățiți de stînga:

Mega-tupeu 2004 (3 puncte): **Camera Deputaților.** Camera Deputaților a decis că, în campania electorală, consiliile locale și județene pot cheltui cît doresc pe benzină și telefoane! Obraznicul subțire cu cheltuială se ține. Iar mojicia și prostia, normal, numai cu Mercedes se mențin. Este și firesc: pentru cei 300 de prim-guriști ai patriei trebuie sacrificat totul, căci ce s-ar face patria fără gîngăvelile lui Dorneanu, fără damfurile prezidențiale ale lui Văcăroiu, fără tîmpenia lui Iorgovan, fără manierele de CAP ale lui Triță Făniță? Fir-ați ai dracu' cu melcii voștri!

Tupeu 2004 (2 puncte): **PSD.** După ce mecanicul auto de oameni Dumitru Sechelariu a înțeles că pomana electorală e chintesența democrației și nu rahaturile pe care le scriu filosofii în cărțile alea grele și groase, conducerea partidului s-a apucat să-i țină partea. Imediat ce pomanagiul Sechelariu a împărțit cîrnatul și berea tuturor țiganilor social-democrați din tată-n fiu, din India pînă în Bacău, Valer Dorneanu și Năstase au început să-i găsească scuze. „Trebuie încurajate gesturile de caritate" – a zis Dorneanu, pentru care ghiolbănia și cîrnatul sînt părinții fondatori ai democrației multimilenare pesediste de tip Cucuteni. PSD-ului, cît mai mult electorat / Țării, cît mai mult cîrnat! / România-i de c…t!"

Tupeu 2004 (1 punct): **Răzvan Theodorescu.** Ministrul Culturii de tip PSD, adică genul care scoate mitraliera cînd aude de Băsescu, s-a apucat să dărîme Bucureștiul de capul lui pentru a-i ridica piramida lui Teoctist. Întrebat de primarul general dacă a primit vreun aviz pentru declasificarea monumentului care trebuia dărîmat în Parcul Carol, ministrul a răspuns că l-a declasificat el, adică un fel de „declasificarea sînt eu!". Ai dracu' comuniștii lui Iliescu, ăștia și cînd dărîmă un monument bolșevic se comportă tot ca Stalin: de cînd au trecut la partidul lui Teoctist, pesediștii ar băga jumătate de Românie la zarcă doar pentru că nu se-nchină fix la ora 7 seara, cînd apar la știri creștinii-cu-pălărie ai lui Iliescu să-și facă cruce la tovarășul Dumnezeu.

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	17 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	9 puncte

Justiție, ochii tulburi vor să te vadră Înc-o lege și mă culc

Nea Nicu Văcăroiu – apropo, să nu-i dați bani dacă vă întîlniți cu el pe stradă și vă cere 10 mii – deci nea Nicu Văcăroiu a propus un proiect de lege pentru sprijinirea persoanelor cu handicap. O inițiativă frumoasă, lăudabilă, care nu avea cum să vină din altă parte – fiindcă nimeni nu știe mai bine decît el cum e să nu te poți deplasa decît cu ajutor din partea altor persoane. Numai că, se vede treaba, dom' nea Nicu nu se pricepe la chestii de-astea populiste. Pe el pune-l să dea la rațe, la boboci, la pantofi sau la orice alt animal – dar nu-l pune să dea ceva la oameni că imediat se pierde și mai dă un rînd. Bunăoară, legea pe care o propune nea Nicu cică ar exista deja, și încă de vreo 4-5 ani. Cum era să-și amintească omul de ea cînd el nu mai știe nici ce legi a votat ieri înainte să ceară nota? El nu-și mai amintește nici măcar dacă atunci cînd a ridicat mîna a făcut-o ca să voteze în plen sau ca să-l atenționeze pe garçon că plînge masa.

Apus de pisoare

Sloganul dulce vot aduce

Am aflat din presă că vîrfurile PSD-ului stau în cumpănă și se gîndesc și analizează cu ce slogan să se prezinte pentru alegeri. Ar fi, se pare, două variante: „Împreună pentru România" sau „Cîștigăm cu PSD". În ce îl privește pe cel de-al doilea, mulți baroni locali îl preferă fiindcă îl găsesc foarte adevărat, chiar dacă în mintea lor se gîndesc că și mai cinstit ar fi „Cîștigăm cu PHARE!", sau „Împreună pentru SAPARD!".

Lozinca în plic

Senatorul Păunescu își iubește stroafa

Zilele trecute, Adrian Păunescu și-a tolănit trupul în biroul său senatorial din Dolj, unde a împărțit alegătorilor pensionari cîte două pungi cu alimente de căciulă/basma. Dacă plasele garnisite cu șorici, șunculiță, osînză și alte specialități ale casei au avut scopul de a acoperi gura pensionărimii, urechea acestei categorii sociale defavorizate n-a fost nici ea uitată și a fost astupată de ultima creație în versuri a poetului. Deh, ăsta-i capitalismul, cultura trece prin stomac, n-ai ce-i face. Tot mai bine era parcă în comunism, cînd poezia elogioasă trecea numai prin intestinul gros al lui Piticu' și-al sinistrei sale savante.

Grasu' și cu toba mare

În atenția Poliției:

Un organ lung ține degeaba în vîrf o placă memorială

„Pe piatra aia sînt eu și nu te las să o pozezi!" Între Liubev Caravelov și bețivul de pe Moșilor 138, ce a rostit această maximă, nu este decît o asemănare. Bulgarul de pe piatră ridicat în slăvi e Liubev Caravelov, „marele om politic și scriitor bulgar care a redactat și tipărit *Libertatea* și *Independența,* organe ale mișcării revoluționare de prin 1869, 1874". Liubev a locuit în aceeași casă în care supraviețuiește azi Mocea, fratele lui Filosofu, cel cu 17 ani pentru omor. E un gang uriaș la numărul 138, o gaură a jegului în plin București. Vecinul de vis-à-vis îmi explică: „Era beat Mocea. Aseară a dat-o pe nevastă-sa la cărți… a pierdut 1.700 de dolari. Diseară o să fie prăpăd. Își scoate fetele și băiețelul la produs. El, fără Madonna, nu face nimic. E un bou." Mihăiță Uceanu știe mai multe. „În gang este băiatul cu scula de un metru, o fată la facultate și oameni amărîți care vînd ce au și ei, ori dos, ori lunga, ori crăpătura." După lăsarea serii viermuiala e în toi. De vrei lunga, ești poftit la Timpulică, un blond cu coate mari, îmbrăcat în cămașă de noapte. „Lasă-mă să te las", e epitaful cu care Timpulică se pune capac peste tine. De vrei crăpătura, e, asta e mai simplu. La balcoane apar fetele lui Mocea, nevasta și fetele lui Istrate, iar dornicii o pot admira chiar și pe mama lui Fănică Grețu, de vreo 67 de ani, dar singura producătoare în casă. Grețu a tăiat-o în Spania, la furat. Omul cu scula de un metru stă departe de acest zbucium. El are trei copii și muncește la un en-gros de arabi. Este născut în zodia Taurului, iar în chinezesc este Șarpe, ca hobby-uri are călătoria, muzica de manele și bărmănia. Ar vrea să se facă bucătar, iar în fiecare zi nevasta lui îi gătește pîine prăjită, pîine proaspătă de la colț, magiun de prune, spanac, morcovi, cartofi. Cartea sa preferată este *Misterele din Toledo,* iar filmul său, *Cichi cean.* Da, el spune că are un sex mare, nu e de un metru, dar „în mizeria asta, ce să fac cu el?". Hrana nepotrivită, lipsa unei alimentații punctuale, stresul, mulțimea de copii, iată cîteva pericole care au făcut tăcut acest motiv de laudă din pantaloni. Mai departe, umblînd prin gangul de pe Moșilor, începi să faci aritmetică. La etajul unu așa: trei ani pentru viol, doi pentru hoție, un an și jumătate pentru tentativă de omor. La etajul doi: șapte plus unu plus doi și jumătate numai în prima încăpere. La etajul trei este un sinucigaș. Mereu s-a pus problema să se mute la parter. „Plictiseala, spune omul cu scula de un metru, este că ăla nu vrea să se sinucidă, dar ne amenință, că știe că-i dăm de mîncare, de băut." În gaura asta de pe Moșilor motivele de sinucidere, nu se știe cum, supraviețuiesc. În fiecare zi. E, asta cred eu că e îngrozitor.

Să mor io, patroane, dacă e f'o sfîrîială să tîrăști după tine un cardan de-un metru! A crescut al dracu' mai înalt decît fiu-miu ăla marele. N-are mîini, n-are picioare, la vară îi fac doi ochi în cap cu pixu' și-l scot la poartă la cerșit.

Un țigan al dracu' cu caru' cît cracu', mulțumindu-i lu Ăl de Sus că sexul lui n-are dinți, fiindcă altfel ar fi trebuit să socotească o gură-n plus la masă

Eugen ISTODOR

Poliția presei

Ziarului *Libertatea* i se vede socoteala prea scurtă

Ca să nu se spună că mi s-a pus pata pe *Libertatea,* voi reproduce în întregime un articol din data de 13 aprilie: „**21 de morți într-o busculadă.** Cel puțin 21 de persoane au murit, ieri, într-o busculadă produsă în timpul distribuirii gratuite de îmbrăcăminte, organizată de un om politic, în plină campanie electorală. Circa 5.000 de persoane s-au prezentat pentru a primi haine gratuit din partea deputatului local. Printre morți se află și 19 femei și doi copii". Nu știm unde s-a întîmplat busculada, în schimb nu știm nici numele omului politic. Aflăm doar că printre morți se află 19 femei și doi copii. Oare cîți bărbați or fi pierit în busculadă pînă să se ajungă la 21 de victime?

Ioan T. MORAR

Adrian Mutu a mai danemarcat un gol

Tot cu ochii pe Mutu al nostru, era gata-gata să pierdem o dezvăluire șocantă despre viața extra-conjugală a lui Mutu al lor, David Beckham, sportiv angajat la clubul de fotbal Real Madrid. *PRO Sport* ne spune în ediția sa de joi, 15 aprilie, că „a apărut încă o femeie, de data aceasta din Danemarca, Ekstra Bladet, care susține că s-a culcat cu Becks!". Ca să nu vă ținem pe dumneavoastră cu sufletul la gură, iar pe doamna Victoria cu pixul pe actele de divorț, trebuie să facem urgent o mică precizare: Ekstra Bladet este din Danemarca, într-adevăr, dar nu este femeie! Însă nu este nici bărbat, ceea ce deja este grav, dacă nu cumva foarte grav. Este un ziar: www.ekstrabladet.dk. V-am spus doar așa, ca nu cumva să vă mirați cînd veți citi că, în replică, Mutu s-a iubit cu *Flacăra lui Adrian Păunescu.*

Ori cu experimentata *Dimineața.* Sau cu *Anunțul telefonic?*

Ovidiu ROȘU

Ori la bal, ori la Mittal

Așadar, după ce a scăpat de mărunțiș cumpărînd SIDEX-ul, domnul investitor indian Mittal și-a băgat banii într-o treabă serioasă: o casă. Mai exact, într-un palat din Londra. Conform presei internaționale, ar fi vorba de cea mai mare locuință din lume – sperăm să nu-i supărăm, dar nici să-i ambiționăm pe cetățenii indieni care tocmai meșteresc acum la turnulețele din Strehaia. Deși unii s-au grăbit să condamne gestul megalomanic al lui Mittal, noi credem că acesta vine din dorința de a relansa economia națională a României: vă dați seama cîți ani va asuda SIDEX-ul doar ca să-i acopere casa cu tablă?

Testul HIV-SIDEX

Povestea unui primar vrîncean

Ce are spada cu prefectura și Oprișan cu PNL-ul

Acum cîteva săptămîni, Marian Oprișan l-a atacat pe primarul penelist din comuna Slobozia Bradului cu o adeziune PSD în alb, crezînd că toată lumea e dispusă să-și dea pantalonii jos atunci cînd vine ditamai baronul cu spada ridicată amenințător. Din fericire, primarul a avut elasticul rezistent și baronul a trebuit să plece înapoi la palat cu adeziunea între picioare și cu spada nepătată. Dar să nu credeți că Oprișan nu caută acum să se răzbune. Acolo unde n-a mers cu semnătura – căci mai sînt și oameni care, spre deosebire de Oprișan, nu dau cu subsemnatul la cererea organului de partid – trebuie să meargă, și-a zis Marean, cu degetul. Așa că Marean și-a pus degetul în funcțiune și, după o inspirată scărpinătură în fund, a găsit soluția: să-l compromită pe primar pentru ca apoi, cu ajutorul prefectului Băeșu, să-l suspende. Și așa a început să aducă la el în audiență tot felul de săteni din Slobozia Bradului care, sub asistența presei locale aservite și sub presiunea unor promisiuni, să inventeze povești aiuristice cu primarul nesupus în rol principal. Este cazul Stanei Dobre, o bătrînă din comuna penelistului, care a bătut ditamai drumul pînă la biroul lui Oprișan ca să se plîngă că primarul a amenințat-o cu arestul. Auzind asta, Oprișan s-a întunecat o dată și l-a sunat pe loc, sub ochii asistenței, pe prefectul Băeșu: „Domnu' Băeșu, dînsa a fost supusă mai multor abuzuri de către primarul localității!". Bineînțeles că inima prefectului s-a cutremurat instantaneu și a asigurat pe toată lumea că e la curent cu abuzurile primarului și că a cerut deja suspendarea lui. Cu simțul datoriei civice și de partid împlinite, Oprișan a strîns mîna bătrînei, a luat-o de toartă și a condus-o personal pînă la portiera mașinii Consiliului Județean, fiindcă nu putea să lase o bătrînică abuzată în asemenea hal să bată pe jos drumul pînă acasă. Doamne păzește, o prindea penelistul și o mai și viola pe drumul pînă la arest.

Mai mut ca prefectul

O bancă care ne ia de aeri

Aţi citit în numărul trecut, în pagina 3, despre un individ pe nume Carabulea, despre o bancă a acestuia pe nume Carpatica şi despre un Dan Matei Agathon al cărui nume ne scapă. Dar un Dan Matei Agathon care a strîns bani de Dracula Park de la popor ca să aibă pesedimea ce devaliza de la banca Carpatica. Ne simţim datori să prezentăm poporului ţepuit şi reclama la banca prin care i s-au supt banii. Pe lîngă sigla demnă mai degrabă de o cutie cu brînză topită, să remarcăm inspiratul slogan „Mereu aer proaspăt!". Să nu vă gîndiţi că banca ar avea în obiectul de activitate comercializarea de aparate de aer condiţionat – hai să fim serioşi, aerul ăla proaspăt nu vine de la aşa ceva. Sursele lui sînt altele, mai exact următoarele două: aerele lui Agathon şi vîntul din buzunarele poporimii care a subscris la aberaţiile acestuia.

Vrăjitorul din Ozon

Şampania lui Bivolaru nu are bule, dar are jet

Amanta minoră a lui Gregorian Bivolaru a fost cerută oficial în căsătorie de un băiat serios, din MISA. Viitorii miri au închinat o cupă de pişampanie. Apropo: ştiţi la ce spune Gregorian Bivolaru tărie? La urina produsă în timpul unei erecţii de dimineaţă.

Rachiu aprig de Bulău

cu mîinile curat murdare

La noi, la Brăila, la Tanti Benzina

Bebeluşii Brăilei au de anul trecut o ocazie istorică de a se naşte în spiritul unui alt secol. Dacă pînă mai ieri vedeau lumina zilei la maternitatea Brăilei, aflată în zona istorică a oraşului, cu clădiri vechi, pe Calea Galaţi-Independenţei, de anul acesta ei vor putea respira un aer modern, mult mai curat de aer curat. Şi asta pentru că senzaţionalul prefect al Brăilei, Mihai Manea (fost patron al firmei Tracom SRL, pe care a trecut-o nevestei ca să nu bată la ochi în declaraţiile de avere) a făcut un pact cu firma Lukoil. Pactul suna aşa: „Eu îţi dau ţie, Lukoil-ule, o zonă de 1.320 metri pătraţi chiar lîngă Maternitate, în zona aceea cu alei, cu spaţii verzi, cu specii rare de arbori, unde se plimbă cetăţenii brăileni cînd au timp liber şi chef de aer curat. Iar tu, Lukoil-ule, vei ridica acolo pentru oraş o benzinărie, cu fast-food, cu anexe, cu coadă de maşini şi cu ceva miros auxiliar de benzină." Zis şi făcut! Pentru asta s-au mobilizat toţi consilierii locali care au aprobat pactul, dar şi 500 de cetăţeni din zonă care au înfiinţat un comitet de iniţiativă ca să se lupte cu autorităţile. Cei 500 au trimis memorii în toate părţile, încercînd să obţină dovezi că Lukoil a obţinut acorduri scrise de la toate forurile competente. Acestor 500 le era cumva necaz că afacerea s-a făcut pe şest, ca să fie puşi brăilenii şi bebeluşii în faţa faptului împlinit. Ca urmare, o mică armată de inspectori s-a abătut asupra oraşului, stînd de vorbă mai mult cu cetăţenii guralivi şi încercînd să îi facă să creadă că „va fi bine". În ajutorul tubului respirator al brăilenilor a sărit şi deputatul PNL Eugen Nicolaescu, care a adresat o petiţie ministrului Administraţiei şi Internelor, Ioan Rus, şi ministrului delegat pentru Administraţie Publică, Gabriel Oprea. Cei doi au stat ceva să se gîndească, după care i-au răspuns: „Actele normative nu prevăd consultarea persoanelor din imediata vecinătate a unui teren, acesta trebuie să fie utilizat în condiţiile legii." Ei bine, în cazul benzinăriilor, legea chiar că prevede obligativitatea dezbaterii publice. Probabil însă că cei de la Lukoil i-au întrebat pe bebeluşii născuţi de o săptămînă în maternitatea de vizavi dacă le place spaţiul verde şi au interpretat plînsetele lor drept *Nu*-uri categorice. Şi dacă nou-născuţilor nu le place spaţiul verde, atunci au aprobat să se construiască pentru Lukoil.

Ecologică Contra

PSIHOLOGII ENGLEZI SUSȚIN CĂ DACĂ IE' NAȘTI VARA, EȘTI NOROCOS TOATĂ VIAȚA
CAM RESTRICTIV. LA NOI, E MAI SIMPLU: TREBUIE SĂ CALCI DOAR ÎNTR-UN CĂCAT

Analiză finală

Maria & Virgil Show

Vergilică întreabă

După atîta Paște nici nu ai de ce să vorbești, de ce să te amuzi. Așa că, după Seinfeld, *oamenii de serviciu ai* Cațavencului, *oameni de serviciu la vorbe de om pur și simplu, Vergilică și Maria, au vorbit despre nimic.*

Vergilică: *Ce zici tu cînd auzi cuvîntul* nimic?

Maria: Cuvîntul *nimic,* cînd auzi de cuvîntul ăsta, parcă îți vine să zici că s-a întîmplat așaaaa, în coadă de pește, că s-a terminat toată lumea, ești într-un pustiu, ca un extraterestru care zboară pe sus, care zboară din cer și coboară așaaaa, al nimănui, neștiutor de nimic.

Vergilică: *O frunză cînd cade toamna, așa cade?*

Maria: O frunză cînd cade toamna din pom, ele, săracele, au și ele o viață, așa, trăiesc și ele…

Vergilică: *Lasă vrăjeala. E vorba de frunza dintre copac și pămînt.*

Maria: Frunza aia e a nimănui, exact o frunză moartă pe care toată lumea o calcă în picioare și se duce, ușor-ușor, ușor-ușor…

Vergilică: *Și talpa aia care calcă frunza, a cui este?*

Maria: Talpa aia care calcă frunza unui copac, a unui pom, e talpa omului, talpa unui om care merge așaaa, mergînd pe stradăăă.

Vergilică: *Dar cînd își aruncă omul pantoful, a cui e talpa?*

Maria: A cui este? Este talpa unui pantof uzat și omul, normal, a fost al unui om, care devenind uzat, normal că se aruncă și poți să zici că sînt uzați și omul, și pantoful. Sînt ai nimănui.

Vergilică: *Ai aruncat mulți pantofi în viață?*

Maria: Da. De ce? Că s-au stricat, s-au uzat, unii mi-au rămas mici, că piciorul s-a deformat cu timpul și exact cum e omul, cum înaintează în vîrstă așa și piciorul, se deformează. Te mai împlinești, se umflă piciorul, nu mai porți același număr. Pe pantofi nu-i poți ține veșnic acolo, să ocupe spațiu și ăștia de nu-ți mai vin îi dai de pomană sau de te înțelegi cu cineva, la un preț de 50-100.000 de lei. Da, cînd oi muri, eu oi muri de focul la încălțare și la îmbrăcare. Eu îmi găsesc greu de încălțat. Am mai discutat eu cu Alice Năstase de la *Tabu* despre Simona Catrina, care a plecat în Canada și am zis că o să-i scriu să-mi trimită lucruri de acolo, că îi dau bani, acolo se găsesc la kilograme.

Vergilică: Grașii sînt nimic?

Maria: Păi, nu. Grașii nu sînt nimic. Grașii sînt banalități, că sînt oameni care mănîncă și pun pe ei, prin locurile din trupul lor cu care s-au născut. Dar, hai, că eu nu sînt chiar așa… Sînt decentă așa!

Maria răspunde

Loc de retrocedat cu capul

Cum poate deveni un imobil foarte mobil

Orice taximetrist din Capitală știe unde este așa-numitul bloc Wilson, în ciuda faptului că denumirea străzii pe care se află s-a schimbat de la construirea lui pînă astăzi de vreo patru ori. Pentru instanțele judecătorești din România, însă, situarea blocului Wilson și depistarea unor apartamente din interiorul său a fost imposibilă. Să luăm cazul familiei Dimitrescu. De 11 ani încearcă să recupereze un apartament din respectivul bloc, în instanță tergiversîndu-se retrocedarea pe motiv că trebuie văzut clar dacă imobilul revendicat este pe str. Dem Dobrescu, fostă Onești, fostă str. Wilson, fostă Bd. I.C. Brătianu, dacă apartamentul este la numărul 7 ca pe vremuri sau la nr. 80 ca acum. Pînă acum expertizele judiciare au arătat că, da, apartamentul este cel revendicat, că a rămas la locul lui, la aceeași adresă de unde l-au confiscat comuniștii. Însă judecătorii se încăpățînează să susțină că apartamentul a luat-o din loc, neștiindu-se unde s-a dus, pentru că nu a anunțat nici un apartament vecin. Mai mult, se știe clar că apartamentul a fost măritat cu o chiriașă. Ei, nu s-a măritat așa, de capul lui, ci l-a născut statul român. Care, deși

din 1996, prin sentința Judecătoriei Sectorului 1, nu mai avea drept de proprietate asupra lui, l-a vîndut fără probleme. Facem un apel pe această cale: dacă vedeți pe stradă un apartament bătrîn, constituție foarte mare, care spune că-i din familia Dimitrescu și că valorează 150.000 de euro, vă rugăm anunțați imediat Strasbourg-ul!

Biroul de Investigații

Gabriel Drogeanu îşi încruntă sprînceana cînd vede atîtea samavolnicii:

– cum Anton Lungu, primarul roşu al Brăilei, a rupt tovărăşia cu senatorul PSD Balcan, care vrea să îl dea jos din scaun şi să se suie el;
– cum, după urs, capră neagră şi cerb, a venit şi rîndul iepurelui de cîmp să fie masacrat de autorităţi;
– şi cum stau dosarele la fezandat cu anii în sertarele procurorilor ieşeni, care au făcut din asta un hobby, dar şi un mod de a avansa.

dosarele chiX

Dinozaurii brăileni pleacă, baronii tineri vin

Ah, viaţă, cum eşti tu?! Cum îl faci pe prieten să îi înfigă prietenului pumnalul în şale, pe la spate! Cum distrugi tu cele mai adevărate amiciţii! Poveştile relaţiilor frînte dintre Guşă şi Năstase, dintre Năstase şi Iliescu, dintre Iliescu şi Petre Roman sînt mici copii pe lîngă telenovela iscată la Brăila între primarul PSD Anton Lungu şi senatorul PSD Viorel Balcan. Cei doi nu mai sînt împreună. Şi ce buni prieteni fuseseră! În Brăila se ştie cum pornise povestea lor: prin anii '80, cînd Lungu era secretar PCR al judeţului şi se afla într-un control de rutină să vadă cum îndepărtează zăpada proletarii, pe o stradă din oraş erau mai mulţi angajaţi de la Drumuri şi Poduri care dădeau la lopată. Lungu a tunat: „Bă, unde e şefu' vostru?". Ingineraşul Balcan Viorel, şeful de echipă, lopăta alături de subordonaţi ca să se încălzească. Lui Lungu i-a plăcut chestia şi l-a propulsat în funcţia de director la Drumuri, de unde după '89 a ajuns senator. Anii au trecut, braţ la braţ cei doi au ajuns în PSD şi în fruntea banilor. De săptămîna trecută, însă, relaţia s-a stricat. În toamna lui 2003, Balcan spunea că PSD „nu are un alt candidat mai bun şi mai credibil decît Anton Lungu". O dată cu primăvara lui 2004, Balcan a ajuns la concluzia că vrea el postul de primar şi că bătrînul Lungu trebuie scurtat de cap. Balcan a început să spună că Lungu nu mai iese bine în sondaje. Ca urmare, ia uitaţi ce a început să zică primarul PSD Lungu despre senatorul PSD Balcan, într-un comunicat de presă: „Inactivitatea baronului local, somnolenţa intelectuală şi politică, vocabularul suburban, foarte bine cunoscut de toţi, vrea să le transfere la Primăria Brăila în calitate de viitor primar."

Aşa că pesediştii locali stau şi aşteaptă ca sus de tot să se limpezească apele. Pentru că aşa, fără indicaţii de la vîrf, nici nu ştiu cu cine să ţină: cu un senator cu profil promiţător de baron local sau cu un dinozaur comunist care are pat la primărie, unde doarme în pauza de prînz.

Cum a căzut vânătoarea legală, în plasa braconierilor silvici

Locul în Univers: braţul Orion al Galaxiei noastre, sistemul solar, planeta Terra, Europa de Est, România, judeţul Iaşi; făptaş: Florin Munteanu, şeful Direcţiei Silvice Iaşi, starostele Podişului Central Moldovenesc; victimă: iepurele de cîmp *(Lepus Europaeus L.);* mod crimă: plasă; încadrare faptă Cod Penal: genocid cinegetic. Faptele s-au desfăşurat aşa: din decembrie 2002, conform planului Regiei Romsilva, personalul Direcţiei Iaşi a primit sarcina să vîneze iepuri cu plasele, metodă barbară, ilegală şi penală. Justificarea găsită de directorul Munteanu a fost aceea că animalele nu trebuie rănite, deoarece sunt prinse pentru a repopula sau reface alte fonduri de vânătoare. În fond, iepurii erau fie vânduţi în Italia, iar euroii intrau direct în buzunarul directorului, fie ţinuţi în captivitate pentru protocol, iar cu meritele, laudele şi gloria se spăla pe cap directorul. Vă reamintim că perioada de vânătoare a iepurelui este între 1 noiembrie – 3 ianuarie şi că metodele de vânătoare la pândă, de noapte la lumina farului sau cu plasa sunt interzise. Vă reamintim că pe directorul Munteanu legea îl poate vâna oricând, deoarece pentru vânătoarea cu plase poate depune oricând mărturie Toader Bordeianu, tehnician la Compartimentul vânătoare din cadrul Direcţiei Silvice Iaşi. Apoi, de aceste acte de braconaj mai ştie şi primarul comunei Ciurea, pe raza căreia s-au întins cele mai multe plase, cât şi personalul serviciilor producţie şi contabilitate din cadrul direcţiei, ale căror guri au fost umplute cu iepuri de cîmp, pentru a păstra tăcerea.

CEDOresc eu ţie, dulce Românie
Cum a coborît Eva din paradis şi Justiţia din corcoduş

Eva despre care vom vorbi aici nu trăieşte în paradis, ci la Parchetul de pe lîngă Judecătoria Iaşi. Se numeşte Emilian Eva şi este procuror. Despre circuitul dosarelor în Parchetele din Iaşi aţi citit în numerele noastre trecute – acolo unde aţi citit şi despre procurorul Bădărău, cel care se ocupă cu cercetarea penală la Parchetul de pe lîngă Curtea de Apel Iaşi. Şi procurorul general Ilie Botoş a citit, dar poate nu în revista noastră, ai cărei cititori sînt mai inteligenţi decît ai lor.

Sigur e că a citit într-un memoriu scris de Eva. De asta nu mai trăieşte Eva în paradis. Şi ca să vă arătăm că nu numai Bădărău este motivul disconfortului lui Eva, să mai pomenim un nume: Maria Pohoata. Distinsa doamnă este procuror general al Parchetului de pe lîngă Curtea de Apel Iaşi. În calitatea asta, zice Eva, a făcut posibilă ştergerea, cu pastă corectoare, a unei caracterizări negative a procuroarei Luminiţa Merişescu: „Acceptă compromisuri morale pentru realizarea ambiţiilor profesionale". Ştergere făcută pentru ca Merişescu să avanseze de la Parchetul de pe lîngă Judecătorie la cel de pe lîngă Tribunal. Poate că nu e suficient să ştiţi că Bădărău este subordonatul direct al lui Pohoata, iar Merişescu este fosta secretară a lui Bădărău. Ca să vă faceţi o impresie mai clară despre Merişescu, vă mai spunem că a ţinut un banal dosar cu cecuri false vreo trei ani în sertar, din 2001 pînă în 2003. În tot acest timp, a dat SUP (scoaterea de sub urmărire penală) de s-a plictisit. Pînă cînd dosarul a fost dat altui procuror, care l-a trimis în instanţă. Cam tîrziu, totuşi, pentru păgubit, care acum vrea să dea Parchetul şi statul în judecată şi să ceară 28.000 de euro daune. Ei, dar asta nu-i cine ştie ce pagubă, ce mai contează 28.000 de euro la cît am pierdut noi la CEDO? Nu 28.000 de euro ne-au făcut pe noi, de făcut ne-au făcut alţii, şi dacă vreţi să ştiţi cine, vă poftim să mai citiţi o dată ce v-am spus mai sus.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Fiul meu este model, se uită lumea la el

Închipuiţi-vă că, într-o bună zi, la intrarea în Bucureşti (cum vii de la Bacău) întîlniţi un poster mare cu Ioana Băsescu, fiica primarului Capitalei, făcînd reclamă la îngheţata „Titanic"; că la intrarea în România (cum vii dinspre Elveţia) vă sare în ochi un afiş imens cu Andrei Năstase, fiul premierului, aprinzîndu-şi o ţigară de la o hîrtie de 500 de euro; că la intrarea în Oltenia (cum vii de la Moscova) vă apare în faţă un banner cu cele două mame ale lui Ion Iliescu ciocnind cîte un pahar cu apă plată. V-ar surprinde sau nu? Dar dacă Banca Comercială Română şi-ar schimba denumirea în Dana Comercială Năstase? Dar dacă restaurantul „Pescarul" s-ar numi, deodată, restaurantul „Nicolae Văcăroiu", cum vi s-ar părea? În fond, ce mare lucru! Din moment ce există Stadionul „Dumitru Sechelariu", de ce n-ar exista şi Hidrocentrala „Ion Iliescu"? De fapt, tot acest exerciţiu cretin de imaginaţie a plecat de la faptul că la intrarea în Bacău (cum vii dinspre România) se află un imens poster cu – numai el ar putea fi! – Doruleţ Sechelariu, fiul primarului Doru Sechelariu, călare pe un kart. Băiatul e drăguţ şi o fi, poate, chiar talentat, iar primarul Seche a luat o decizie bună afişîndu-şi propriul fiu la intrare în oraş – ar fi fost chiar penibil să îl pună acolo pe George Bacovia, îmbrăcat în culorile lui FCM Bacău (galben şi albastru, nicidecum violet!).

A fiu sau a nu fiu

dosarele chiXXL

Grăbiţi-vă, că mai am două titluri: unul de profesor universitar şi altul de conferenţiar inginer. Hai, că vreau să le dau repede, să plec şi eu acasă, că la ora 20 începe pe TVR „Vagabondul" – cel mai aşteptat film al anului, cea mai surprinzătoare reîntîlnire în 2004".

Alexandru Athanasiu, fost ministru al Muncii, actualmente al Educaţiei şi Cercetării, un traseist care se ghidează după proverbul „Cine poate muncească, cine nu, îi învaţă pe alţii"

Athanasia salvează mânăria

Grupul PNL a solicitat acum câteva zile începerea demersurilor pentru trimiterea în judecată a ministrului Educaţiei, Alexandru Athanasiu. Bărbat, ministrul Athanasiu a anunţat la rându-i că îl va trimite în judecată pe liberalul Crin Antonescu. La mijloc, problema titlurilor universitare. Titluri pe care o comisie (CNADTCU) din minister le validează după cum îi taie pre membrii ei cheful, moftul, şpaga. Iar asta e posibil pentru că Ministerul ignoră legea de 5 ani încoace. Avea preşedintele secţiei de filologie al Comisiei, dl Eugen Simion, crampe de la ciclu? Apăi să facă bine alde Mircea Mihăieş, Ion Bogdan Lefter, Andrei Bodiu, Alexandru Muşina sau Caius Dobrescu să aştepte un an, doi, până revine brontozaurianul la gânduri mai bune. Arbitrariul care permite acest stil decizional, generator de corupţie, se cerea reglementat prin elaborarea unei grile de criterii pentru evaluarea dosarelor. Grilă care să fie pusă la dispoziţie Universităţilor, rolul comisiei urmând a fi redus la a verifica dacă a fost respectată grila, iar nu la a rejudeca pe fond dosarele. Cum unii nu vor să renunţe la poziţia de dumnezei, alţii la spăgi şi toată lumea la traficul de influenţă, nimeni nu a elaborat grila cu pricina de când a fost modificată legea învăţământului. Cum vă sună deciziile Comisiei de a amâna cu 6 luni acordarea avizului, termen în care „candidaţii" trebuie să: îşi dea „un doctorat", să scrie – citâm – „o carte valoroasă de autor" sau – ca în cazul publicat aici, al dlui prof. univ. Nicolae Mischie – să publice 40 de articole ştiinţifice în reviste academice? Cum asemenea solicitări sunt de domeniul absurdului, deducem că oamenii din comisie sunt de fapt banali şi aşteaptă şi dânşii o atenţie, ceva. Iar dacă vă reamintim că preşedintele secţiei de medicină este însuşi don Lorenzo Popescu, poate că începem să înţelegem de ce ocupă locul doi în topul celor mai bogaţi senatori. Asemenea practici româneşti n-ar fi posibile dacă ar exista grila. Grilă a cărei existenţă e învăluită într-un mister absolut. De aceea i-a fost solicitată ministrului Athanasiu prin „cererea de informare" depusă de liberali. Ministrul a tras de timp din răsputeri, pentru că nu avea ce arăta, ajungând să se expună unui proces din care se poate alege cu minimum 6 luni de închisoare. Dar, până la urmă, Athanasiu a vorbit. Mai bine tăcea. Anume, a anunţat că grila există, că a fost elaborată încă de ministrul Andrei Marga, în 1999. O minciună cât o celulă de la Jilava. Minciună probată de un proces-verbal al celebrei comisii, în care se propune elaborarea grilei – propunere care datează din septembrie 2003 – şi de însuşi Andrei Marga, care ne-a confirmat că pe vremea ministerului său nu a fost validată nici o grilă. De aceea ne mai gândim dacă dl Athanasiu spune adevărul atunci când s-a jurat că nu bea la serviciu.

Scurt îndrumar de prevenire a spălării banilor

Colegul Yasser ArAPAPS de la rubrica „Din nou la cassă" vă povestea săptămîna trecută despre drama unui procuror din România căruia cineva i-a reproşat că nu face nimic în cazul restituirilor ilegale de TVA de la Craiova, al căror beneficiar este numitul Boerică Genică, prieten de cazino cu Ristea Priboi. Dacă bine vă amintiţi, procurorul respectiv a finalizat, în cele din urmă, dosarul TVA-Craiova, dar, pentru că iţele cu valoare adăugată duceau într-un loc periculos, procurorului i s-a luat dosarul, nu înainte de a i se spune un sincer „La revedere!". Biroul de Investigaţii al *AC* a intrat în posesia unei dovezi irefutabile, ca să zicem aşa, care arată negru pe alb cum anume se face prevenirea spălării banilor în România. La sfîrşitul lunii ianuarie 2004, Banca Comercială Română îi trimite Oficiului Naţional de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor trei sesizări succesive în care era vorba de nişte transferuri dubioase de bani. În toate cele trei sesizări apărea şi firma Boerro Group SRL, al cărei aproprietar este nimeni altul decît Genică Boerică, bun prieten nu doar cu Ristea Priboi, ci şi cu Ioan Melinescu, pe atunci şef al Oficiului. Melinescu era obligat să raporteze mai departe către Parchet sesizările venite de la BCR. Ce credeţi că a făcut prietenul Melinescu? A raportat sau nu? Prin decizia 1566 din 11.02.2004, cele trei sesizări (S1334/I, /II, /III) au fost trecute în evidenţa pasivă a Oficiului, echivalentă cu protecţia pe faţă a mafiotului Genică Boericâ. Vă mai amintiţi de bîrfa aceea care zicea că Năstase ar fi primit de la acest Boericâ un ceas de 20.000 de dolari? Oare o fi adevărat?

Fantoma Stănoiu sperie contabilii din minister

Exerciţiul pierderii puterii are efecte nefaste asupra unor demnitari ale căror funcţii psihice au luat forma fotoliilor pe care nu le mai ocupă. Rodica Stănoiu, de exemplu, internată în prezent într-un salon la Palatul Cotroceni, trăieşte un delir sublim: se făcea că era în continuare ministru. Acu', asta ar putea fi o problemă a Sănătăţii, dacă boala n-ar fi contagioasă la nivelul Justiţiei. „Nu vă taie frica, se-ntoarce Rodica" este lozinca pe care o lansează din cuibuşorul ei cucuveaua de la Cotroceni. Efectele sunt resimţite în sistem la fiecare gest al noului ministru. Schimbările la nivelul conducerii Înaltei Curţi de Casaţie şi, respectiv, al PNA au fost pentru câteva zile puse la îndoială de fanii Rodicăi, ca fiind ilegale. Sau: Ministerul Stănoiu a fost acuzat de magistraţi că nu le achitase judecătorilor toate drepturile băneşti; scandalul a fost uriaş, o parte dintre magistraţi ajungând la un litigiu deschis cu ministerul. În urma unor întâlniri ale magistraţilor din ţară cu noul ministru, acesta a solicitat, spre informare, o situaţie contabilă cu privire la diferenţa pentru care chirăie judecătorii, dar şi alte categorii de personal. Ei bine, o fi cerut ministerul lui Diaconescu aşa ceva, dar contabilii – care nu-s ai ministerului, ci ai Rodicăi – au cerut ca magistraţii să le plătească documentarea ca expertiză. Oare o promovare la Casa Albă a doamnei Stănoiu ar rezolva problema? Dacă da, solicităm Ministerului Sănătăţii să înscripţioneze ca atare un pavilion elegant de la Spitalul Obregia.

Alexandru Vărzaru e nervos şi are de ce:

– că Ministerul Învăţământului îi freacă şi îi amînă la nesfîrşit pe anumiţi indezirabili care vor titluri de profesori universitari;
– că un prieten al lui Ristea Priboi, care trebuia să intre la închisoare, nu a intrat;
– şi că, în Ministerul Justiţiei, sforile le trage tot Rodica Stănoiu. Bleah!

Ce idee pe Adrian! Să-mi dea de Paşte două cofraje de ouă. Suuper! Doi ori treizeci cît vine?... Deci mă mai scoate la şaizeci de vînători!
GEOANĂ
preşedinte
GEORGIU GINGĂRAŞ
Vicepreşedinte
ILIE SÂRBU
Lider grup minister

Ministrul Ilie Sârbu, un preot vrednic care şi-a înroşit ouăle încă de la Crăciun

Ce se-ntîmplă? Am dat de două ori aceeaşi lege pentru handicapaţi pentru ca măcar una să se respecte. Păi, numai eu ştiu cum e să nu poţi umbla pe picioarele tale, să fii chior de mut, iar seara, cînd te trezeşti, să nu fii în stare să duci la gură un păhărel de dregere că-ţi tremură mîna. Dacă ar fi după mine, aş mai da încă un rînd din aceeaşi lege la toată lumea din partea casei! Părerea mea!

Nicolae Văcăroiu înţelegînd ce greu e să fii o persoană cu nevoi speciale atunci cînd e ocupat şi la Domni şi la Dame

Şoferul Miron Mitrea conducînd decis spre Europa un super-minister fără motor căruia îi lipsesc numai roţile şi direcţia

Bă, nene, s-a cam obrăznicit Dan Pavel al meu. Auzi tu: că nu-i ajunge filosofia. Vrea să facă şi maieutică cu mine!... 'Te-n gura mă-tii de teoretician complexat! Păi, io sînt maieut practician de cînd m-a făcut mama. Cine pune numerele pă maieuri la Steaua? Cine pune sponsorii? Gigi! Ăla e adevăratul maieut!

Gigi Becali, un proaspăt filosof care oscilează între *Spaţiul mioritic* de Blaga şi *Critica raţiunii mulse* de Immanuel Kaş

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Titus Steel loving you!

Eliminat din Casa *Big Brother,* Aly a afirmat, categoric, că nu acceptă propunerea lui Titus Steel să joace în filme porno. Motivul? Cred că-i e frică să nu fie eliminat din film înainte să se umple casa de asistente, secretare şi instalatoare.

Brothers in my arms

La *Big Brother,* viaţa merge înainte. Banal: Andreea şi Daniel au făcut sex pentru a treia oară. E clar, data viitoare pe ea o s-o doară puţin capul, iar el o să înceapă să plece la curve, în duş.

Sărută-mi-o, să vezi cît e de miiică...

Întrebat de *Jurnalul Naţional* cum stă cu viaţa sentimentală, Gabriel Dorobanţu a răspuns: „Nu sînt obsedat sexual". Dar niţel fetişist tot e: cică nu se excită dacă nu te-mbraci în ceferistă, nu-i cînţi „Hai vino iar în gara noastră mică" şi nu-l legi cu cătuşele de geamantane.

Cove Story fără happy-end

Oana Zăhoranu, fosta logodnică a lui Cove (ex-*Surprize, surprize)* s-a cuplat cu Pepe, băiatul acela cuceritor, genul gitano dat cu gel. Încă o bucată bună şi naivă care crede că latin-lăutar e tot una cu latin-lover.

Înger şi do major

Viorel Sipoş de la 3rei Sud Est a înregistrat o casetă cu poveşti despre viaţa lui Isus. Pe viitor, el intenţionează să-i facă şi coloană sonoră, cu hituri despre Doamne-Doamne, plus o inconfundabilă coregrafie cu îngeraşi în geci de puf, de la Nike, şi norişori de fum pe scenă.

Drog seriozitate!

Chinezul Sha Baoliang, cîştigătorul ultimului Cerb de Aur, este cercetat pentru consum de droguri. Eh, poftim, l-am stricat şi p-ăsta: cînd a venit în România nici nu ştia să cînte, iar în cîteva zile a-nvăţat să dea autografe, să fumeze, să facă playback la nunţile de mafioţi şi să pozeze din faţă şi din profil pentru revistele de scandal.

Cerby Hancock

muzeul figuranţilor de ceară

Iepur si muove

După divorţul cu năbădăi şi cafteală care i-a asigurat ceva mai multă popularitate decît *Party în Transilvania,* Marius Dragomir a declarat că intră într-o perioadă de relaş şi refacere. (Din letargie îl pot scoate, totuşi, invitaţiile la nunţi şi botezuri de barosani degrabă plătitori de gologani neimpozitabili.) Pentru a asigura un plus de confort creativităţii sale ostenite şi pentru a-şi linişti în activităţi casnice nervii greu încercaţi de scandalurile ultimilor ani, Marius Dragomir a început să-şi decoreze noua casă de lîngă Braşov cu piei şi blănuri de animale. El a dat o strigare în zonă cum că achiziţionează la preţul pieţei sau acceptă în barter – contra cîntări live sau împrumut de scule – bucăţi de piele cît mai mari şi cît mai păroase, de la animale vînate cu sau fără permis. Probabil pentru o blană de urs interpretează piesele de pe un falnic album întreg. Pentru o pielicică de capră cîntă doar un hit mai răpănos. Iar pentru o coadă de iepure împrumută un triplu ştecher.

Piaţa merge înainte

Încă dinainte să-şi lanseze noua emisiune pe TVRM, Corina Chiriac a început să-şi caute o firmă care să-i asigure vestimentaţia. Singură sau prin intermediar, Corina a testat mărinimia pieţei, dar s-a izbit violent de atîtea refuzuri, încît prima ediţie din *Amfitrion Corina* a găsit-o plină de vînătăi şi de draci. Ca s-o consoleze, colegii de la TVRM i-au explicat că mai are de aşteptat puţin, pînă cînd tocşoul ei de după-amiază va mătrăşi concurenţa audienţelor. Abia atunci, marile case de modă se vor călca în picioare la poarta televiziunii să-i ofere haine, reclamă şi sponsorizări. Corina a expirat uşurată şi a vorbit pe nas: „În curînd..."

Bună să-ţi fie inima!

Dacă n-ar fi existat ea în peisajul monden românesc, mai sărace ar fi fost cronicile mondene şi serbede ar fi fost comentariile cronicarilor de modă porniţi la vînătoare de dudui îmbrăcate alandala. Dar pentru că purtătoarea de haine aproape niciodată „în tendinţe" şi de ţinute rareori fancy trebuia să poarte un nume, i s-a spus Rita Onişca Mureşan. Şi pentru că era nevoie să-şi aleagă şi ea o meserie, s-a făcut creatoare de modă. „Scriu din răutate", comentează ea cu înţelegere tristă articolele ivite în presă, în care apariţiile ei ori prea înzorzonate, ori prea văduvite de brizbrizuri, pur şi simplu, imbecil asortate sînt taxate nemilos. Ca să contracareze curentul de venin din presa românească, Rita Onişca Mureşan şi-a luat obiceiul de a trimite jurnaliştilor, la toate sărbătorile de peste an, felicitări scrise de propria mînă, în care le urează să-şi îmbuneze inima. De cîte ori aterizează la redacţie felicitarea ei cu îndemnuri la bunătate îmi amintesc şi de obiceiul Andreei Marin de-a trimite sms-uri celor care i-au mai tras, în scris, cîte-o smetie peste apucăturile sale de mironosiţă. Şi, pentru cîteva ore, frăgezimea sexului frumos mă înduioşează...

Opulent, dar sigur

„Las' pe mine!", i-a zis tătucul Nicu Gheară în timp ce-o strîngea pe Lili Sandu cu degetele făcute cleşti de umăr, ca s-o îmbărbăteze. Căci, lăsată de muzică de mai bine de patru ani, iubita lui Bogdan Stelea a venit şovăielnică şi decoltată la Space Music şi şi-a manifestat sfios, dar opulent, speranţa revenirii pe tărîm muzical. „Toate fetele mele au ajuns bine", i-a mai explicat el brunetei întristate că n-are şi ea nici un fel de carieră. Şi i-a dat de înţeles că, cu euroii lui Stelea, se pot achiziţiona şi hituri trainice croşetate de degetele iuţi ale lui Marius Moga, şi clipuri barosane, comise de Space Music & Films, casa de producţie a nănaşului lui Marcel Pavel. Iar fata a plecat acasă încrezătoare şi sexy, convinsă că poate ajunge, repede şi bine, o a doua Delie a Space-ului.

Dragă dragă Ion. Pardon, dragă Ion Ion. Eu zic că dacă primul nostru copil va fi băiat, să dăm dovadă de mai multă imaginaţie decît părinţii tăi şi să-i punem numele Ion Ion Nelu Ţiriac. Iar dacă-i fată, nu-i problemă: Ileana Leana Lenuţa Nuţi. Iar dacă-s gemeni, vedem noi, dar obligatoriu Ţiriac Ţiriac.

Ileana Lazariuc şi Ion Ion Ţiriac din show-ul *Copiii celebrităţilor au nume trăsnite*

Ocara mia

După ce şi-a şters bulbucii de la gura cu care a bălăcărit în ultimii douăzeci de ani bărbaţii lumii şi-n ultimele douăzeci de zile Eurovisionul aranjat şi măsluit, Elena Cîrstea a tras o înghiţitură de aer proaspăt şi a reînceput tămbălăul. De astă dată, ţinta piept numărul 1 a ocărîlor sale este Mihaela Mihai, cea care i-a suflat locul şi postul în sindicatul artiştilor înfiinţat odinioară de madam Cîrstea. „La cît e de proastă, o să se aleagă praful de sindicatul ăsta", aruncă Elena piatra unui început de conversaţie în orice adunare în care figurează minimum un cîntăreţ sau măcar vreo doi ascultători de muzică uşoară. Iar dacă nu-i răspunde nimeni, dă din mînă a lehamite şi-şi lipeşte buzitele de stăcănuţa cu whisky de buturugă, singurul care nu i-a trădat sărutarea.

Canalul mînecilor

Rămas fără Dorin şi fără Valahie, Mihai Trăistariu se pregăteşte pentru o carieră solo internaţională. „Am planuri mari şi pregătesc cîteva turnee, inclusiv în afara ţării", spune Mihai cu glas misterios, în timp ce-şi aşază cu grijă mînecile tricoului peste bicepşii sfioşi, dar aflaţi la mare preţ. Căci, în vederea carierei anunţate, Mihai a fost consiliat să-şi mai consolideze oleacă înfăţişarea. „L-ai văzut pe Maicăl Boltăn cum arată?", i-a spus amicul lui din Japonia, iar Mihăiţă al nostru a priceput că n-ar strica să-şi lase părul lung şi să chinuie nişte fiare într-o sală de forţă. Că doar succesul cîntăreţilor trece mai întîi prin pupila ascultătorului şi abia apoi ajunge la ciocănel.

Io sînt mică, da' ştiu Ionică

Surse din interiorul cuplului Ileana Lazariuc – Ion Ion Ţiriac ne-au dezvăluit următoarele. Cei doi porumbei se alintă astfel: Ion Ion îi spune celei mai sexy femei din România (zice lumea) Leana, iar cea mai sexy femeie din România îi zice lui Ion Ion „Ionică". Deci, repetaţi: Leana şi Ionică. Aşa că eu, care am banii la „Ion Ţiriac", nu mă simt foarte bine dacă, în ceva timp, juniorul o să ajungă la conducerea companiei, iar banca o să îşi schimbe numele în: „Banca lu' Ionică şi Leana Ţiriac". Iar dacă se mai gîndeşte Leana un pic în moldoveneşte cum se spune la bancă („Loc di şederi"), o să am card la „Locu' di şederi a lu' Ionicî Ionicî şi Leanei Ţiriac".

Veninul şi cînepa

Vă spun eu, fetelor, impresarul e totul. Credeţi că fără Bebe Mihu al meu i-ar mai cere piaţa pe Tom Jones, Tina Turner sau pe alţi colegi din generaţia noastră? Mai ales că ei nici n-au fost promovaţi ca noi, atîţia ani, la *Album duminical!*

Trei doamne ale cîntului românesc dispuse să intre şi în liga lui Mitică pentru a trăi visul cîntăreţului american, acela de a umple stadioanele de fani, chiar şi în absenţa fotbaliştilor

Localul bălan

Să ciocnim bistrouăle de Paşte!

Nu mai ştiu de unde am aflat, însă de undeva se pare că am aflat, totuşi, de vreme ce, la un moment dat, puteam să reproduc fără dificultate următoarea frază: „În Pasajul Macca s-a deschis un bistro (Villacrosse) unde cu 100.000 de lei poţi servi două feluri de mîncare, mai exact, felul I şi felul II, nu neapărat în această ordine". Au trecut mai multe săptămîni de atunci şi mi s-a făcut foame, lucru absolut normal, din moment ce trecuseră, totuşi, cîteva săptămîni. Am intrat, m-am aşezat la o masă cu vedere la pasaj şi m-am pus pe aşteptat. Chelnerul era ocupat cu ceva şi nu voiam să-l deranjez. Mă uitam la lumea care trecea prin pasaj, erau şi porumbei pe-acolo, nu aveau nici o treabă, exact ca şi mine. Chelnerul mi-a adus lista de meniu exact în clipa cînd prin pasaj trecea o femeie foarte înaltă, cu o fustiţă roşie foarte scurtă. Era însoţită, aşa că am putut purta o discuţie interesantă cu chelnerul. „Aveţi meniul acela special, două feluri la o sută de mii?" „Nu, domnule, abia după Paşte intră în vigoare!" „Foarte bine, pînă la Paşte nu mai e mult." „Desigur, domnule!" Am comandat rapid o bere, o ciorbă de fasole şi un gulaş. Berea era foarte bună, iar ciorba atît de mare, încît imediat l-am chemat pe chelner şi i-am spus că aş cam renunţa la gulaş. „Se poate?", l-am întrebat. „Desigur. Ce să fie în locul gulaşului?", mi-a răspuns el cu o întrebare. Mă gîndeam ce anume ar putea să fie în locul gulaşului. Altfel spus: există ceva care ar putea să-i ia locul gulaşului? O întrebare foarte grea, la care am preferat să dau un răspuns cel puţin arbitrar: „O salată grecească, vă rog!". Toată afacerea a costat vreo 150.000 de lei, motiv pentru care am revenit a doua zi, însoţit de doi colegi. Ne-am aşezat la aceeaşi masă şi am comandat cîte o bere, cîte o ciorbă de fasole şi, neavînd prea multă inspiraţie în ziua aceea, am cerut un „Platou secuiesc" (cîrnaţi, ficăţei, cotlet de porc, vită la grătar şi alte nimicuri). Platoul s-a dovedit mic şi neînsemnat, nu şi preţul, însă, din fericire, ciorbele au fost bune, iar berile reci, aşa că nu ne-a fost greu să scoatem din buzunar cîte 150.000 de lei fiecare şi să ne promitem unul altuia că nu ne vom mai lua niciodată „Platou secuiesc". Unul dintre noi a mers chiar mai departe cu promisiunile, zicînd că nu va mai mînca niciodată la bistroul acela, însă nu-l luaţi în serios: multe mai zice omul atunci cînd îi e foame.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

- ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.
- ieftin ca braga; caută-te-n buzunar înainte de a intra;
- e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;
- numai dacă te invită cineva care plăteşte.
- poţi să şi adormi;
- curăţel;
- ai grijă pe unde păşeşti;
- n-ai putea să mai rabzi?

Dosarele hardcore

Cu ocazia sfintelor sărbători de Paști și a unui divorț anunțat,

Cabral a înconjurat de trei ori o brunetă

Cabral Ibacka (l-am numit aici pe mulatrul ăla bine clădit care, la 17 ani, devenea vicecampion european la kick-boxing și care – susțin colegele noastre de la *Tabu* – nu întîmplător prezintă acum emisiunea *Un bărbat adevărat* de la Acasă TV) – e puțin fugit de-acasă. După cum bănuiți, iar fanii telenovelelor simt prin toți porii, nevastă-sa, Luana (fostă Mitran – după cum o știu foștii ei colegi de breaslă, fotografii), nu este de acord cu aceste perverse practici sexuale. Mai cu seamă cît ea stă acasă cu aia mică, lîngă cratiță și telecomandă, în timp ce masculul ciocolatiu din imagine o freacă la melodie cu bruneta tot din imagine. Despre care, să ne scuze Luana, nu am aflat încă ce-i cu ea, cum o cheamă și acum cîte luni a terminat liceul. Și asta pentru că era luni, se făcea din ce în ce mai tîrziu și trebuia să-l băgăm pe Cabral în pagină (și nu acolo unde se gîndește Luana).

Destul să spunem că domnul Cabral Ibacka (l-am numit aici pe mulatrul ăla adevărat care, după terminarea Școlii Naționale de Antrenori, a fost antrenor de Tao Bo și, nu total întîmplător, inspector de asigurări la Omniasig) și-a petrecut prima zi de Paști în Oradea. Și, Doamne iartă-mă, în noaptea sfîntă a Învierii el nu a fost la biserică, ci la discotecă, unde s-a dat Lumină de la stroboscoape. Fapta s-a petrecut în clubul „Hit“, unde Cabral și-a petrecut întreaga noapte – pînă la 4 dimineața, mai exact – alături de cam prea focoasa brunetă din imagine (poze pe bune, de la locul infracțiunii). Iar dimineața, mă rog, și-a petrecut-o cum a vrut mușchii lui, întrucît postul Paștelui nu mai era de actualitate, spre deosebire de gagica apetisantă din dotare. Evident, doamna Luana nu era prin zonă, ci dimpotrivă, era bine mersi acasă, întîmpinînd sfintele sărbători cu ouă, drob și batiste ude de lacrimi.

După cum spuneam, aventura mulatrului de 27 de ani, jumătate român, jumătate congolez, 100% familist convins, cum se declară (l-am numit aici pe Cabral Ibacka), nu pare un simplu foc de paie la inimioară. Ci dimpotrivă, treabă serioasă, plină de angajament și avînt hormonal. Cabral a părăsit puțin domiciliul conjugal și, în week-end, a precizat unor prieteni vorbăreți că, gata, divorțează. Luni, la ora cînd se făcea tîrziu, el avea telefonul închis, iar ea, nevasta singură și ambetată *(foto)*, ne-a mărturisit că nu comentează. Vom reveni, deci, cu amănunte fierbinți despre aventurile bărbatului Cabral, dacă nu cumva neo ia înainte Luana și se pune cu făcălețul pe făcut dezvăluiri.

Biroul de moravuri ușoare

Senzațional creștin-ortodox: paparazzi în Noaptea de Înviere!

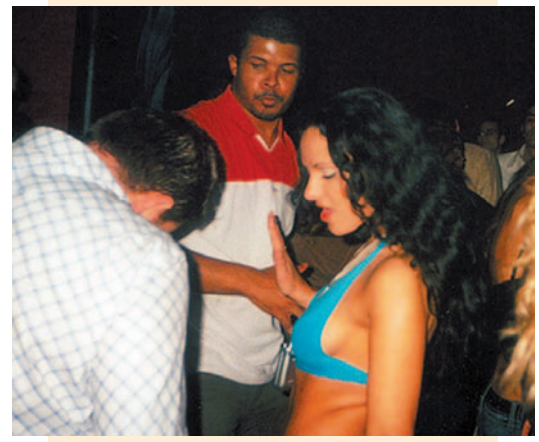

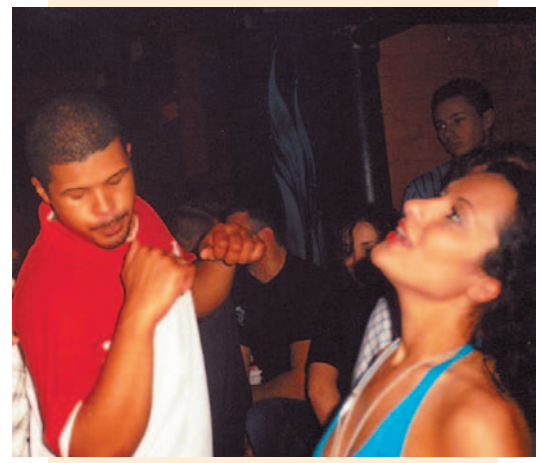

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

● La Antena 3 totul decurge conform planului (electoral, desigur). Deci șeful ăl mare al postului va fi Sorin Enache (directorul executiv al Antenei 1 și fost boss de aceeași factură la PRO TV). Director al departamentului de știri – care face cît o televiziune, în cazul uneia de news ca la mama lor, cum se vrea A3 – va fi numit Vlad Petreanu. Puțin mai jos, pe poziția de redactor-șef îl vom întîlni pe Răzvan Mitroi, șef dep. politic *Observator* – aspect care nu ne miră, din aceleași motive electorale (Doamne-ajută!). Totul e să facă PUR-ul lu' taica Voiculescu măcar 5% rating la alegeri, că de bătut UDMR-ul sau Vacanța Mare nici nu poate fi vorba. Despre data lansării, aflați în pagina 5.

● După cum vă anunțam săptămîna trecută, la Național TV apa minerală face spume, iar Frutti Fresh-ul ăla lipicios dă pe dinafară de nervi. Frații Micula nu se simt nici ei mai bine cînd se uită la audiențe, iar atunci cînd se acidulează puțin la stomac ordonă fulminante mișcări de trupe în grila de programe. Astfel, diva costelivă a postului, Catrinel Sandu, e pusă pe liber și în locul ei o să vină – nu, n-ați ghicit, nu e vorba despre Raluca de la Bamby sau Gabriel Dorobanțu – Daaaana Nălbaru (ex-Hi-Q), marea vedetă blondă de la Balurile Bobocilor! În ritmul ăsta, Național TV o să devină, în sfîrșit, o televiziune pentru tinerii care merg la discotecă. Dar cu condiția să scoată odată Miculii Frutti Fresh-ul cu aromă de țigări, ecstasy și prezervative cu gust de banane.

● Ca să vedeți și voi ce ți se poate întîmpla în viață dacă nu ești brunetă și Monica Bîrlădeanu: Cristina Teodorescu, fosta colegă (blondă) a Monicăi, pe vremea cînd prezentau în grup emisiunea *Corso,* a rămas cu superbii ei ochi albaștri în soare, deși a pozat în *Playboy* și, teoretic, ar fi avut ce să strălucească pe sticlă, după doispe noaptea. Ei bine, ea își plimbă cam de pomană fustițele colorate printr-o televiziune care nici măcar nu emite încă – Alpha TV – în speranța c-o s-o bage cineva în seamă și poate chiar la o mică emisiune despre starea vremii. Trist, foarte trist unde pot ajunge în ziua de azi blondele fără sponsor, în afară de bancuri!

Alpha-neagra

e lung pămîntul, ba-i destrăbălat!

Mihai Tatulici cu *Privirea* pierdută

A fi Tatulici și a renunța la revista *Privirea* e echivalent cu a fi Tatulici și a renunța la ochi. Dar ce zic eu la ochi – mai mult, e echivalent cu a renunța la limbă. Fără ochi te mai descurci, că nu te obligă nimeni să și citești revistele pe care le scrii, însă fără limbă e mult mai greu să lași o amintire posterității în lumea asta plină de posterioare fremătînde. Dar Tatulici a avut curajul s-o facă și și-a vîndut *Privirea* cu petrecere de adio, cîntări, pateuri, ape minerale, Elena Cîrstea, Oana Roman cu stripăr atașat și alte produse de larg sau strîmt consum. Și, ceea ce nu am mai văzut la alte petreceri, aplauze înregistrate pe bandă! Chestie care pe vremea lui Ceaușescu, cînd făcea Tatulici reportajele alea senzaționale de la vizitele de lucru, ar fi fost nu de neimaginat, ci chiar de trimis la Canal. Ei, dar acum sîntem în capitalism, așa că ia să-i facem noi puțin în ciudă lui Tatulici și să dăm la difuzoare ce-am auzit prin tîrg despre afacere: 25.000 de euro pe brand-ul *Privirea* (mult, moșule, mai ales că era ultima și voia să plece și el acasă) plus condiția să-i apară numele de fondator pe coperta 2 (eu în locul cumpărătorului preferam să mai dau 25.000 de euro). Cumpărătorul se numește Ninel Peia și e vicepreședinte la Partidul Ecologist Român, dar pe asta mai bine n-o aflam, ne așteptam de la un ecologist la un alt tip de atitudine vizavi de copaci.

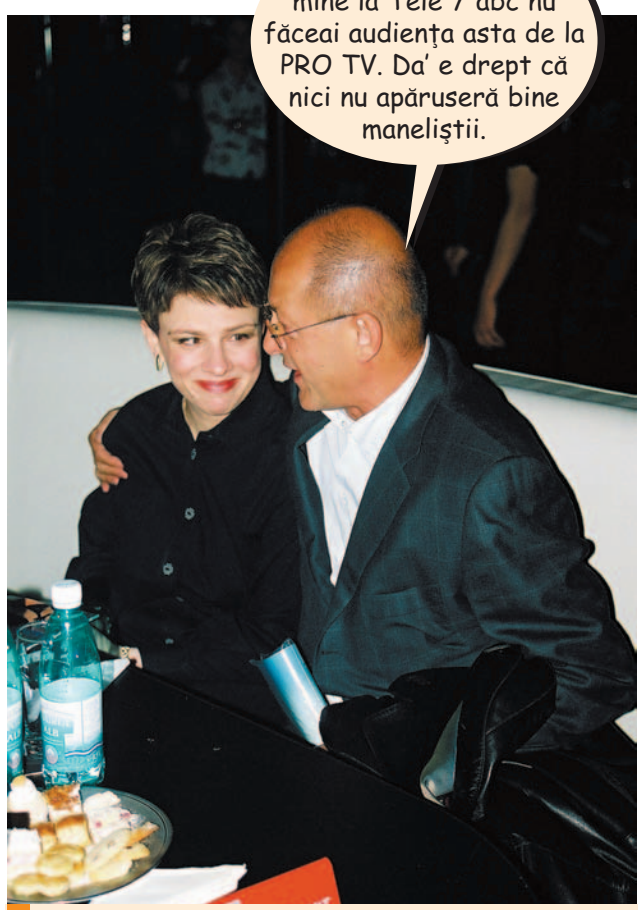

Mihai Tatulici, un corb de presă care încearcă să-i scoată ochii fostei subalterne cu *Privirea* sa obosită

Asta la revista!

Dan Diaconescu: banii, viața și soap-opera

Luni dimineața, după primele cinșpe țigări și primul croissant cu ciocolată de 15.000 lei (fără ciuperci), am vorbit cu Diaconescu. Zic: „Dom'le, începeți mîine seară?“ El: „Da, gata, mîine seară îi dau drumu'!“. Eu: „Cu cine-i dați drumu', domnule Dan?“. Dan: „Cu doi băieți care fac emisiunea *Vot,* cu Buhoiu care o să aibă emisiune sîmbăta, cu băiatul lui Sorin Roșca Stănescu, care o să facă o emisiune de investigații, cu Mihaela Nunweiller, fiica celebrului fotbalist, care o să prezinte știrile, cu Florin Piersic, care vine după ce-și termină contractul cu TVR2…“ Eu (puțin sceptic): „Dar cu Astral și RCS ați rezolvat? Vă bagă?“. Dan (puțin optimist): „Da, avem un contract verbal cu ei, ne bagă pe cablu. Avem o înțelegere verbală, sper să se țină de cuvînt.“ Din nou eu: „Dar DDD cînd revine?“. D.D. în direct: „Mîine seară am prima emisiune. O să fie foarte lungă, o să fiu singur în studiou, o să fac o retrospectivă a întregului scandal OTV.“ D.V. (eu): „Și Vadim cînd revine?“. El (D.D.): „Miercuri seară! Revine exact de unde l-am lăsat. Va fi, ca de obicei, un talk-show incendiar!“.

Conversația mea cu Dan Diaconescu a mai continuat, la fel de incendiară, dar prefer s-o țin pentru mine. Altceva mi-a atras atenția (în afară de faza cu Florin Piersic, care, ați ghicit, cel puțin pînă la toamnă nu pleacă de la nici un TVR2). Și anume scandalul care a însoțit – în stilul casei – relansarea postului închis mișelește de CNA. Ei bine, văzînd că OTV se întoarce din morți, Ralu Filip susține acum (inclusiv într-o conversație cu D.V., subsemnatul) că a fost păcălit. Că n-a știut că în spatele lui Marco Romagnoli, italianul despre care v-am povestit cum a obținut el licența, se pitulează domnul D.D., inamicul public al Consiliului pe care-l conduce detașat domnul Ralu. Senzațional de ciudat!

Licențe, procente și alte mici șmenuri

Căci la o simplă verificare de rutină a firmei Ocram Televiziune SRL (care a solicitat licența) reies clar următorii acționari: Al Attar Khaldoun – 5%, Maria Romagnoli (mama macaronarului) – 20% și Dan Diaconescu (mama lui de scandalagiu!), normal, cu 75%. Punctul doi: total nevinovat, Ralu Filip i-a mai acordat o licență lui Diaconescu, evident, fără să știe cui, pentru numita DD TV (Mister total! Habar n-am, domnule Filip, a cui poate să fie televiziunea asta, m-ați pus într-o reală dificultate!). Punctul trei – o întrebare ciudată: voi ce-ați mai auzit de procesul intentat de Diaconescu CNA-ului și cîștigat într-o primă fază de reclamant – urma recursul? Cum, absolut nimic? Hai, mă, că sînteți neserioși!

P.S. În altă ordine de idei, dar nu foarte diferită, remarc faptul că Dan Diaconescu și-a tras un interviu în PRO TV Magazin *(nr. 16/2004) și un ceas de o oarecare valoare în poză (finuț, la vedere, pentru cunoscători). Ceasul este, la valoarea lui Diaconescu, evident, de aur. Deci nu mă întreb cît costă (ar fi de prost gust). Mă întreb cine i l-a făcut cadou de ziua de naștere a OTV-ului: Vadim, Romagnoli sau mă-sa?*

Omul de Romagnolion

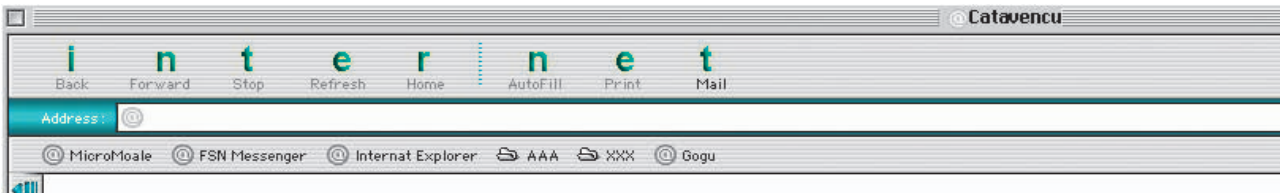
Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Mandatul bun se cunoaște din interfață

Tot căutînd pe Internet ceva compromițător despre Ponta (tot i-o suflu eu pînă la urmă pe Daciana!), am găsit un alt Titulescu al PSD-ului. Unul care nu aduce a Titulescu din profil, ci mai degrabă din spate – și asta dacă are grijă PNA-ul să-l ia mai mult de la ceafă. Deocamdată, cel mai bine seamănă cu Titulescu la acuratețea și la suplețea discursului politic. Ca să vă lămuresc, e vorba de Marian Vanghelie și manifestul său electoral din 2000. Nu găsești acolo un dezacord, un „care este“, o virgulă între subiect și predicat – nimic, nimic, omul e mai curat ca Maica Tereza la absolvirea tezei de doctorat. Dacă te iei după manifestul ăsta, concluzia e că Vanghelie a făcut școala invers. Înainte de alegeri era clasa a XII-a, ba după frazare pare că luase și BAC-ul – și acum, la final de mandat, se pregătește de admiterea în școala generală. O avea emoții, săracul, bănuiesc că face meditații cu dom' profesor Piedone. Hai, Mareane, lasă emoțiile astea, ești băiat matur, cu vilă de crescut acasă, la o adică poți să intri pe locurile pentru minorități.

Hai Știința și tehnica!

Băi, cum sînt și oltenii ăștia! Dau și ei 3 goluri pe an pe „Oblemenco“ și se poartă după aia cu atîta trufie de zici că tocmai au descoperit genomul prazului. Intrați pe www.craiova-maxima.com (un site de care se ocupă și un amic de-al meu, oltean din Chicago) să vedeți ce preocupări au oamenii ăia de cînd au bătut pe Rapid. Și-au umplut site-ul de bancuri cu dinamoviști. Logic, nu? De parcă s-ar fi terminat blondele, bulii, știrulii și oltenii de pe pămînt și nu mai are lumea de cine să se rîdă cînd nu apare Gigi Becali la televizor. Alo, domnii din Bănie, v-am fi recunoscători dacă v-ați întoarce la cornetele de la peluză și ați lăsa poantele de Internet pe seama altora. Iar pe noi, dinamoviștii, vă rugăm frumos să ne lăsați să ne pregătim de Liga Campionilor pînă săptămîna viitoare, cînd ne ajunge Steaua din nou.

Delete de papagal

craiova-maxima.com/
iTools Apple Support Google
Craiova Maxima - Nou site pentru Știinta!
www.craiova-maxima.com
Bancuri
Un dinamovist se duce la cofetarie si intreaba "Bomboane este ?"
Vanzatoarea ii raspunde "Bomboane sunt!"
A doua zi, intreaba "Prajituri este ?"
Vanzatoarea: "Prajituri sunt!"

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Încep prin a-mi cere scuze pentru ipotetica incoerență din exprimare, dar am suferit un fel de traumatism mai acum vreo 2 săptămâni: m-a lovit dragostea. Impactul a fost devastator, cu efecte majore, nebănuite și nici acum nu mi-am revenit. Fac prostii la muncă, am o privire placidă, mă simt în armonie cu Universul etc., etc... Nu, nu mă invidiați, mai bine mă lovea un meteorit. Nu de alta, dar știu exact ce efecte poate avea impactul unui meteorit, pentru că există un simulator la www.lpl.arizona.edu/impacteffects.**

■ **Lupta a fost aprigă și cruntă ca în fiecare an, concurenții – bine pregătiți, însă Marele Premiu la concursul „Cea mai aiuristică etichetă" a revenit unui set de cârlige de pescuit care avertiza despre pericolul înghițirii acestora. Nu, pe bune, există setul de cârlige. Și există și concursul acesta, convingeți-vă la www.wackywarnings.com.**

■ **Eu nu am nici o poză cu nici o vedetă. Am binecunoscuta poză nud la 6 luni, am poze de la grădiniță, am poze din clasa întâi când m-am dus din prima zi cu capul spart, dar nu am nici o poză cu nici o vedetă. Nici măcar cu vreo semivedetă. Prin urmare, mă enervează Jeremy. Cum adică care Jeremy? Jeremy de la www.whoisthatwithjeremy.com, un bebe care nu face nimic toată ziua în afară de poze cu vedete, staruri și celebrități cu care o să se dea mare când o să crească.**

■ **Am visat într-o noapte că Yul Brynner s-a căsătorit cu Kojak și au făcut un copil. Copilul lor era Anna Kournikova și semăna foarte mult cu cei doi tați, în sensul că era și ea foarte cheală. Acum, recunosc, m-a cam speriat visul, am crezut că e ceva în neregulă cu mine, chiar mă gândeam să consult un psihiatru. Dar m-am liniștit când am găsit un om mai bolnav decât mine. La http://baldstars.fineststars.com/baldstar există dovada sub forma unor poze de vedete chelite în Photoshop.**

Net plus ultra

Ce căuta România în lume?

– ştiri din presa străină de la ei –

● Pentru început dorim să le facem cunoscut cititorilor noştri că vinerea trecută a fost ultima zi în care puteau să facă o ofertă pentru cumpărarea Petrom-ului. Gata, aţi pierdut momentul, înapoi la muncă! În ciuda faptului că ghişeele pentru primirea dosarelor au fost deschise pînă noaptea la 12, doar trei firme au depus oferte de cumpărare, după cum ne informează şi pe noi **Reuters**. În ultimul moment, polonezii de la PKN s-au retras, motivînd lipsa de informaţii din partea guvernului român şi argumentînd că ei „nu joacă poker". Mai bine că nu intrară, zic eu, adică ce businessmani e ăia care nu se bagă la o mînă-două, pe risc, aşa, să vadă ce iese? Păi, voi credeţi că domnii Sechelariu, DIP, Oprişan, Mischie, Iacubov sau A. Năstase ar fi ajuns cu conturile pînă la genunchi dacă stăteau să calculeze anii pe care i-ar fi primit într-o ţară normală? Aici e România, băi leşilor, şi ăla care nu riscă ori merge la cacealma ori s-a aranjat deja de-o imunitate.

● **Agenţia Novosti** aminteşte celor mai noi membri ai NATO că dilaltarea de luna aceasta a Organizaţiei nu a primit binecuvîntarea Moscovei, ceea ce ar putea avea efecte necunoscute pe termen scurt, mediu şi lung şi chiar şi mai lung sau mai scurt (na, alegeţi şi dumneavoastră ce vă place, eu nu sînt analist geopolitic să le ştiu pe toate). Avînd în vedere apropierea noastră istorică şi fizică de vostocini balşoi brat, consider că prea ne-am dat în spectacol la intrare, ba am şi dat liber la toată ţara, să cînte şi să joace de bucurie. Propun şi pe această cale conducătorilor noştri să repare greşeala şi să trimită omologilor ruşi o scrisoare în care să le explice faptul că noi sîntem mici, nu ştim prea multe, dar dacă au ceva probleme cu noi, începînd cu luna aceasta pot să-l contacteze pe Gogu de la Washington.

● Apropo de NATO, iată că nici nu apucarăm să ne aşezăm bine pe fotoliu şi să sorbim din cafea, că un negru obraznic dintr-o comună africană strigă măscări pe afară: că i-am furat steagul şi că dacă nu o să-l dăm înapoi o să se enerveze aşa de tare că nu va mai fi răspunzător pentru faptele sale, scrie ***The Scotsman***. La rîndul său, nea Nelu, cu capsa pusă că-l deranjă de la somn şi trăgînd cu coada ochiului la telegrama de la Bush („aţi intrat.stop.felicitări.stop.primul peste linie.stop."), se dezbrăcă de haină şi, abia ţinut de consilieri, dădu să sară la bătaie. Acum nu e vorba, că pe Ciad îi făceam şi fără NATO, dar vă daţi seama că pînă ne duceam cu ARO-urile peste ei, li se decolora steagul de la soare de pierdeam obiectul scandalului!

● Un general maghiar se plînge în ***Financial Times*** că ţara sa trebuie să apere Europa de tot răul ce poate să vină de la sud şi de la răsărit. Din articol învăţăm că Ungaria ar fi cea mai geostrategică ţară de pe continent, ea fiind poarta de intrare în Europa de Vest din Balcani şi Ucraina. Zi, să ai parte numai de Trianoane, băi caschetă!? Adică noi sîntem un fel de ceilalţi sau cum, că nu înţeleg? Păi, cînd apăram noi Europa de turci invadîndu-le bazarurile, voi nici nu ştiaţi cîte baxuri de ţigări, fără vamă, intră într-un TIR plin de cherestea!

● ***Frankfurter Allgemeine Zeitung*** scrie despre investiţiile mici şi foarte mici ale Germaniei în România, investiţii ce se complac în micime în ciuda faptului că peste trei ani ţara noastră se aşteaptă să intre în UE. Aş dori să fac un apel aici la muncitorul popor german, să bage bani şi la noi în ţară, deoarece vine vara şi parcă n-am vrea să chiulim de la munca din Spania doar ca să mergem pînă în Germania să ne luăm singuri investiţiile pe care le meritam.

NU NUMAI STEAGURILE ROMÂNIEI ŞI CIADULUI SUNT ASEMĂNĂTOARE! ALTE EXEMPLE: ŞI EU ŞI PREŞEDINTELE IDRISS DEBY VORBIM FRANCEZA. ATÂT EU CÂT ŞI EL AM CÂŞTIGAT ALEGERILE CU CCA. 65%. SUNTEM AMÂNDOI PREŞEDINŢI DIN 1990 ŞI AVEM APROAPE ACELEAŞI CULOARE, CA SĂ NU MAI VORBESC DE NIVELUL DE TRAI...

● Deoarece ani de zile au fost acuzaţi că sînt părtaşi cu interes la tăierea pădurilor ţării, iată că mai săptămîna trecută guvernanţii noştri au decis să-şi ia drujbele în spinare şi să-şi satisfacă pofta de rumeguş taman în Nigeria, ţară căreia o să-i acordăm asistenţă tehnică în exploatarea eficace şi sălbatică a masei lemnoase – potrivit cotidianul lagosian ***Daily Champion***. Iată că după ce am devenit specialişti în doborîrea dintr-o ordonanţă a foioaselor şi coniferelor patriei, de a ajuns Moldova să semene cu Senegalul (nu că altfel n-ar fi semănat), sîntem în cele din urmă recunoscuţi ca specialişti, şi ca atare ni se cere ajutorul în lupta cu baobabul şi Moringa oleiferă. Ca întrebare pentru specialiştii noştri de la guvern: deci jungla e o pădure mai umedă şi mai deasă sau mai accesibilă pentru manevrele ţapinare?

Andreea Rompresca

protecţia presei

Presonajul principal

Aflăm pe căi specifice muncii de ziarist român (adică făcîndu-ne nervi) că Uniunea Ziariştilor Profesionişti – Giurgiu şi-a ales un preşedinte interimar în persoana lui Florian Tincu, zis şi „barosanu' presei locale, mînca-ţi-aş condeiu' tău". Pentru cei care au deschis televizoarele mai tîrziu şi le-au uitat aprinse, precizăm că Tincu este patron al societăţii comerciale PATY SRL şi cofondator, alături de Dan Diaconescu, al unei bizarerii pe nume „Oglinda Giurgiului", o chestie pe care n-am reuşit s-o încadrăm în vreo categorie fiindcă nu ne-am atins de ea, temîndu-ne să nu luăm ceva venereic. Omul s-a născut acum 46 de ani şi, ca performanţe extraprofesionale, a reuşit să termine liceul – o calitate lăudabilă avînd în vedere incidenţa ei destul de palidă în presa locală. Numirea în funcţie s-a făcut sub observaţia a două nume grele de la centru, pe care o să le ţinem sub tăcere, nu de alta, dar să nu afle hoţii că au plecat de la Giurgiu cu portbagajele burdusite cu peşte şi whisky – produse sponsorizate de Piscicola şi Poliţia de Frontieră.

Preservativ

Din nou la cassă

● Yasser ArAPAPS este foarte fericit. În primul rînd, este fericit că se află în viață și, nu în ultimul rînd, că poate să vă ofere un purpuriu de subiecte economice dintre cele mai diverse. Așadar, să cînte muzica!

● Într-o noapte destul de matinală, Y.A. am ajuns într-un taxi condus, firește, de un taximetrist. Cînd nu sar la bătaie, taximetriștii ăștia sînt niște oameni foarte de treabă. Știu o mulțime de lucruri și, dacă poți trece peste ușoara repulsie pe care ți-o provoacă manelele din mașină, poți auzi tot felul de lucruri interesante. Eram obosit, băusem și niște beri, așa că preferam să ascult despre cum mai merge piața de taximetre din București. „Prost, e concurență mare, sînt multe firme de taxi și comenzi puține. Bucureșteanul de rînd își comandă un taxi doar cînd plouă sau ninge – atunci, da, sînt comenzi!" La un moment dat, ne-a depășit o mașină a companiei Fly și taximetristul meu a fost foarte amabil: mi-a răspuns prompt la toate întrebările pe care nu am mai apucat să i le pun: „E firma lui Mitrea și Năstase, toată lumea știe, am prieteni care lucrează acolo. Au vreo sută de mașini, sînt foarte bune, au și case de marcat. Șoferii de la Fly nu cîștigă mult, doar 5 milioane de lei pe lună, dar n-ai ce face, lucrezi și pe banii ăștia, că e sărăcie."

● Yasser ArAPAPS este foarte revoltat și revolta asta nu are nici o legătură cu fericirea, deși există și revolte fericite, după cum există și fericiri revoltătoare. Îmi cer scuze pentru această filozofie de două parale, de vină este numai Ministerul Culturii și subvențiile acestuia pentru cărți. Lăsăm la o parte faptul că la subvențiile astea se dedulcesc tot felul de dinozauri obosiți, în frunte cu însuși ministrul Culturii – asta se știe. Ce nu prea se știe este ce se întîmplă mai departe cu banii publici care ajung la edituri. Se întîmplă că, după ce s-au văzut cu sacii de la buget în conturile personale, unele edituri nu mai scot cărțile pentru care au primit bani de la minister. Y.A. are și un exemplu în acest sens. Editura X a primit în 2003 o subvenție de 35 de milioane de lei pentru a publica o carte de teatru. Cartea nu a apărut, însă, vai!, ministerul știe sigur că a apărut, are și o dovadă. Dovada este chiar un exemplar din acea carte, exemplar pe care editura X l-a încropit în grabă pentru a-i dovedi ministerului că banii au fost folosiți cum trebuie. Concluzia: cu banii noștri, Ministerul Culturii cumpără cărți (care nu există) la un preț nițel cam mare: 35 de milioane per exemplar.

● Yasser ArAPAPS este foarte surprins de virgula pe care guvernul a pus-o între subiectul și predicatul unui proiect de ordonanță de urgență („privind modificarea Legii nr. 656 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor"). Ia auziți cum se exprimă guvernul: „Avînd în vedere faptul că actuala conducere a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, (!!! – n.n.) nu mai corespunde sarcinilor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (…)". Însă problema guvernului nu sînt virgulele, ci regulile, mai exact, legile. Prin acest proiect, guvernul renunță scurt la Plenul Oficiului (alcătuit, pînă acum, din specialiști de la Asociația Română a Băncilor, Curtea de Conturi, Banca Națională, Ministerul Justiției, Ministerul de Interne etc.) și zice, la art. 19, că Oficiul este condus de un președinte și un vicepreședinte, numiți prin decizie a prim-ministrului. Cum ar veni, Adrian Năstase a pus mîna și pe spălarea banilor!

Yasser ArAPAPS

Ne trec toate apele minerale

Petrom face bancuri cu bule

Petrom s-a hotărît să vîndă pachetul de 75% din acțiunile la compania de îmbuteliere a apei minerale MBH Carpatina și conducerea prezintă faptul ca pe o mare decizie managerială. Dar argumentația are aceeași forță și același răsunet pe care-l are la destupare orice produs îmbuteliat la fabrica Petrom-ului. În această mare fîsîială, Petrom a intrat pe la sfîrșitul mandatului parlamentar trecut, atunci cînd senatorul Teodor Hăucă s-a decis să-și relanseze biznisurile la apă. La apă minerală, dacă se poate spune așa, căci biznisurile vechi îi cam intraseră la apă plată. Atît de mult îi intraseră la apă că, la momentul vînzării către Petrom, MBH mai avea relații de afaceri aproape doar cu portarul de la intrare, care ținea de șase ca nu cumva portăreii să ia acționariatul pe nepregătite. Sechestrul era iminent, fabrica avînd datorii de 3 miliarde numai la bugetul asigurărilor sociale. Petrom-ul a rezolvat însă toate durerile de cap, burtă și cont ale acționarilor, cumpărînd 48% din această fabrică privată falimentară, la care mai erau asociați senatorul Hăucă și Victor Babiuc. Poate că și dumneavoastră vă întrebați de ce o companie de stat a cumpărat o fabrică privată amenințată cu sechestrul. Noi am cam știi răspunsul, însă ne abținem să-l dăm, căci ce rost mai au astfel de răspunsuri atîta timp cît, mai de mult, am răspuns și la întrebarea: „De ce a luat Rodica atîta bănet pe cotețul de la Filiași?", iar la Petrom nu s-a întîmplat absolut nimic. N-am vrea totuși să înțelegeți de aici că la Petrom nu se întîmplă niciodată nimic. Din cînd în cînd se mai întîmplă cîte ceva. De pildă, s-a întîmplat la un moment dat că Petrom a ajuns să dețină 75% din această catastrofă financiară, asta însemnînd un capital social de 50 de miliarde de lei. Ce rațiuni au fundamentat decizia este iarăși greu de înțeles, mai ales că toată lumea se ferea de apa minerală „Carpatina" ca de tămîie. Am zis *tămîie* ca să nu zicem cuvinte și mai urîte, precum uraniu, element chimic care e reprezentat de un ditamai zăcămîntul chiar pe masivul în care își are izvorul apa minerală.

„Am luat această decizie pentru că societatea nu intră în obiectul de bază al activității Petrom și Carpatina a avut numai pierderi în ultimii ani. Intenționăm să ne recuperăm atît investițiile realizate, cît și cheltuielile Petrom cu Carpatina", a zis deunăzi, anunțînd vînzarea, directorul general Gheorghe Constantinescu. Observați cîtă coerență managerială conțin aceste vorbe. Nu contează că pînă acum ne-am luat leapșa cu voia noastră, important e că de-acum ne-am decis să renunțăm la a mai pierde banii statului în fa-voarea cîtorva privați. Și lucrul ăsta ne dă nouă, șefilor de la Petrom, prilejul să ne lăudăm prin presă că sîntem niște manageri înțelepți. Hai că ne-am scos și de data asta, acum nu ne-a mai rămas decît să ne spălăm și pe mîini după ce 4 ani ne-am tot spălat pe cap cu apa asta minerală.

Tac-su pe valoarea adăugată

SMS bune anul are

De Paști, s-au cheltuit 2 milioane de dolari pe SMS-uri cu felicitări. Nici nu ne îndoim – probabil că felicitările sunau așa: „Christos a înviat! Adevărat mai trimite și mie, mămucă, două milioane de lei, că mor de foame la București! Doamne-ajută!".

Paşti pusi!

Raport de monitorizare neprotejat

Agenția de Monitorizare a Presei – *Academia Cațavencu* a produs un nou raport despre felul în care 5 posturi TV (Antena 1, Prima TV, PRO TV, Realitatea TV și România 1) și 7 cotidiene *(Adevărul, Evenimentul zilei, Jurnalul Național, Libertatea, Național, România liberă* și *Ziua)* au povestit poporului despre nemaipomenitele isprăvi ale politicienilor români în perioada 12-29 februarie 2004. Vă prezentăm concluziile raportului (comentate de șmecheri).

Televiziuni

1. Programele de știri ale tuturor posturilor de televiziune cenzurează informațiile negative privind înalții funcționari publici: în întreaga perioadă monitorizată nu apare nici un înalt funcționar public în contextul vreunei acțiuni negative. (Bă, miniștrii nu greșește, clar?)

2. Adrian Năstase este principalul beneficiar al manipulării știrilor pe toate posturile TV monitorizate: domnia sa nu apare nici o singură dată în contextul vreunei acțiuni negative; în schimb, toate posturile au promovat știri în care apare în contextul unor acțiuni pozitive. (E bun, dom'le, ce mai tura. Gura!)

3. Pe ansamblul posturilor monitorizate, dl Adrian Năstase (în calitate de funcționar public) apare de 18 ori în contextul unor acțiuni pozitive și niciodată în contextul unor acțiuni negative; în comparație, Traian Băsescu, de asemenea în calitate de funcționar public (primar), nu apare niciodată în contextul unei acțiuni pozitive; apare, în schimb, de 3 ori în contextul unor acțiuni negative (știrile neutre au fost exceptate din această analiză). (Nici nu se discută, e mult mai ușor să conduci o țară decât un oraș. Și orice-ar conduce, Năstase nu greșește, iar țara o duce bine. Mersi.)

4. Sub raport cantitativ, „Opoziția" apare într-o proporție echilibrată față de „Putere" la toate posturile TV monitorizate. (De unde se vede încă o dată că nu ajunge să-ți arate mult dacă nu te lasă să-ți bagi critica.)

5. Liderii politici cu numărul cel mai mare de apariții pe posturile TV sunt, în ordine, Adrian Năstase, Ion Iliescu și Traian Băsescu. Singurul post în care Traian Băsescu nu apare aproape deloc (2 prezențe) este PRO TV. (Așa-ți trebuie dacă s-a supărat pe tine că nu ești tu la putere să-i spui tu pe cine să fie supărat.)

6. Theodor Stolojan este liderul politic (al unei formațiuni parlamentare) cu numărul cel mai mic de apariții TV (3,2% din totalul aparițiilor liderilor politici). Situația nu poate fi explicată prin manipularea agendei de către televiziuni, prezența dlui Stolojan situându-se la același nivel extrem de scăzut și în presa scrisă. (Uite că există și candidați serioși, pe care nu-i interesează să candideze.)

Presa scrisă

1. În presa scrisă, diversitatea politicii editoriale este mult mai pronunțată. (Avem ziare de tot felul, pentru că presa nu are – încă – nici un singur Dumnezeu.)

2. Singurul cotidian în care înalții funcționari publici nu apar niciodată în contextul vreunei acțiuni negative este *Jurnalul Național.* (Cât timp e singurul orb, preferăm să închidem ochii.)

3. Singurul cotidian în care reprezentanții „Puterii" apar preponderent (peste 60%) în contextul unor acțiuni negative (atât în calitate de înalți funcționari publici, cât și ca politicieni) este *Evenimentul zilei.* (De unde se vede că nu toți sunt de acord să întoarcă și obrazul celălalt.)

4. Liderii politici cu cele mai multe apariții în majoritatea cotidienelor monitorizate sunt Adrian Năstase, Ion Iliescu și Traian Băsescu. Singurul cotidian în care Corneliu Vadim Tudor ocupă locul al doilea ca frecvență de apariție este *Național* – cu o singură apariție în contextul unei acțiuni negative. (Avea și Tribunul nevoie de o tribună cu audiență adevărată.)

Dacă vreți să mai aflați cum despre faptele bune ale Primăriei Capitalei nu apare decât viceprimarul, iar dacă e vorba despre eșecuri, apare Băsescu, sau dacă vreți pur și simplu rezultatele monitorizării, vizitați www.mma.ro.

Mircea TOMA

Sonată în do minoritar

Într-un monolog electoral, publicat de www.transindex.ro, primarul Odorheiului Secuiesc, Jenö Szasz, i-a îndemnat pe studenții maghiari din Brașov-Kronstadt-Brasso să nu învețe limba română. Asta pentru că, zice primarul anti-măicuțe și – mai important – inamicul local nr. 1 al lui Attila Verestoy – graiul ungurean este mai bogat decât cel majoritar. Cititorii noștri mai minoritari decât ai celor mai mulți majoritari s-au prins de tactica Szasz. Discipolul odorhean al megapastorului Laszlo Tökes nu se mulțumește cu eliminarea UDMR-ului din Casa Poporului de limbă mai săracă. El vrea ca tinerii brassoveni să nici nu viseze la funcții distribuite la și de Bukarest. Mai bine la Budapest. Practic, ctitorii Republicii Minoritice Carbo-Gazoase mai aruncă o lopată de cărbuni autonomi pe focul locomotivei emigraționiste a minorității cu limbă mai bogată: Szasz știe că recensământul din 2002 a înregistrat 200 de mii de pa-si-puszi-uri maghiare. Practic, provocarea separatistului sună cam așa: noi vrem ca ai noștri să plece separat.

Odorhei-rup

Salvaţi Jurassic Park!

Duminică, în parcul Carol I, lume multă, organizaţii nonguvernamentale, Miliţie Spirituală, cetăţeni, arhitecţi, popor. Un protest cuviincios împotriva unor gesturi necuviincioase ale Puterii. Printre cei prezenţi am reuşit să dăm cu ochii de relicve ale comunismului, cum ar fi tovarăşul Eugen Florescu, fost şef al propagandei pe vremea lui Ceauşescu, şi Paul Everac, fost dramaturg prost şi retrograd atît înainte, cît şi după Revoluţie. Şi, desigur, alţi tovarăşi, pe care nu i-am recunoscut de sub masca de bătrînei inofensivi privind cum lumea cinstită se luptă şi pentru dreptul lor de a nu fi uitaţi. Avînd în vedere prezenţa dinozaurilor comunişti (sperăm că ultimii!), propunem ca duminica viitoare să ne adunăm din nou, de data asta la acţiunea „Salvaţi Parcul Eroilor Comunişti“, să se simtă bine şi alde Florescu şi Everac!

MausoLeul şi Cîrnatul

Fenomenologia oieritului

Nici nu s-a uscat bine cerneala pe voturile noastre că roadele meditaţiilor lui Dan Pavel au dat în pîrg la conferinţa de presă a lui Gigi Becali. Zoon politikon-ul sau zoo-politicianul de lînă şi lapte al noii generaţii a aflat ce-i filozofia. Şi a mai aflat, graţie „maieuticii socratice“ (da, aţi auzit bine) pe care i-a aplicat-o proaspătul consilier, că există filozofii-cititori sau teoreticieni şi adevăratul Filozof practician, adică el. Pentru simplul motiv că aşa l-a născut mama sa. Parcă-i văd pe cei doi zburdînd vioi în tărîmul ideilor platoniciene; vreo maieutică scurtă la rece; o dialectică pe dezbrăcate sau pe pedepse; o miuţă euristică; un symposion cu stripteuze pînă la ziuă. Un oier şi un argonaut care a găsit lîna de aur. Amîndoi, purtînd togă şi cîteva ramuri de măslin pe cap, discută tolăniţi la soare în palestră; în spatele lor, atîrnată între două coloane dorice de marmură, o carpetă vişinie cu pictura lui Rafael înfăţişîndu-i pe Platon şi Aristotel. Cum o fi găsit Becali dialogurile platoniciene? I-o fi plăcut *Gorgias* – sau Gorgigias – că-i despre retorică? S-o fi regăsit în *Omul politic* (că Dan Pavel sigur se regăseşte în *Sofistul)?* Sigur nu i-au plăcut *Legile* şi *Alcibiade* – că ăsta a fost mare general, iar generalii te dau în judecată. Pavel are totuşi dreptate cu maieutica. Prin persuasiune abilă, el a reuşit să scoată ceea ce era deja în Gigi fără ca el să fi citit vreo carte: 300.000 de parai.

Zer und Zeit

„Cu mîinile curmate“

O firmă apecializată din Statele Unite (America) a brevetat un tip de DVD player care curăţă automat filmele de scenele de sex sau violenţă. Să urmărim aşadar filmul porno „Curvele din Miami se întoarce“: ea – pianistă la „General Motors“ – spală nişte vase, cînd i se strică frigiderul. Atunci apare în uşă Instalatorul, un tip supermusculos, cu perciuni pînă la brîu. Şi cu gesturi lascive, el îşi dă basca jos, după care se termină filmul. Sau super-producţia porno „Panaramă în trei“: el intră la ea în cameră, ea este îmbrăcată în menajeră, este murdară de praf. El se oferă să o cureţe – şi-şi scoate cu gesturi erotice un pix din buzunarul de la piept. Moment în care la cameră mai intră încă o fată, îmbrăcată în bikini de cosmonaut, care le propune să se cureţe în trei – şi aici se termină şi „Panaramă în trei“. Şi – de ce nu? – şi filmul „Pizza Penis“: în cadru apare băiatul cu pizza şi se termină filmul. Şi acum, o privire asupra filmului violent „Cei 400 de morţi din atentatul de la Chicago“: 3 terorişti Hamas se uită la nişte reclame la televizor. Apoi se ridică, îşi iau nişte port-viori pline de bombe, se suie într-un autobuz arhiplin şi-şi compostează biletul. Apare controlorul şi încep să se certe că unul din bilete este şifonat. Unul dintre terorişti ameninţă atunci că aruncă în aer autobuzul, oamenii încep să ţipe şi filmul trece brusc la finalul violent, în care un poliţist le taie celor doi terorişti rămaşi, murdari de funingine şi vaselină şi cu bandaje însîngerate la ochi, o amendă că au parcat neregulamentar.

Adelin Perişor

Somnoroase PSD-ele, uite banii cum se-adună!

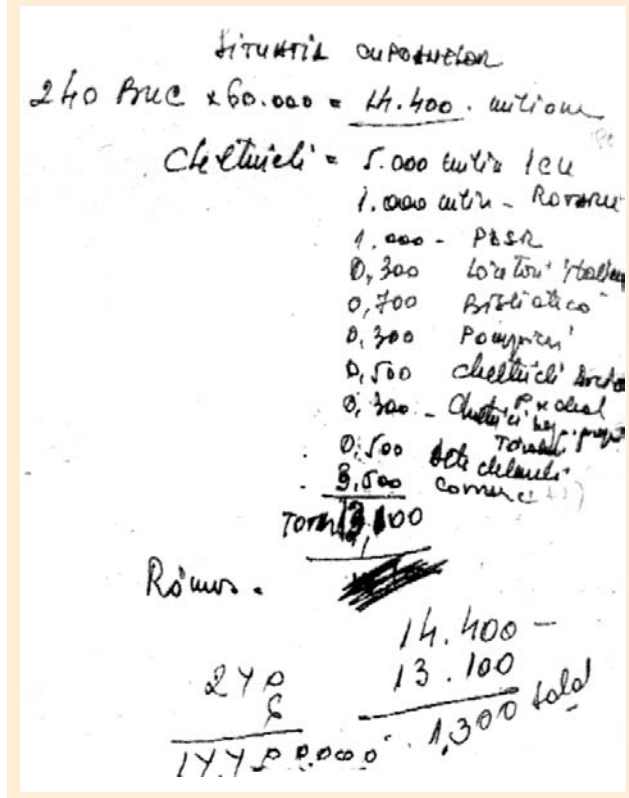

Iată, s-a descoperit că primarii nu doar semnează ca primarii, ci şi scriu la fel ca ei! Aveţi alături un document redactat de către edilul din Făcăeni (ţineţi minte tornadele de acolo din 2002, urmate de vizite de lucru ale echipei Năstase): corect, oarecum îngrijit, lucru care nu-l împiedică să fie mai haios decît unul migălit de către omologul său de la sectorul 5. După ce a măritat nişte cupoane agricole, primarul Nicuşor Mihai şi-a notat cum a împărţit banii (este vorba de sume din 2001): 5.000.000 la Icu, 1.000.000 la Rotaru, 700.000 la bibliotecă, 300.000 la pompieri, 300.000 la lăutari, 500.000 – cheltuieli cu Dacia („la Predeal“?) şi, în sfîrşit, 1.000.000 la PDSR, trăiască o mie de ani-lumină. Nu încercaţi să descifraţi un algoritm pentru distribuţia banilor. E clar că partidul îi foloseşte mai bine decît alţii. După un simplu brainstorming la iarbă verde, cu ceapă, Frutifreş şi icre negre, Năstase, nea Nelu, Oprişan şi Mischie scriu o bibliotecă în două luni. Pompierii: fac ei treabă, dar ce se fac sinistraţii fără sacoşa de termopan pe care-o împarte Mitrea live la Prima TV? Cît despre lăutari, la revedere, că-n campanie sînt de ajuns băieţii de la 3rei Sud-Est, două CD-uri cu 3rei Sud-Est şi un videoclip scump, cu Cristiana Răduţă, filmat în porumb cam la a doua praşilă.

Fond. James Fond

ÎN PRIVINŢA MAUSOLEULUI NU TREBUIE SĂ POLITIZĂM. ESTE O CHESTIUNE PUR LITERARĂ, DAR PE INVERS! AŢI VĂZUT: CE DĂRÂMĂ TEOCIST ZIUA, RECONSTRUIEŞTE BĂSESCU NOAPTEA
MAUSOLEUL MĂNOLE

Un doctor român a făcut transplant total de om!

Pentru a se elimina tot felul de neplăceri şi pentru a se intra în totală legalitate, în ton cu Europa, viitoarea noastră patrie, în România se va înfiinţa Agenţia Naţională de Transplant. Printre candidaţii la acest organism se numără, cel puţin de către el înşuşi, profesorul Teodor Horvat, un om cu o părere foarte bună despre sine. Numai că, în domeniul transplantului, doctorul Horvat nu s-a ilustrat deloc, adică are operaţii ioc. Deşi, totuşi, putem să îi atribuim o premieră: transplantul total de om. Adică, aspirantul la Agenţie a reuşit să-şi transplanteze, fără a se încadra în litera legii, un om, pe doctorul Ioan Cordoş, pe care l-a numit şef de clinică la Chirurgie Toracică, la Spitalul Filaret, fără să se mai încurce cu „hîrţogăriile“. Transplantul de Cordoş, un succes românesc remarcabil, pe care-l datorăm noului membru al Senatului nevalidat de la UMF „Carol Davila“ din Bucureşti.

TransPlante Medicinale

Trecerea de la site la oraş

Satul Jina, din judeţul Sibiu, va avea un Internet-café la căminul cultural, deşi 90% din săteni sînt ciobani. Ăsta a fost ordin de la Bucureşti: cică altfel nu putea Gigi Becali să-şi anunţe societatea civilă din oierit că a cîştigat Liga Campionilor cu Steaua.

Penibill Gates

Cultа noastră cea de toate zilele

Cum a gîdilat Teofan PSD-ul la oiţe

Ca în oricare localitate de pe întreg cuprinsul plaiului mioritico-ortodox, şi în Craiova zilele de Paşti au cunoscut o efervescenţă deosebită în plan spiritual şi electoral. Deşi toate televiziunile, toate ziarele, toate radiourile şi toate babele dădeau explicaţii despre sărbătoare, mitropolitul oltean Teofan Savu nu s-a putut reţine de la precizări personale şi a scăpat porumbelul de sub barba sa apostolică: „Paştile trebuie să fie după Paştile evreiesc, după lună plină şi alte condiţii pe care nu mi le reamintesc!“. Vorbele inspirate ale ÎPS-ului nu s-au oprit aici: în noaptea de Înviere a ţinut un discurs aspru, în care a înfierat cu mînie inchizitoare corupţia mult prea mare din judeţ. Bineînţeles că persoanele de faţă – adică sfinţia sa şi nesfinţiile pesediste venite la slujbă – s-au exclus. Învierea a continuat la cheful de la Prefectură, unde partidul a dat cep la sîngele lui Hristos şi a făcut promisiuni la poporul alegător cum că, de exemplu, va rezolva pierderile RADET-ului în reţea şi le va transforma în vin.

Sfinţii apostoli Petru şi Pavlov

Radio MIX Prezintă Emisiunea

ADIOJURNAL

Zilnic Orele 6:50 9:50 15:50 şi 21:50, în Bucureşti pe 100,6 FM

vezi şi www.adiojurnal.ro

V-am print, vrăjitoarelor!

Nu uitați nicicînd să huliți trandafirii!

La Waterloo există o expoziție de reclame vechi, bineînțeles, franțuzești. Se pare că belgienii, francezii, englezii și chiar românii mai gustă și astăzi din produsele publicității de altădată. Și mai ales seara, la cină, cînd coniacul Napoleon se ciocnește în forță cu armata de halbe prusace. Că tot a venit vorba de bere, în „Waterloo", barul-expoziție de reclame din București, căci despre el e vorba, se poate vedea spre exemplu cum Tuborg se declară pe un poster „the best beer in the world". Și asta cu cîteva zeci de ani înainte ca surata ei, Carlsberg, să îndrăznească un timid, dar celebru „probably the best beer in the world". Că nimic nu-i nou sub soare, se vede și din piesa de rezistență a barului, posterul care tronează pe ușă. După cum se vede, o fată îi trîntește galant ușa în nas unui tovarăș cu șapcă, urlînd „Afară de-aici!". Aoleu, ăsta să fie crezul barului, așa se comportă ei cu clienții? Ce s-o fi enervat pe madamă? Că era beat individul și i-a făcut avansuri, că a ciupit-o de fund!? Și totuși, ia uitați-vă mai atent. Nu-i așa că recunoașteți cei trei trandafiri din mîna tovarășului și zîmbetul lui lăbărțat? Atunci e clar, a invitat-o perversul la o întîlnire muncitorească de partid.

Veni, vidi, bolșevicii

Cum dai cu osia-n gard

Iată încă o dovadă că reclamele nu trebuie luate întotdeauna prea în serios. Urmînd îndemnul cafelei Lavazza („Express yourself"), un șofer s-a exprimat cum a știut el mai bine, dînd frîu liber accelerației. Bine măcar că nu erau în zonă și alte panouri publicitare cu mesajele: „Îndrăznește mai mult!", „Arată tot ce poți!", „Nu te opri, continuă!".

Just did it

Condica de sugestii și reclame

Pentru cine vrea să tragă o tură de Cișmigioint

În Cișmigiu a apărut o inscripție cam nepotrivită pentru societatea noastră, în general, și pentru trecătorii din parc, în particular. Îndemnul de pe tăblie nu poate fi nicidecum atractiv pentru moșnegii care-și omoară foamea în Cișmigiu, în așteptarea pensiei. Mult mai utilă ar fi fost pentru ei atenționarea: „Nu aruncați gunoaie pe jos! Mîncați-le!".

Parcul Cocarol

Orice ciocănitoare poate fi tipărită cu pudoare

PoudiQue
Tipografie
serigrafie
design &
artă
2900 Arad
Str. Desseanu 1a
sau
Calea Victoriei 52
telefoane:
057 280 167
057 254 790
fax
057 280 167

Hârtia noastra suporta orice

La prima vedere, pare a fi un nonsens între numele tipografiei din Arad și sloganul ei. Și totuși, să te numești PoudiQue și să declari că tipărești orice poate fi un semnal pentru cititorii materialelor tipărite aici. Să luăm numai un caz. Să zicem că se tipărește un ziar la PoudiQue. Toate articolele de scandal, în care se dezvăluie tot felul de scîrnăvii, vor fi, din pudoare, laudative. De genul: „Din surse bine documentate am aflat că prim-ministrul Adrian Năstase, de cînd e în politică, nu a luat niciodată o șpagă. O șpagă de 2.000.000 de dolari." Sau: „Un adversar declarat al comunismului, Ion Iliescu a afirmat că va milita neostoit și cu deplină abnegație pentru impunerea punctului 8 de la Timișoara". Sau: „Nea domnul Nicu Văcăroiu este un om foarte harnic. Se muncește zilnic în asemenea hal încît în fiecare dimineață pică de somn cu capul sub birou."

Rușinică a lu' Ștefan a Petrei

Aberația de libertate

Dacă vrei, Putzi!

Pasta de dinti Silca Putzi 50 ml
Creat special pentru copii. Contine cantitatea de fluor prescrisa de dentist.
Aroma proaspata, fara zahar
A se folosi preferabil inainte de:12.2005
Prod.: Dental Kosmetik Germania
Imp: SC Ream Romania SRL Satu Mare
Str. N. Iorga nr. 11 Tel: 0261 711438

Trebuie să recunosc că am renunțat la un iaurt ca să iau din supermarket acest frumos exemplar de pastă de dinți pentru copii. Este imposibil să o vezi și să nu faci nici un fel de asociere pedofilă. Poate părintele neamț are alt sentiment cînd își vede copilul că își bagă „Putzi" în gură, însă eu, ca român, nu o să îi iau niciodată copilului meu așa ceva. Dacă îi întreabă doamna educatoare pe copii cu ce pastă se spală pe dinți, toți rechinii ceilalți folosesc „obiectivul Colgate", iar al meu „Putzi". Poate să fie „Putzi" mai bună de o mie de ori. E chestie de imagine. Clar. O să o folosesc eu. Nu e nici o rușine. Sînt tatăl lui, pot să mă spăl cu „Putzi" copilului cît vreau.

Pasta lui Adam

Comunicare pe care

Adevărat s-a balonat!

Cu ocazia acestor sărbători fericite ce s-au abătut, ne-am crucificat unii pe alții cu telefoane si semeseuri pioase – fie cu Mântuitorul, fie cu Iepurașul, Mielul, Vinul, Cozonacul și alte personaje îndrăgite. Am fost mai buni și am clefăit ca disperații cu Dumnezeu pe buze. Ne-a luat Salvarea de buni ortodocși ce suntem, după ce am intrat în comă alimentară. Poporul s-a făcut zdrențe în fața televizorului, martor al miracolului învierii tuturor promoțiilor de pașteți fericiți. În această atmosferă îmbibată de spiritualitate gastro-enterologică, populația consumatoare se uită cu ochi galben-hepatici la revenirea spectaculoasă pe micile ecrane a bătrânicii care ar mai vrea să bage ceva în ea. De sărbători, omenirea gândește mai mult cu stomacul, respectiv cu fundul. Dacă abundă publicitatea la crăpelniță și vinaturi, vin imediat tare din urmă medicamentele pentru o mai bună digestie, cu sănătate, bucurii alături de cei dragi și belșug pe masă să vă ajute Dumnezeu! În țările civilizate, apare și hârtia igienică, la noi e suficient ziarul *Ziarul.* De aceea, am fost impresionat personal de femeia aceea bătrână, cu șal de lână și fără minte – din reclama la Mezym Forte. Credeam că până la urmă a damblagit de la atâta potol și s-a dus unde cei smintiți se odihnesc. Dar ea halește mai departe, cântă și dansează și se balonează. Ea ar trebui să fie simpatică, nu? Să zici: iote, băbătia, ce chef de viață are! Mai respiră, mamaie! Pe lângă scelerata asta hămesită, vomitoriile strămoșilor romani par adevărate temple de cumpătare și bun-simț. Lăcomia la vârsta a treia cred că e unul din cele mai scârboase spectacole cu putință. Poate că vă aduceți aminte de bătrânii care-și pun piedici și-și fură protezele pentru o pungă de chips. Iată demnitatea umană, noblețea acestei specii care a râgâit și pe Lună! E ca în bancul cu băbuța fugărită de Moarte, pitită într-un cărucior de copil. Moartea o găsește cu un biberon în gură și-i spune: Papă! Papă, că mergem cu tutu! Vedeți, meseni dumneavoastră, că balonarea trece, poftele rămân și nefericita femeie începe să cânte ca într-un film indian – după ce tigrul l-a mâncat pe el, dar ea întinde rufe cu glas cristalin: *un desert aș mai gusta!* Cum adică: ar mai gusta? E ca și cum ai spune „Dinamo a gustat bătaie de la Steaua". Să fim cinstiți, unii ar trebui împușcați, să nu se mai chinuie. Se reduce astfel și balonarea. Deși, parcă o aud pe bătrânica asta nesătulă, la ultima împărtășanie: *o grijanie aș mai gusta!*

Răzvan EXARHU

răspunsuri la scrisori

Viorel Emil Popescu (Bucureşti): Aţi înţeles oarecumva greşit gestul nostru de a înfiinţa Cenaclul „Rică Venturiano“. Acolo, în rubrica aceea, vom publica numai producţii ale unor persoane publice, ocazie cu care, nu ştiu dacă v-aţi prins, le cam luăm peste picior! În rest, rămîne cum am stabilit: nu (prea) publicăm versuri!

Dan Flamandu (Bucureşti): După cum aţi văzut, nu l-am iertat pe Nicolae Onţanu. Pentru a produce dezvăluiri scandaloase avem nevoie de probe. Aşteptăm cu interes!

Dr. Virgil Ardelean (Bucureşti): Nu vă supăraţi, domnule chestor general, cred că Direcţia de Informaţii şi Protecţie Internă pe care o conduceţi este foarte slabă din moment ce nu deţinea informaţia că Ştefan Agopian nu este redactorul-şef al publicaţiei noastre, aşa cum scria pe felicitarea de Paşte trimisă pe adresa redacţiei! Sau poate ştiţi ceva cu anticipaţie?!

Ceratozi Sami (Gherla): Am primit memoriul şi singurul sprijin pe care putem să vi-l dăm este ca, după ce vom vedea cum stau lucrurile, să scriem despre situaţia în care vă aflaţi.

Delirium Tremes (Brăila): Nu numai poşta electronică se virusează, mesajul dumneavoastră ne confirmă că Poşta Română a fost infestată de virusul Adrian Năstase, care s-a manifestat prin felicitări de Paşte în cutiile poştale ale multor români! Dacă nu băgaţi în seamă acest virus, totul se va rezolva la votare!

Vartolomei Robert (Feldioara): Îţi înţeleg supărările, dar trebuie să ştii că reglementările impuse de Academia Română în domeniul ortografiei au fost contestate de mai mulţi specialişti. Şi, ca un semn de frondă, noi am decis să scriem fără î din a.

Pat E Prokust (Focşani): Lucrăm de cîtva timp la o documentare mai amănunţită pe cazul despre care ne-aţi scris.

Ioan T. MORAR

Senzaţional!! Am aflat:

Pesedistelor le place să fie mici!

Şi bere. Pentru că, de 1 Mai, Partidul Social-Democrat din România şi-a dat seama că ar trebui să organizeze şi nişte sărbători la iarbă verde la nivel naţional. În aceste condiţii, generosul program guvernamental va debuta sub auspiciile subtilei iniţiative social-democrate „GRĂTAR 2004“. Şi va avea ca scop distrugerea tuturor poienilor din ţară şi realizarea unui nou record mondial: primul grătar care se va vedea din spaţiu, asta numai aşa, de-al dracului, ca să-l acopere pe-al lui Băsescu!

Micii Mouse

coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

La Sibiu, socrul senatorului Aron Belaşcu, mort de 8 ani, şi mătuşa acestuia, moartă din 1988, au primit de Paşte, de la Adrian Năstase cîte o felicitare, 2 kg de crenvurşti, zahăr, orez şi ulei (hai, că uleiul le-ar mai face trebuinţă pentru candela de la mormînt). Credinţa creştină spune, într-adevăr, că de Paşte învie toţi cei care au murit peste an. La Caraş-Severin, de pildă, peste 700 de morţi s-au ridicat nu la ceruri, ci la statutul de persoane foarte vii şi active în registrele de evidenţă a populaţiei. Cred că vă este clar cu cine vor vota aceştia. Cu moartea pre urne călcînd, ei vor învinge nu doar moartea, ci şi PNL-ul şi PD-ul în alegeri. Probabil, IMAS-ului nu-i mai sînt de ajuns viii ca să umfle procentele PSD-ului în sondaje şi a hotărît să treacă şi la morţi. Morţii reprezintă, de altfel, unul din segmentele de electorat favorite ale PSD-ului: nu se plîng de nivelul de trai şi votează disciplinat fără să mai fie nevoie să alergi cu urna mobilă după ei sau să-şi lase cartela de vot colegilor. După modelul TSD, poate se va crea şi un MSD, organizaţia Morţilor Social-Democraţi. O dată la patru ani, şamanul Năstase ni se înfăţişează în fruntea unui alai de morţi resuscitaţi miraculos, precum Michael Jackson în videoclipul *Thriller*. În simbolistica religioasă, această ciclicitate semnifică dorinţa de regenerare a vieţii şi a timpului: în cazul acesta, regenerarea timpului de patru ani pentru încă un mandat. La importanţa pe care acest partid o acordă morţilor, ce-ar fi ca însuşi candidatul său la preşedinţie să fie mort, adică alături de ei, împreună cu ei? Asta n-ar fi rău, poate aşa reînvie şi ţara asta.

Morţi după putere

Săptămîna străinilor

● În Malaezia, la o tabără de pregătire militară au fost chemați mai mulți exorciști ca să „rezolve“ o toaletă, adică să o „vidanjeze“ de năluci, de arătări, de paranormalități de tot felul. În locul cu pricina cîțiva studenți și instructori au intrat în stare de șoc, deoarece susțin că au văzut stafii. Probabil că erau stafii de laxative care-i ajutau pe vizitatorii constipați să facă pe ei de frică!

● Un șofer belgian a primit acasă o amendă pentru depășirea de viteză. Procesul-verbal susținea că mașina circula cu de trei ori viteza sunetului. Oricum ar lua-o polițiștii, omul are dreptate: normal că nu a auzit omul fluierul agenților la viteza asta!

● Cercetătorii americani au constatat că sărutul are numai efecte benefice asupra organismului, de la dantură la siluetă. Păi, așa o fi, o dovedesc și unii români pentru care chiar pupatul în fund are efecte dintre cele mai neașteptate!

● O pasăre care a lovit panoul electric al aeroportului din Los Angeles a paralizat circulația avioanelor pentru că o parte din aparatura turnului de control a fost repusă în funcțiune doar după cîteva ore. Nu tot ce zboară se mănîncă, asta e clar. Dar, iată, nu tot ce zboară ține cont de Turnul de Control!

● O companie chineză de electronice a ieșit pe piață cu un suport de hîrtie igienică ce conține și un radio încorporat. Te așezi pe „tron“, dai drumul la aparat și te simți bine de tot. Nu te mai temi că zgomotele produse de tubul tău digestiv vor fi auzite. Și, în plus față de acest avantaj de „acoperire“, mai salutăm și un eveniment cultural: iată că apare și adevărata muzică cacofonică!

AgenCIA de presă

BINE AȚI VENIT LA LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI „VIAȚA, MOARTEA ȘI RENAȘTEREA AFIȘULUI
SĂRAC DAR CINSTIT
SĂRAC DAR CINSTIT
SĂRAC DAR CINSTIT
PSD

Vadim s-a internat la salonul de „Dramaturgie reparatorie“

Brașovenii care au venit miercurea trecută la teatru la piesa *Angajare de clovn* au fost puși în situația dificilă de a nu ști la care din clovni să intre. Asta pentru că în același teatru își desfășura C. Vadim T. lansarea candidatului PRM la primăria Brașovului, domnul Nicolae Iorga. Acum visul pacientului Vadim este ca și îndeplinit. Nu mai are de realizat decît lansarea candidaturii lui Mihai Eminescu la Iași, a lui Horia, Cloșca și Crișan la Alba Iulia și, eventual, a lui Ovidiu la Constanța.

Teatrul Musca

Meteo

În sfîrșit, a venit și *Vremea* noastră!

Mergem mai departe – nu iertăm nimic. Ieșim cu piepturile goale în fața dictaturii feselor și sînilor dezgoliți aiurea. Intelectualii se adună în jurul corpurilor noastre pentru a apăra ideea de frumos. O lume mai bună decît Nicoleta Luciu? Știm că nu se poate, dar curajul nostru nu are limite. Doamnelor și doamnelor, în această săptămînă, departamentul DTP de la *Academia Cațavencu* se dezbracă pentru dumneavoastră! În exclusivitate,

BOGDAN PETRY
și
FLORIN IARU
VĂ PREZINTĂ VREMEA

„Totul e deșertăciune. Ieri a fost mai cald ca ieri, mîine va fi mai cald ca mîine. Și ce? Soarele răsare pentru toți, important e să nu ne prindă sfîrșitul lumii în baie. Pentru că încă nu a venit vara, o să luăm pe noi ceva ușor, de iarnă – neapărat un verde crud, adică culoarea ghiocelului strivit de bocanc.“

Jurnalul lui Tetelu

3,15. Rugăciunea: Doamne, aj vrea să fiu idolul lui Michael Jackson şi să am un Rai din plastilină!

8,20 BINGO. AM CUMPĂRAT DE 200 DE MILIONE DE EURO STICLERE CARE ADICĂ SE PUNE PE GEAM CU "PSD„ ŞI ~~SAU~~ ŞI PROSTERE CU ILIESCU PT. CĂMPANIE. PE STICLĂR AM DAT 100 DE MILIOANE ŞI PE PROSTER AM DAT 100 DE - MILIONE - ŞAM RĂMAS FĂRĂ BANI DE OJĂ DIN AUR PT. GHEORGE ŞI RUPLEGUŞ DIN JAD PT. HAMZTER.

11,20 NEA NELU EAR A TĂIEAT PORCU DE PAŞTI ŞI MÎNCAT ŞORICI DE ÎNVIERE ŞI PUS PE CORINELA CREŢU SĂ CÎNTE „PLUGUŞORUL LUI ISUS". CA SĂ FACĂ PE PLAC, CREŢUL A SUNAT PE MINE ŞI IO AM SUNAT LA ARIPA EXISTENŢIALISTĂ A MAFIEI ŞI EAM FĂCUT UN „PLUGUŞOR" CU ISUS, CU CEI TREI VAGI DE LA NAŞTERE, CU ANO ANUL NOU SE ÂNOEŞTE - ŞAM PUS CU TOŢIII CADOURI SUB CRUCE. CE SĂ BUCURA-T MOŞU, EAR A PLÎNS LA „PISTRUIATUL" CA UN COPIL DE MINGI!

13,10 IO DEJA AM ÎNCEPUT PREGĂTELILE PT. 1 MAI CU PARTIDU. ŞAM ORGANIZAT O SĂRBTOARE CÎMPENEASCĂ. ŞI IDEEEA MEA, AM PREGĂTIT FAŢA LU DOMNU ILIESCU DIN GRĂTARE!!! CARE SĂ SE VADĂ CA DE 23 AUGUST DIN AVIONUL REGAL AL LUI NICOLE CEAUŞESCU - ŞAM SCRIS DIN MICI „VĂ IUBIM, DOMNULE ILISCU!" ŞI SEMNU EXCLAMĂRI DIN MUJTAR. FRUMOS:

DA AI DRACU CÎINIII VAGABONŢI A FĂCUT LANŢU UMAN ŞI SA APUCAT SĂ FACĂ PIPI PE FAŢA LU DOMNU ILIESCU - GRĂTAR ŞAM PRIMIT PENALIZARE 1 EURO DE LA ADELU CA MÎNCAT CÎINIII LITERELE CU DOMNU ILIESCU ŞI EGXLAMĂRILE DIN MUJTAR!

munca cu cartea

Bun e Vian-ul ghiurghiuliu

În 1946, Boris Vian scrie, în urma unui pariu cu un editor, în numai zece zile, romanul *Voi scuipa pe mormintele voastre* (Editura Humanitas, 2004). Nu scrisese încă *Spuma zilelor,* romanul care îl va consacra, dar cu *Voi scuipa…,* cu ajutorul unui scandal bine mediatizat, numele lui e pe buzele tuturor. Motivul e simplu: violenţa din roman. Bănuind ce-l aşteaptă (un proces pentru pornografie), Vian îşi ia cîteva măsuri de precauţie: prezintă romanul ca fiind scris de un american, Vernon Sullivan, el rezervîndu-şi modestul rol de traducător. Scrie o prefaţă în care apără cartea „americanului": „…binecunoscuţii noştri moralişti vor reproşa unor pagini… realismul împins cam prea departe. Ni se pare interesant să subliniem diferenţa fundamentală dintre ele şi povestirile lui Miller, acesta din urmă nu ezită niciodată să apeleze la vocabularul cel mai colorat; Sullivan, dimpotrivă, pare că vrea să sugereze mai degrabă…". Sugerînd sau nu, romanul îi scandalizează pe pudibonzi şi autorul „traducerii" este taxat drept „venetic erotoman şi sadic", iar un cititor indignat cere expulzarea unui asemenea individ. Vian nu a fost expulzat, dar a plătit o amendă usturătoare, care pînă la urmă n-a mai contat: romanul se vînduse deja în 100.000 de exemplare. Citită astăzi, povestea lui Lee Anderson, un negru blond (avea numai o optime de negru în el), care hotărăşte să-şi răzbune fratele linşat, nu mai impresionează prin scenele tari, ci prin calitatea scriiturii. Vian ştia să scrie bine şi, vorba lui Pierre de Boisdeffre (în *O istorie vie a literaturii franceze de astăzi),* autorul „în tragicomedia anilor 1950, şi-a jucat rolul cu humor, maliţiozitate, cu un gust al aparenţelor şi al reţetelor care fac senzaţie. *Dar fără geniu".* N-o fi avînd el geniu, dar şi azi adolescenţii cad pe spate de plăcere cînd îi citesc cărţile.

Ştefan AGOPIAN

rebele arte

The second best

Gestul lui Tudor Octavian de a inventaria şi a repune în circulaţie numele pictorilor uitaţi a început să dea roade. Galeriile şi consignaţiile au început să ridice preţurile, iar colecţionarii şi-au reconsiderat lucrările de pe pereţi. Dar reacţia a mers mai departe şi a determinat chiar unele muzee să scotocească prin depozite şi să vadă ce au uitat acolo. Muzeul Naţional de Artă a deschis, acum cîteva zile, o expoziţie* dedicată unuia dintre „uitaţi", de la a cărui moarte au trecut 50 de ani. E vorba despre Constantin Artachino, prieten al lui Luchian, alături de care a înfiinţat Salonul Independenţilor şi alături de care a expus de trei ori. Prietenia dintre cei doi se baza nu numai pe sentimente, ci şi pe o viziune plastică împărtăşită de amîndoi. Artachino este apropiat de Luchian în ceea ce a pictat şi reguli necunoscute au făcut din acesta un marginal, în vreme ce prietenul său este considerat unul din pilonii picturii româneşti. În cuplul Luchian-Artachino, pictorul expus azi este ceea ce americanii numesc *second best,* adică al doilea cel mai bun. Dacă Luchian a avut o viaţă mai scurtă, dar intensă, Artachino a fost supus, în vremea realismului socialist, şi la umilinţa de a picta o muncitoare citind *Scînteia*. Şi, cu toate acestea, nu a fost acceptat ca artist oficial. Norocul lui, expoziţia prezentă fiind scutită de (alte) servituţi ideologice. Vă recomand să mergeţi să vedeţi o lume colorată şi recent salvată de la uitare!

Ioan T. MORAR

*** Constantin Artachino, retrospectivă la Muzeul Naţional de Artă al României.**

cinem-a pîrît

Filmul cu bărbatul care ştie cînd să se oprească

Ai tot ceea ce năravul tău şi cheful tău cer: cadă uriaşă, muzică simfonică pe tonul de la mobil, papuci albi, pufoşi în picioare, halat larg şi încăpător pe trup, whisky continuu, trabuc seara, te culci cu gagica de la începutul filmului, ţi se trimite simulator de curvă în cameră, ai fax în cameră, ai nevastă cu copii la tine în America, eşti mai înalt ca japonezii, ştii să faci ca Loge Mur, Sinatura, Cat Pat şi Şon Conari, eşti recunoscut de toţi, eşti pe bloc, reclamă, ai prietenie şi strîngeri de mîini în jur, ai bodyguarzi, eşti invitat la un fel de Tucă Şou. Ai totul, dar în Japonia. Eşti american în Japonia şi ţi se rupe brusc filmul la atîta opulenţă. Ai totul, doar că eşti pe alt fus orar, vorbeşti altă limbă şi vrei afecţiune. Nu vrei totul. Totul e de la sine înţeles. Vrei afecţiune în insomnia ta. *Lost in Translation** este povestea de care rîzi de te spargi dintre pierdutul în japonerie, Bob Harris, şi pierduta în japonerie şi propria căsnicie Charlotte. Ei descoperă afecţiunea în insomnie. Iar el o sărută pe buze înainte de a lua avionul. E de bine. Nu ajung să cînte muzica de pe generic a filmului: „I'll be a plastic toy. For you."

Eugen ISTODOR

*** *Rătăciţi printre cuvinte,* SUA, 2003, regia: Sofie Coppola. Cu Bill Murray, Scarlett Johansson.**

show biz da' culţi

Mîndră Corabia, meşter Cronicarul

●„Dna Ramona Şendrescu ne face o mare surpriză în *Mozaicul* craiovean (nr. 1-3, 2004): a descoperit în Biblioteca din Corabia (oraşul în care poetul s-a născut la 11 aprilie 1942) manuscrisul unui jurnal al lui Virgil Mazilescu din ultimul său an de viaţă (a murit la 11 august 1984). Autoarea articolului a putut fotocopia textul, din care ne oferă cîteva citate. Am dori să citim tot jurnalul, care nu pare copios.", scrie fericit Cronicarul *României literare* (nr. 14, 14-20 aprilie). Surpriza, dacă e vreuna, este numai pentru Cronicarul *R.l.* Dl Nicolae Manolescu, directorul revistei deja citate, scrie în editorialul de pe prima pagină: „Ca să fie cu adevărat o ştire, o informaţie trebuie să aibă cîteva însuşiri. Trebuie să fie, înainte de orice, nouă." Numai că informaţia pe care Cronicarul o dă ca pe „o mare surpriză" este ştire pentru o singură persoană. Jurnalul lui Mazilescu, „descoperit" de dna Şendrescu, a fost publicat în întregime acum mai bine de zece ani în revista *Manuscriptum,* nr. 1-4, 1993. Sigur, mi se pare normal ca un om care face „revista revistelor" culturale să mai scape cîte una, om e şi el. Bine că măcar doreşte să citească tot jurnalul care, aici are dreptate, nu e tocmai „copios". În general, opera lui Mazilescu nu e copioasă, aşa că nici jurnalul nu avea cum să fie aşa. De la „masa" lui Mazilescu te scoli cam flămînd, ceea ce nu mi se pare cel mai rău lucru. Decît să verşi cu Păunescu, mai bine flămînzeşti cu Mazilescu.

● Cum Cronicarul îşi doreşte respectivul *Jurnal,* îi recomand să treacă pe la Librăria Muzeului Literaturii Române şi să-şi cumpere volumul *Opere* de Virgil Mazilescu. Costă numai o sută de mii de lei. Dacă n-are bani, poate împrumuta cartea de la unul din şefii lui: Manolescu, Dimisianu sau Alex. Ştefănescu, care tocmai au primit-o de la Alexandru Condeescu, îngrijitorul ediţiei.

● În realitate, „descoperirea" dnei Ramona Şendrescu constă într-o banală fotocopie a *Jurnalului* lui Virgil Mazilescu, fotocopie făcută cadou Bibliotecii din Corabia de Muzeul Literaturii Române. Originalul *Jurnalului* se află în colecţia lui Nicolae Ţone. **(Şt. A.)**

● *Din respect pentru adevăr, din prietenie şi solidaritate cu Vladimir Tismăneanu, membru fondator al* Academiei Caţavencu, *îi cedez acest spaţiu pentru o lămurire necesară. **(I. M.)***

„Nu am primit niciodată un mesaj/apel de la profesorul Tom Gallagher pe tema candidaturii lui Gigi Becali ori a consilieratului lui Dan Pavel. Am plecat din Washington spre Bucureşti pe 26 martie şi am ajuns la Bucureşti pe data de 27 martie. În toată perioada şederii în ţară, nu mi-am citit e-mailul. Chiar după revenirea în SUA, pe data de 7 aprilie, nu am găsit vreun mesaj din partea d-lui Gallagher ori a vreunuia din amicii săi. Am aflat cu stupoare despre criticile universitarului britanic abia atunci cînd acestea au fost luate în consideraţie spre publicare în *Cotidianul.* Mă consider responsabil în exclusivitate pentru propriile mele declaraţii şi acţiuni. Orice altă poziţie ţine de domeniul vinei prin asociere. Poziţiile mele intelectuale şi politice au fost şi rămîn de orientare liberală. Nu am urmărit şi nu urmăresc nici un fel de trafic de influenţă şi sînt întristat că se pot afirma asemenea lucruri, fără nici o bază în realitate. Sper ca unii din cei care disemnează asemenea poziţii să revină asupra afirmaţiilor lor atunci cînd vor citi recentele mele cărţi, între care, alături de cartea de dialoguri cu Ion Iliescu, menţionez volumul *Scopul şi mijloacele*, apărut exact în acelaşi timp la Editura Curtea Veche, şi cartea mea *Stalinism for All Seasons: A Political History of Romanian Communism,* apărută în 2003 la University of California Press, în curs de apariţie în versiune românească la Editura Polirom."

Washington, DC

15 aprilie 2004

mazeta sporturilor

Ciobanni Becali

Fără mari meciuri sau caterinci spectaculoase, a fost totuși o etapă simpatică. Duelul la distanță dintre primele clasate n-a risipit cețurile, ci, din contre-n contre, le-a lăsat să plutească bine-mersi. Încă nu s-a limpezit nimic, iar nouă chestia asta ne place. Să meargă spectacolul mai departe, să cînte muzica, să vină lăutarii! Așa cum o fi ea, modestă, competiția noastră internă ni se pare mai haioasă de niște etape încoace, măcar prin greu previzibilul rezultatelor. La Neamț, iaca pozna, Steaua s-a împiedicat de Pietrișica. În meciul dintre Lăcătuș și Pițurcă, semi-surpriză, Fiara a remizat cu Satana. Astfel încît, de bine ce se văzuseră lideri, copiii Ghencei și ai lui Gigi, zbang, iar au trecut pe locul doi, la două puncte în urma lui Dinamo. Care Dinamo a ieșit din eclipsă și a bătut Craiova, în mult-așteptatul derby dintre prietenii Andone și Rednic, adică dintre Fălcosul și Puriul. Dar bomba etapei a explodat spectaculos în Giulești, acolo unde constănțenii s-au pus cu Farul pe Rapid, iar Ion Marin-Săpăligă l-a lovit scurt (3-2) pe Viorel Hizo-Dulăul. Cu atîtea porecle pe metru pătrat de campionat, zău, nici nu mai știi cum să-i zici lui Giovanni Becali. Venirea lui ca președinte pe moșia patronată de Copos a înviorat indiscutabil competiția. Dar acum, după o treime de retur, rămîi cam ca suporterii Giulești-nei: cu ochii-n soare. Chiar nu pricepi ce vrea de fapt Giovanni. Cînd a ate-

Bă, Nicule, dacă nici cu Hizo văd că nu merge, îl aduc, nene, pe Del Bosque antrenor la Rapid. Şi dacă nici cu ăsta nu batem Faru', atunci îl aduc pe Mutu atacant. Bine, da' la cît cheltuie figurantu' ăsta, cred că trebuie să-l aduc şi pe Abramovici patron.

Giovanni Becali şi Niccolo Gheari, doi fani ai şlagărului „Dar avem nevoie şi de iarbă", dar în scopuri diferite

rizat, l-a debarcat pe Puriul, l-a adus pe Bursucul și, săptămîna trecută, după demisia Bursucului, l-a chemat pe Dulăul. Pentru șeful unui clan cu glorioase tradiții pastorale, alegerea pare inspirată. Cînd ți-e strunga încolțită, ce să-i faci? Aduci un buldog la stînă! Ca soluție de avarie, merge. Pe termen mai lung, însă, e greu de prevăzut ce mare brînză va face vajnicul Giovanni. Deocamdată, impresia este că omul s-a băgat într-o treabă unde nu se prea pricepe. Ca impresar, da, le avea. În schimb, ca președinte de club, hmm, e derutant. Pentru job-ul aista parcă-ți trebe alte abilități, e nevoie să cunoști alte șmecherici. Prin urmare, cu opt etape înainte de final, Giovanni mai poate relansa într-un singur mod Rapidul: doar dacă-i transferă și mai rapid la alte echipe pe toți jucătorii lu' Dinamo și Steaua. Avanti, Giovanni, să-ți iei gologanii!

Viorel MOȚOC

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● Așadar, Steaua a jucat în week-end în Moldova, la Piatra Neamț. Înaintea meciului, Gigi Becali a dat o tură prin cîteva cartiere mai puțin avute ale orașului, iar acestea s-au trezit brusc un pic mai bogate, astfel că locuitorii lor au putut să pună și un copan alături de eugeniile de la prînz. Cît despre jocul în sine, la el a asistat, probabil în premieră, Dan Pavel, consilierul de imagine al oierului politician din Pipera. Deja bănuim că lui Becali a început să-i placă și nici nu-l mai interesează rezultatele echipei, poate chiar s-ar bucura dacă ar mai juca, pînă la alegeri, niște meciuri în plus față de etapele de campionat. Ar fi în stare să încerce o apropiere direct la electoratul din cupele europene.

● Recent, selecționatele Under 18 și Under 19 de rugby ale României au făcut instrucție cu adversarii întîlniți la Campionatul European din Italia și în divizia secundă a Campionatului Mondial din Africa de Sud. Evident, cîteva echipe de club din Franța s-au simțit și s-au prezentat cu contracte pentru unii dintre juniorii români. Oficialii de la federația română au încercat să facă și ei un pic de instrucție cu micii rugbiști, poate-poate îi țin în țară, dar e clar că un eseu pe gazon și pe bani nu se compară cu un eseu marcat pe noroiul cu bălegar de vacă.

Eva Henţigova

Tenismanii au luat-o pe ulei

Așadar, aveți alături cîteva picturi găzduite de pereții Sălii Sporturilor din Constanța. Tenismanii Horia Tecău și Andrei Pavel au plecat din oraș și au ajuns departe, cel din urmă chiar între primii 20 din lume, iar despre cei doi boxeri nu știm nimic. Decît că cel din Cuba nu este din Constanța. Lucrările au fost executate de Chelmambet Fedin, angajat al Direcției Județene pentru Tineret și Sport. Este instructor de tenis și pictor sportiv. Îl descrie un angajat de la sală: „Un turc mic și simpatic. Are 41-42 de ani, da' nu-i dai atîta. Inițiază în tenis, are o grupă de copii. Da' văd că-ți plac picturile lui!". Din păcate, am mers acolo înainte de Paște, așa că pe domnul Chelmambet nu l-am găsit la treabă.

Martina Hingis-Han

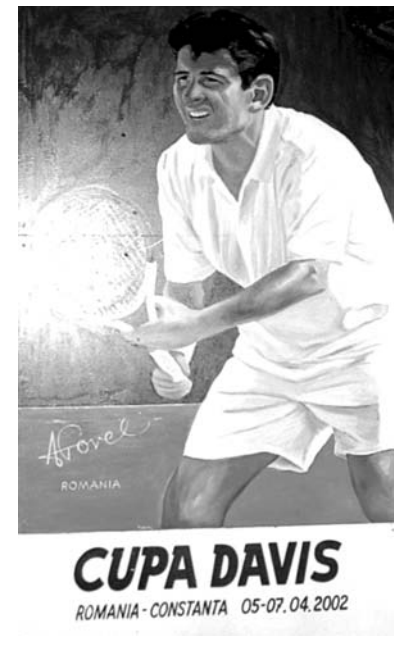

Ion Iliescu a afirmat săptămîna trecută că România nu-şi va retrage trupele din Irak. Dacă e să respectăm tradiţia războinică recentă, cel mult vom întoarce armele!

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Nea Nicu, între mături și mături

Senatul a cheltuit 800 de milioane pe mături, găleți și alte materiale de curățat. E normal, la cît de des merge președintele instituției la pisoare și nimerește pe lîngă.

La început a fost mandatul

Din 140 de senatori, 25 nu au făcut niciodată vreo declarație politică. Fals, au făcut cel puțin una: declarația de avere.

Universitatea de petrol și loaze

Ziarul bulgar *Trud* susține că americanii au găsit la Ploiești noi zăcăminte de petrol și că România va deveni un Kuweit al Europei. Asta ne mai lipsea, acum vom avea și șeici locali.

Arme de distrugere în casă

România a donat arme noii armate afgane. Cică un aruncător de cataroaie de la o stînă din Hațeg cu tot cu măgarii lansatori de rachete aer-sol (burtă-brazdă).

Nimic ou sub soare

Năstase i-a dăruit lui Ilie Sârbu două cofraje de ouă de la Cornu. Bine că săracul Sârbu n-a fost nimerit la vînătoarea aia în fund, că pe urmă Năstase trebuia să taie scroafa ca să-i facă omului o reparație tip glumă.

PMR a plecat în balerinaj

Partidul Muncitoresc Român din Iași, acest PRM invers, are un candidat la Primăria locală în persoana unui balerin de 27 de ani. Este lăudabil faptul că PMR are încredere în tineri și nu a ales un balerin bătrîn, de 83 de ani, care de-abia își mai atinge fruntea cu genunchiul. Este posibil ca PMR să se inspire din campania de succes a lui Băsescu și să întocmească și ei un slogan: „Partidul Muncitoresc Român vine la Primărie pe vîrfuri".

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Un Dumnezeu rentabil, înscris în PSD

Catedrala Mîntuirii Neamului își sprijină fundația pe o combinație drăcească. Împreunarea dintre ateii ipocriți ai PSD-ului și popii grandomani ai mandatului Teoctist e însoțită de toate gemetele iadului și trece în revistă plăcerile lumești ale puterii, de la păcatul trufiei la ticăloșia cu procent.

Monumentul acesta, teoretic imposibil prin ambiția propriei denumiri, s-a născut la o intersecție periculoasă, nesemnalizată, unde prioritățile partidului și megalomania BOR pot accidenta fatal turma angajată în traversare.

În loc să-și dedice lucrarea lumească unei revizii morale, Preafericitul Teoctist vrea arhitectură pentru faraoni. Reparația trecutului el o vede nu prin remușcare și pocăință, ci prin zidărie și gigantism. Statul său major, un fel de Comitet Central în sutană, îi ține isonul din răsputeri și oferă, la schimb, protecție electorală preafericiților din PSD.

La rîndul său, Adrian Năstase, aspirant la scaunul patriarhal în partid, a învățat dublul folos al religiei direct din colecția sa de icoane. El știe că, în cantități mari, produsele bisericii se vînd cu profituri grase.

Luat în supradoză, livrat la dimensiuni naționale, lăcașul mîntuirii neamului înfometat tulbură mințile. Proporțiile îi dau gravitate, imensitatea îl face credibil, iar insistența cu care e împins în văzul public naște fani.

Rolul de apostol al proiectului e plin de beneficii. Să sprijini Casa Domnului, chiar dacă prin arbitrariu și abuz, e ca un certificat de bun creștin. Iar într-un partid creat, lansat și condus de atei asta echivalează cu minunile lui Isus.

Sfînta treime electorală, formată din Guvern, Biserică și televiziuni, are așadar scopuri biblice. Ea și-a propus să înalțe la cer procentele PSD-ului și să azvîrle în flăcările veșnice ale opoziției pe contestatarii clădirii. Atunci cînd invocă legalitatea sau cînd invită la rediscutarea amplasamentului, Băsescu și Stolojan sînt răstigniți de-a dreapta și de-a stînga Parcului Carol, în roluri de tîlhari. În iureșul său religios, partidul scoate la iveală toate virtuțile creștine. Dreapta credință e întărită de Răzvan Theodorescu, un evanghelist slugarnic și chel care, dintr-un condei, a transformat un spațiu verde în șantier. Evlavia e demonstrată de însuși Năstase prin arginții furnizați demolării monumentului din parc, iar pioșenia rămîne să fie arătată la construcția palatului ceresc exact pe mormîntul comuniștilor-eroi. Metafora schimbării îi face pe foștii marxiști să jubileze.

Nesperata lovitură de imagine îmbujorează obrajii de proaspăt convertiți ai baronimii de la centru, care buchisește încîntată sondajele lui Dîncu și se felicită pentru ideea de a-l fi angajat în PSD pe însuși Dumnezeu.

Și, în timp ce clerul oportunist își lustruiește cu satisfacție crucifixul montat pe epoleți, în timp ce înalții preoți ai partidului exersează gesturile închinării la cîștig, alegătorul simplu, creștinul plătitor de impozite începe să creadă în minuni și așteaptă ca Palatul Mîntuirii Neamului să-i înmulțească bucatele. Dar cum politica e doar o damă de consum, se vor înmulți mai întîi peștii, că pîinea mai poate aștepta.

Doru BUȘCU

Săptămîna românilor

Catedrală – da! Mîntuire – neam!

După ce s-a asigurat că și în anul ăsta electoral „Christos a-nviat!", respectiv „Adevărat a-nviat!", Patriarhul Teoctist trebuie că și-o fi zis în barbă: Marfă, uite că Gagiul încă mai are priză la public. Ia să forțăm un pic lucrurile și să dăm noi drumul la catedrala aia. Așa că în Săptămîna normală de după Săptămîna Mare, pe cînd primarul Băsescu era cu ochiul în altă parte, Monumentul Eroilor Comuniști din Parcul Carol a început să fie demolat ca să facă loc căsoiului de neam prost. ➠ Tot zilele astea, Guvernul a abrogat Ordonanța CEC-ANL. Probabil că Năstase și-a zis că dacă tot îi face Preafericitului hotel cu 10 etaje, o putea și tataie să ia în spațiu cîteva familii de tineri care și-au depus banii la ANL, că doar n-o muri. ➠ Și încă un eveniment din domeniul imobiliar: ieșenii s-au supărat pe Solcanu pentru că a vrut să amîne cu o săptămînă inaugurarea unui bloc ANL, astfel încît aceasta să coincidă cu vizita lui Năstase la Iași. Partea bună este că și spargerile de locuințe, precum și infracțiunile la scară mai mare cică sînt blocate pînă nu vine în zonă să le inaugureze și alde Viorel Hrebenciuc.

➠ Tartorii PSD încă nu s-au decis asupra sloganului electoral cu care vor porni campania: „Cîștigăm cu PSD" sau „Continuăm împreună". Ca să împăcăm pe toată lumea, noi propunem sloganul: „Continuăm să cîștigăm împreună cu PSD!". ➠ Iliescu spune că România nu-și pune problema retragerii trupelor din Irak. Deh, frustrări de fost lider comunist. Iliescu așteaptă probabil ca noua conducere emanată în mod democratic din rîndul maselor de irakieni să sune la București ca să spună cine sînt și ce vor. ➠ Cu ocazia sărbătorilor, primarul Plești de la sectorul 3 i-a tuns și coafat gratuit pe bătrînii de la căminul Vitan. Ce glumă sinistră! Ce naiba să tunzi și să coafezi la cheliile unor moșulici dintr-un cămin? ➠ O știre din presă spune că drapelul României este ilegal. După eliminarea stemei, tricolorul nostru a devenit identic cu al statului african Ciad, chestie interzisă de legislația internațională. Acum, să fie clar, noi stema înapoi n-o mai punem! Să-și pună și ciazii ăia o mai-muță sau o banană, ceva pe steag. ➠ O altă glumă sinistră: de Paște, Năstase i-a dăruit lui Ilie Sârbu două cofraje de ouă de la Cornu. În locul ministrului Sârbu, noi n-am participa la următoarea vînătoare împreună cu premierul: ouăle par semn că acesta va folosi o mitralieră.

Cronică a lu' Ștefan a Petrei

Da, domnu' premier, am văzut şi eu crăpăturile din pereţi. Cum? Băile sînt pline de apă? Păi, nu-i normal ca apa să curgă unde e grupurile sanitare? Să ştiţi că aceste locuinţe au fost noi acum o săptămînă, dar am dorit să fiţi şi dvs. la această inaugurare. Ce să-i faci, timpul nu iartă! Hai, luaţi un somon cu ananas, că o să fie bine!

ANL, încă o promisiune PSD onorată: locuințe la prețul caselor din Beverly Hills și la calitatea caselor părăsite din Bărăgan

MĂI COZMA, PĂI, SĂ FI FOST EU IEPURAŞUL DE AUR, TE GRAŢIAM DIN PRIMA, N-AJUNGEAM SĂ FUR OUĂ DE LA NĂSTASE SĂ AI ŞI TU CEVA PE MASA DE PAŞTI!
MAR DALE,

Vești bune

„Benzină din benzină"

➠ PETROM va fi preluată de un investitor privat. Deși mari nume și-au anunțat intențiile de preluare a gigantului de stat (OMV – vînzări de 7 miliarde de euro și o capitalizare de 4 miliarde de euro, MOL – vînzări de 5,7 miliarde de euro și o capitalizare de 3 miliarde de euro), cel puțin doi investitori-surpriză și-au arătat intențiile agresive de preluare. De exemplu, duminică seara, într-un secret total, Iulian Tănase de la *Academia Cațavencu* a preluat de 200.000 de lei PETROM-ul, în timp ce, fără să știe de această achiziție secretă, colegul său Mușat a preluat și el tot de 200.000 de lei de la PETROM benzină premium.

➠ Americanii care au cîștigat ne-licitația care nu a avut loc pentru construcția autostrăzii Brașov-Borș s-au și pus pe treabă și i-au încins pe constructorii români, care se așteptau s-o mai lălăie cîțiva ani. Americanii se pregătesc de angajări, pentru că, în perioada de vîrf, autostrada va înghiți cel puțin 300.000 de oameni forță de muncă.Ceea ce e bine – sperăm să-i mai preocupe pe muncitorii români și munca, nu numai *„Surprize, surprize"* și *„Iartă-mă, fă*, că m-am întors beat de la treabă, că n-am de lucru!".

Străbuna Vestire